Casa Agustí

FABRICA d'aigües carbòniques esterilitzades, xarops i orxates
Telèfon 53202
Aragó, 407
Barcelona

LA PUBLICITAT

ANY LIII.—NUM. 17.792.—PREU: 10 CENTIMS

BARCELONA, DIMARTS, 18 D'AGOST DE 1931

TALLERS D'IMPRENTA: CARRER BARBARA, 11 i 13. — TELEFON 19668

REDACCIO I ADMINISTRACIO: CORTS CATALANES, 590, 1.er TELEFON 11490

PAPER DE FUMAR LA NAU

Català: aquest és el teu paper de fumar

Exigeix-lo al teu estanquer, puix n'hi ha que *no quieren venderlo*

L'organització de la República

Deixem, de moment, l'exposició de les tasques que als catalans ens esperen així que el nostre Estatut sigui aprovat. Reservem per a un altre article el tema que havíem triat per al d'avui: la necessitat, pel bé del país i per a servir l'ideal democràtic, d'aplicar els principis de la representació proporcional en les eleccions vinents de diputats a les Corts constituents de Catalunya. Bo serà que hi pensem i ens en preocupem des d'ara. Avui, però, el motiu de més viva actualitat ens l'ofereix el projecte de Constitució de la República, elaborat per la Comissió parlamentària.

En una doble qualitat ens interessa: com a ciutadans de la República, en tant que la Constitució ha de garantir-nos els drets inherents a la nostra condició humana i ha de regular l'organització bàsica de l'Estat, i com a catalans, ja que la nova estructuració política d'Espanya, continguda en el text constitucional, és la que ha de predeterminar la viabilitat del nostre Estatut autonòmic.

Seguint l'ordre de l'articulat del projecte, la primera qüestió que se'ns planteja és la relativa a l'organització política de la República.

"Espanya és una República democràtica", diu l'article primer del projecte.

¿Caldria que afegís "i federal"?

Els catalans tindríem en aquesta declaració la garantia d'un règim general autonòmic, de més o menys ampla i intensa autonomia, segons les atribucions assignades als Estats o membres de la Federació i segons els límits dins els quals aquestes atribucions haguessin d'ésser exercides. És cert; però ni totes les Constitucions de tipus federatiu no contenen aquesta declaració — la de Weimar, per exemple — ni la seva omissió prejutja, per tant, una Constitució forçosament unitària.

Si no trobem indispensable aquesta declaració, trobem, en canvi, insuficient i impròpia la regulació donada en els articles següents del projecte a l'organització política d'Espanya.

El problema, més que de redacció, és d'orientació. ¿Cal que la República sigui federal verament?

Lealment, i sense altre abast que el de l'exposició d'un criteri personal, assajarem de contestar aquesta pregunta.

Voldríem una Constitució política ajustada a la realitat peninsular, allunyada de l'uniformisme unitari — aquest és el pitjor i el que comporta una dosi més forta de despotisme — com de tot altre uniformisme, per bé que porti el qualificatiu de federal.

Volem, no cal dir, l'autonomia per a Catalunya, i no pas amb caràcter d'exclusivitat, sinó reconeixent el mateix dret a totes les altres terres d'Espanya que es trobin en condicions anàlogues i tinguin, sobretot, la voluntat de governar-se autonòmicament.

Si, amb diferències de qualitat i de grau, totes les anomenades regions espanyoles oferissin les condicions objectives i tinguessin la voluntat d'esdevenir, des d'ara, Estats autònoms de la República, el problema no existiria. La República hauria d'ésser federal.

La realitat, però, no és aquesta. Catalunya, poble amb plena consciència, que vol continuar el seu passat nacional, que té una llengua pròpia, llengua del poble i llengua de cultura, Catalunya, una de les "nacions d'Espanya", seguint l'expressió exacta de clàssics castellans i d'escriptors moderns, com "Azorín", ha d'ésser, en una Espanya viva i justa, un Estat autònom dins la República.

Si a aquests títols calgués afegir-ne d'altres, el reconeixement de la Generalitat de Catalunya per decret del Govern provisional de la República, la missió oficialment assignada a la Diputació de la Generalitat de redactar i aprovar l'Estatut, la consagració d'aquest per la doble prova d'un plebiscit d'Ajuntaments i d'un referèndum popular, disposats també pel Govern de la República, acrediten legalment el fet de la personalitat catalana i el reconeixement del dret a governar-se.

Trets diferencials inconfusibles i una tradició i una llengua pròpies, per bé que sense un exacte parió amb Catalunya, presenten el País Basc i Navarra i també Galícia. La personalitat llur és prou distinta per a fer del territori basco-navarrès i del gallec parts d'un Estat federal.

¿Com quedarien, però, en una República federal els antics membres de la Confederació catalano-aragonesa, Aragó, València i Mallorca? ¿Caldria també que esdevinguessin Estats autònoms, com els anteriors, i ja des d'ara?

València i Mallorca, gràcies sobretot a ésser països de llengua distinta de la castellana i al desvetllament popular operat d'ençà de la renaixença catalana, i visiblement accentuat en aquests darrers anys, tenen, indiscutiblement, dret a fruir d'un règim autonòmic i podrien ésser altres dos membres de la República federal. Si la realitat ha d'ésser atesa, caldria, però, completar l'estructura federal amb l'establiment de vincles, sobretot en l'ordre cultural, entre Catalunya i València i Mallorca, terres d'una mateixa llengua.

Aragó presenta entre els països de parla castellana característics que el distingeixen ben bé com a regió. ¿Ha d'ésser, però, un Estat d'una Federació? ¿Tenen els aragonesos la voluntat de constituir-s'hi? Si aquesta darrera pregunta, sobretot, no pot ésser contestada afirmativament, potser seria una provatura arriscada.

I resta, encara, Andalusia, regió també ben definida i que tindria a favor de la constitució en Estat la seva història i els desigs autonòmics manifestats fins i tot en l'elaboració d'un projecte d'Estatut. Però resten també les dues Castelles i l'antic regne de Lleó, Astúries, Múrcia i Extremadura. Fora del continent, Canàries no seria, certament, un obstacle a la Federació.

Si la República ha d'ésser des d'ara federal, és a dir si ha d'haver-hi un Estat federal que realitzi determinades funcions comunes i uns Estats particulars que n'acompleixin d'altres, cal organitzar en Estats particulars tot el territori de la República i les atribucions de cadascun d'ells no poden variar substancialment.

¿No pot ésser això un obstacle a l'autodeterminació i a la plenitud de govern propi a què aspiren alguns dels pobles d'Espanya, Catalunya en primer terme, plenitud no reclamada per altres?

Si l'opció fos entre dos termes absoluts: República unitària o República federal, no vacillaríem pas a escollir aquesta darrera.

La veritable llibertat dels pobles d'Espanya podem trobar-la en una organització distinta de les dues esmentades. Som tan amants de la llibertat, la desitgem tan ardentment per al nostre poble que ni volem ni sabríem negar-la a altres, ni gosaríem tampoc — passeu la paradoxa — imposar-los-la.

La varietat de règims polítics de l'Imperi britànic ens atrau més que una rigidesa de qualsevol patró que haguéssim d'aplicar uniformement damunt la diversitat peninsular.

Expressió d'un afany de llibertat, en el preàmbul del nostre Estatut es consigna: "Catalunya vol que l'Estat espanyol s'estructuri d'una manera que faci possible la federació entre tots els pobles hispànics, ja establerta de moment per mitjà d'Estatuts particulars com el nostre, ja d'una manera gradual".

Una República unitària repugna a la naturalesa i a la voluntat d'una gran part d'Espanya. Catalunya no l'acceptaria mai de grat.

Una República federal, organitzada des d'ara sota aquest tipus, pot topar amb la inapetència de govern propi d'una gran part dels territoris de l'Estat, i això pot representar un inconvenient per a aquests mateixos territoris, pot dificultar l'organització i funcionament de l'Estat i pot constituir àdhuc un perill per als països, entre ells i en primer lloc Catalunya, que tenen una personalitat més viva: que les atribucions reservades als membres de la Federació fossin establertes, no per les màximes aspiracions i capacitats, sinó per les mínimes.

Una República organitzada a base del reconeixement de les personalitats collectives més destacades i segons llur dret d'autodeterminació i que faci possible a totes les terres d'Espanya d'arribar al govern propi seria, a judici nostre, la solució més adequada i la més liberal. Una República, repetim el qualificatiu que hem usat ja tantes vegades, potencialment federal.

MARTÍ ESTEVE

FULL DE DIETARI

ENS HAN DONAT LA RAO

Cantant les veritats es perden les amistats. Això m'ha passat a mi amb alguns dels articles que he escrit en aquests darrers mesos sobre orientacions sindicalistes, o més ben dit, sobre desorientacions sindicalistes. No ha mancat algun jove obrer que els ha trobat malignament intencionats i plens de desafecte envers les classes proletàries.

I bé: suposo que a hores d'ara el meu jove amic s'haurà adonat del seu error. Es la mateixa C. N. T. la que en unes instruccions recents que ha publicat la "Solidaritat Obrera" de diumenge passat ens diu, amb tota la transparència possible en aquests casos, que la tàctica emprada pel sindicalisme en els primers mesos de la República pecava de caòtica, d'irresponsable i de contraproduent.

La multiplicació de les vagues en un moment de crisi econòmica que inclina el patró a tancar la fàbrica amb el primer pretext que li ofereixen; la declaració palesa d'una finalitat revolucionària continguda en el preàmbul d'algunes bases, redactades, de més a més, amb un evident esperit de vexació; la ingènua murrieria d'alguns nuclis forans que a penes constituïts en Sindicat, presentaven reclamacions sense consultar ningú, però exigint la solidaritat de tota la Confederació; l'apologia del sabotatge i la seva pràctica encomanada (cas recent a Madrid) fins a un secretari de l'organització... tot plegat no em satisfeia a mi, coses al capdavall sense cap importància, però tampoc satisfeia cap dels homes amb sentit comú, que sens dubte subsisteixen als Sindicats. La prova és que en algunes fàbriques, especialment les dones (les dones són terribles en llurs reaccions collectives!) s'han produït ja franques actitudes de protesta contra l'atmosfera general d'asfixia que s'anava creant a còpia d'empentes i d'amenaces. La contra-prova és el document de la C. N. T. que ha publicat "Solidaridad Obrera".

Evidentment, els obrers farien mal fet de plegar-se de braços i confiar llurs reivindicacions a la simple evolució del món. Però no ho és menys que si aconseguissin purificar llurs mètodes, purgar llurs organismes de tot element *louche*, l'evolució aniria tan de pressa que faria inútil la revolució.

CARLES SOLDEVILA

Sant Sebastià

La commemoració del Pacte

Sant Sebastià, 17. — El dia d'avui ha estat esplèndid.

Han començat les festes commemoratives del Pacte.

Les bandes han recorregut des de primera hora del matí els carrers, interpretant l'Himne de Riegó i La Marsellesa.

Després es va formar una manifestació cívica, en la qual figuraven 33 banderes d'entitats republicanes i diverses bandes de música. Fou presidida per l'alcalde amb l'Ajuntament en corporació, i també hi ha concorregut l'Ajuntament de Vitòria i comissions dels Municipis de Bilbao i Pamplona.

Figuraven també en la manifestació els governadors de les tres províncies basques i distingides personalitats.

En arribar la manifestació a la Diputació, penetrà en el Saló de sessions, on se celebrà una recepció.

En els discursos es va lloar la importància del Pacte, mitjançant el qual s'ha aconseguit la implantació del nou règim. A la tarda es va celebrar una correguda de braus i altres festes.

Catalunya a l'Estranger

No passa dia sense que el nom de Catalunya no sigui esmentat en la gran premsa estrangera. Per un moment l'activitat política catalana va consagrada en el grau que la història li vol donar dintre les categories de les convulsions polítiques actuals. Podem dir que ja tenim, doncs, una jerarquia internacional, la qual fou eficaçment preparada per la paciència i el desinterès dels científics, dels literats, dels aventurers. L'art, el teatre, la novella, obriren un compte de crèdit i de solvència intellectual que reflectia el nom de Catalunya humil dintre l'odissea interior de les nostres ambicions reivindicatives.

Els episodis han variat. Els escriptors i els artistes es veuen acompanyats, a hores d'ara, per un vitalíssim impuls popular, que ha desvetllat l'interès de la premsa estrangera, i que és un símptoma de bon auguri internacional. Sense el concurs de la premsa, avui les grans causes i àdhuc els ínfims problemes perden una bona part del seu valor intrínsec, del seu contingut positiu. La transformació operada en el sistema de govern peninsular ha posat Catalunya en un lloc parió a la República, i l'obra de l'Estatut és ara l'enigma del factor polític del país i el senyal profètic que ajuntarà les dues tasques redemptores, per les quals el nostre poble entrarà decididament en el lloc que, segons el tòpic, se'n diu el concert de les nacions europees, encara que aquest lloc sigui mòdic i restringit.

De mica en mica, aquell sentit imperialista que hom demanava per a Catalunya, creat a base del prestigi i de la influència mediterrània, va prenent peu sota el signe d'un catalanisme preclar. I no obstant, quant més consistència i virior autòctona pren aquest sentiment, més sembla que topa amb regateigs i amb negatives. En el fons, diríem que costa de trobar el to que lligui el diàleg entre Catalunya i Castella, i en canvi la comprensió, o almenys la divagació sense suspicàcies i el comentari raonable a les nostres tribulacions, ve de l'exterior de la Península. Que penetra més Catalunya en els medis selectes de l'estranger que no en el cor mateix de l'Espanya.

Potser sigui que els corrents nacionals, o imperials (en el sentit de la pr[illegible]) i incontrovertible caracte[illegible]), que mouen Catalunya p[illegible] una autonomia ben assegurada i a Castella la pruïja dominadora que és la seva manera de governar, els que creen aquests dos ambients distints, que bifurquen els viaranys d'una aproximació cordial, que marquen els dos pols oposats. La lluita és entre la Mediterrània mòbil, energètica, i la terra erma que es consolida solitària i esquerpa. I possiblement no en tenim la culpa ni ells ni nosaltres si per damunt de la fatalitat històrica existeix aquesta dissenció tan amarga de remarcar, tan carregada d'estèril animositat.

Em fa l'efecte que Catalunya a l'estranger és vista ara ja a través de l'Estatut, que no és pas la planeta escollida per qualsevol passerell ingenu, però sí com una mena de roda de la Fortuna i les subtileses dialèctiques són els bastons que la paralitzen perquè el seu giravolt ens és favorable.—J. P. P.

Linares

Una fàbrica de moneda falsa

Linares, 17. — A la plaça de braus una parella de guàrdies de seguretat vigilava uns individus sospitosos que entraven i sortien tan sovint d'una casa de la barriada, domicili de Rafael Cortès i Carrillo.

Foren interrogats els sospitosos, els quals digueren que es dedicaven a la falsificació de moneda.

Hom féu un escorcoll a la casa i foren trobats utensilis destinats a la fabricació clandestina de moneda i cunyes de 2 pessetes i 1 pesseta amb el bust d'Alfons XII de l'any 1882 i un altre de 2 pessetes amb el bust d'Alfons XIII dels anys 1900 i 1903. Foren trobades també diverses eines i líquids apropiats i 174 monedes de 2 pessetes i 74 d'una pesseta, perfectament imitades.

Com a suposats autors foren detinguts Rafael Cortès Carrillo, Joan i Melcior Moreno i Sebastià Martínez Torres.

El director dels treballs de falsificació sembla que és Rafael Cortès.

Els detinguts foren portats, junt amb tot el que havia estat trobat per a la falsificació de moneda, a la "Jefatura" de Vigilància, d'on passaren a disposició del jutge d'instrucció.

La policia continua les investigacions.

La venda de béns eclesiàstics

Madrid, 17. — Alguns diputats radicals presentaran a les Corts una proposició estimant necessari que la Cambra adverteixi al ministre de Justícia sobre la urgència de dictar disposicions preventives de prudència per a evitar la venda de béns de les comunitats religioses.

RECURSOS ILLIMITATS

—I quan haurem declarat totes les vagues: què?...
—Oh, encara ens quedarà per declarar la vaga de la fam.

Els museuets

Deu fer dos anys que en ocasió de la fundació del Museu de Rubí parlàvem des d'aquest mateix lloc sobre els grans aventatges que hi hauria a estendre per la nostra terra d'altres museus d'aquest tipus modest, d'interès principalment comarcal, que no es donessin de menys de recollir, classificar i estudiar les petites coses de la vellúria que encara no tenen categoria arqueològica, a més de tot allò verament arqueològic que s'hi escaigués.

Aquestes paraules nostres foren preses en consideració i posades en pràctica per alguns sabadellencs de qualitat. Ara, després d'aquests dos anys de treballs, el museu de Sabadell és un fet. El dia primer del mes que som, diada de la festa major de la feinejadora ciutat, el museu fou estrenat oficialment.

Aquest museu és important. Tot just fundat ja té categoria eminent entre els del seu gènere. Es un museu que de segurida interessa a tothom: és ben dedicat, es variat i compta amb peces de molt valor. Com la majoria dels seus congèneres aquest museu no es pot pas limitar a una especialització ni a un sol gènere de colleccionisme: ha d'ésser alhora un museu d'art, d'arqueologia, d'etnografia, etc. I és aquesta diversitat el que li atorga interès i el que el fa més eficient que si fos especialitzat. D'aquesta manera tot allò que en la rodalia tingui algun interès històric o artístic es trobarà emparat pel museu. Res no podrà ésser relegat a pretext de no poder ésser seriat. I a la rodalia de Sabadell totes les coses velles consideradas fins ara despreciables, i que realment en elles mateixes no tenen gaire valor, ja no podran ésser alienades o llançades, perquè ja Sabadell té la manera de sobrevalorar-les i conservar-les.

El museuet de Sabadell és gran; el diminutiu convé només al tipus museístic. Ocupa una gran casa de tres cossos, amb planta baixa, dos pisos una eixida i locals anexes; és la casa típica del fabricant de teixits de llana de la segona meitat del segle XIX, ço que ja, en principi, està molt bé. La casa ha estat restaurada i endreçada; els organitzadors del museu han fet molt pulcrament i ben ordenadament les instal·lacions, adés en vitrines planes, adés en vitrines verticals. Tot està molt ben etiquetat. Arreu proves d'intel·ligència i de bon gust.

Aquest museu consta de les següents seccions: prehistòria (molt notable); arqueologia romana (troba'les importants als encontorns de l'ermita de la Salut); mineralogia i geologia; art gòtic; art barroc; etnografia; pintura i escultura; per fi, una bona col·lecció de grans i perfectes fotografies que reprodueixen els monuments arquitectònics d'algun valor arqueològic existents als encontorns de Sabadell.

Una de les instal·lacions més interessants d'aquest museu, encara que instal·lació incipient, és l'etnogràfica. Hi figura un teler de mà, i altres mecanismes, utensilis i eines del temps de la fabricació a mà dels teixits de llana. Seria molt convenient poder arribar aviat a completar aquesta secció. Si s'esperés massa seria tard. Alcova ha conservat la fàbrica de pisa tal com estava en temps del Comte d'Aranda. ¿Per què les nostres ciutats industrials no podrien també conservar, a manera de museu, una instal·lació de fàbrica primitiva? Res de més engrescador. I, a la curta o a la llarga aquestes reliquies de la nostra indústria primitiva serien preciosos punts de partida o punts de recolzament per a molts estudis que ara ningú no diria que mai es poguessin suscitar.

El museu de Sabadell ha pogut realitzar-se gràcies a l'esforç del Centre Excursionista d'aquella ciutat, i molt particularment pel treball tenaç i expert del seu antic president el senyor Montllor, també gràcies a l'esforç de l'actual president Sr. Llobet i companys de la Junta Directiva. Però tots aquests esforços i tota aquesta intel·ligència no haurien estat prou si l'actual Ajuntament no hi hagués posat el coll. El que mai no pogué ésser aconseguit dels Ajuntaments de la monarquia, aquest primer Ajuntament republicà ho ha realitzat en poques setmanes.

El senyor Batlle i tots els regidors sabadellencs inauguraren el museu. Espectacle emocionant el d'aquella corporació municipal formada per obrers acudint en pes a l'obertura del museu. Més emocionants encara les paraules que el batlle pronuncià en aquella ocasió: "Nosaltres no hi entenem, en aquestes coses", digué el batlle, i mai no hauríem cregut que tinguessin gaire importància, però ja que la gent entesa diu que són coses de molta importància no podem per menys de creure-ho i ajudar a conservar-les i valorar-les.

Amb un esperit així no és aventurat d'augurar que no solament el batlle i els regidors obrers de Sabadell aviat comprendran la importància del museu sabadellenc, sinó que fins els més modests ciutadans d'aquella ciutat, per tant conceptes avançada, sabran respectar i estimar aquest recés de les grans coses mortes de la ciutat; revifades, però, per l'amor a la ciutat, al treball i al viure milenari de la ciutat.

La ciutat de Sabadell no és un aplec de pervinguts sinó una ciutat de llarga història. Massa rics, però, una generació darrera l'altra, els sabadellencs destruïren totes les romanalles d'aquell passat tan llarg. Per posseir una casa, una església, un jardí a la moda del dia, destruïen la casa, l'església o el jardí venerables i encisadorament demodats o arcaics; per manera que la ciutat aparentava sempre una cosa improvisada, sense cap caràcter, sense cap garantia d'ancestralitat. I això semblava un estigma irremeiable. Ara, però, amb el museu, els sabadellencs podran demostrar que no son un poble pervingut, i menys encara un poble de pervinguts.

JOAN SACS

Finestreries

ATANSEU-HI ELS NOSTRES NOIS

En uns exàmens d'aquesta primavera, hom preguntà a un minyó, tingut per assabentat de nocions astronòmiques: —Expliqueu-nos, si us plau, què passa durant un eclipsi. El minyó va respondre: —Que molta gent ho va a veure.

Em penso que els nois de Catalunya, en aprovar-se l'Estatut, en ingressar Catalunya èn una llei de vida responsable, tindran una idea més substancial de la naturalesa d'un fenomen molt més atansat. Alguna cosa capiran de la bella justícia que farà voleiar (mai amb tanta d'escaiença) les banderes i sonar les músiques. Però fet i fet seria ben interessant que l'Honorable Conseller d'Instrucció Pública de la Mancomunitat, l'admirable poeta Gassol, es plagués a organitzar per al primer dia de curs després de la benvinguda del Parlament Espanyol a l'Estatut de Catalunya, o el més pròxim a la data de la seva definitiva instauració, actes simultanis en els quals la població escolar, en diverses agrupacions homogènies, sentis l'explicació de la significança i principal import de l'Estatut. Per a completar el programa d'una tal diada amb senyals graciosos de festa, no hi hauria, ben segur, sinó facilitats a tot arreu. El programa hauria de comportar, naturalment, una desfilada per davant de la Generalitat.

No proposava, ben entès, l'organització de mitings per als infants, cosa que em semblaria nefanda. No voldria sinó una conferència sòbria —adreçada a l'esperit i no pas a la sola emoció— donada sempre per excellents oradors, no pas per simples propagandistes eloqüents: no cal oblidar, en una tal diada, la implícita magnificació del verb.

Però un punt sobretot convé de recalcar. D'aquella diada endavant (si abans no s'hagués fet prou acuradament) caldrà rebutjar-ne el patriotisme pagà, el nacionalisme en el sentit general que hom li dóna al Continent: esperit d'infatuació, d'antagonisme, de suspicàcia, inspirador de les pitjors errades polítiques i econòmiques, psicologia guerrera latent. El patriotisme català (com, altrament, ho té a la seva tradició) no és sinó un afany nostre d'excellir, amb personalitat activa i responsable, en la cultura, en la justícia, en l'amor: daler d'entendre i d'entendre'ns; d'irradiació d'una influència cordial, civil, liberal, humana, en homenatge a la qual hem d'esmenar cada dia més els nostres defectes i abrusar les nostres impureses, particulars i socials.

I amb el to d'aquest patriotisme caldria parlar en aquella diada als nois de Catalunya, com en fermança davant de les generacions a venir, que Catalunya no vol ésser com altres pobles que han sofert per la llibertat i la justícia i per als quals el dia del triomf ha estat el de la intoxicació.

JOSEP CARNER

El Sr. Rubió i Lluch, degà honorari de la Facultat de Filosofia i Lletres

Madrid, 17. — Ha tornat, procedent de Catalunya, Marcelli Domingo, el qual ha manifestat que, accedint a la proposta unànime de la Facultat de Filosofia de Barcelona, havia signat el nomenament de degà honorari d'aquella facultat a favor de N'Antoni Rubió i Lluch, una de les més altes figures del professorat en Literatura.

REVISTA DE PREMSA

L'atur forçós

Copiem de El Liberal, *de Madrid*:

"El número de obreros parados por falta de trabajo ha adquirido tales proporciones, tanto por el número de obreros a que afecta como por la universalidad del conflicto, que pone de manifiesto un empobrecimiento de la Humanidad sin distinción de Naciones ni de razas, y bien merece la pena de que todos pensemos un poco sobre sus causas, ya que, desgraciadamente, a todos afectan las consecuencias de un conflicto de tal magnitud.

I. — EL CONCEPTO DE LA RIQUEZA

Es corriente, al comentar estos hechos, que se diga que "no hay dinero", considerando equivalentes el concepto de "riqueza" con el del signo monetario: si esto fuere cierto (y ojalá lo fuese) no podría decirse que en el mundo había pobreza, pues la suma de "dinero" con que contamos, lejos de disminuir, va en proporción siempre creciente, ya que las minas de oro, metal que se ha tomado como tipo (como antiguamente lo fueron las conchas de moluscos), no cesan de producir y la destrucción de monedas es prácticamente nula. Lo mismo ocurre con los signos auxiliares, billetes y créditos, que si en algo han influído sobre la bancarrota, no es precisamente por sus restricciones, sinó más bien por el exceso con que se han puesto en circulación. ¿Pero es que el dinero es riqueza?

Si así fuese, no ocurriría, como ocurre, que los países privilegiados, como son los Estados Unidos de América, que han acaparado el oro de Europa, son precisamente los que más agudamente experimentan la crisis, y por otra parte el problema sería de muy fácil solución: ya que el valor de la moneda es convencional, trátese de oro, plata, billetes a la sal que emplean como moneda los abisinios, bastaría o bien asignarle un nuevo valor más elevado, o bien fabricarla en las proporciones deseadas, repartirla como el maná y todos seríamos felices potentados.

¿Quién no recuerda los archimillonarios en marcos alemanes?

La riqueza no consiste, desgraciadamente, en poseer dinero: Rockefeller, con su fabulosa fortuna, sería un desgraciado hambriento si se veía abandonado con todos sus millones en un país desierto o simplemente si por una convulsión social se le negaba la venta de los artículos indispensables para cubrir sus necesidades más perentorias.

Si consideramos que en fin de cuentas lo que persigue la Humanidad es el bienestar y la satisfacción de las necesidades, la riquesa consiste en obtener con la mayor amplitud posible la satisfacción de estas necesidades y el dinero no es más que un instrumento de cambio que permite establecer la equivalencia entre los servicios que cada individuo puede y debe prestar a sus semejantes y la que a su vez éstos deben en cambio facilitarle.

La riqueza, el verdadero patrimonio de la Humanidad, son los frutos de la actividad del hombre, y ésta es Trabajo, que como tal patrimonio debe ser motivo de orgullo, abandonando la falsa idea de que es un castigo de la Divinidad, como con error crasísimo lo ha calificado la fe religiosa, sin conseguir más que predisponer al hombre para que procure eludir su aportación al bien común.

II. — EL TRABAJO COMO BASE DEL BIENESTAR

Que el trabajo es fuente de riqueza y como tal, origen del bienestar, es de toda evidencia, a poco que observemos como se desenvuelve la actividad del hombre y las consecuencias de tal actividad.

Todo medio de vida, todo cuanto proporciona alguna satisfacción de las necesidades humanas, se crea por transformación de una primera materia natural y sin valor útil, por medio del trabajo: ni el mineral de hierro, ni el carbón, ni la madera del árbol, ni las fibras textiles y demás materias primas, tienen valor alguno ni la menor utilidad en un estado natural, siendo preciso que la intervención del trabajo, arrancando estas materias a la naturaleza y transformándolas convenientemente, las convierta en algo útil y de valor positivo.

Lo mismo ocurre con otras manifestaciones de la actividad, aun aquellas que no se refieren a la satisfacción de necesidades materiales, como son el arte y las profesiones liberales: los sonidos producidos según las leyes físicas naturales, no deleitan si no intervienen la inteligencia (trabajo al fin) para armonizarlos, ni las palabras expresan pensamientos agradables si el literato no las agrupa en forma conveniente.

Lo mismo podríamos decir respecto a la Ingeniería, la Medicina, la Filosofía, etc., donde siempre aparece la labor personal del hombre para producir algo útil a sus semejantes.

Así como el aumentar la suma de dinero no implicaría beneficio alguno y sólo serviría para elevar automáticamente los precios en la misma proporción, el aumento de los productos del trabajo, la abundancia de artículos fabricados en su inmensa variedad, eso sí que produciría el bienestar de la humanidad por cuanto le pondría al alcance de todos.

Pero antes al contrario, los proletarios, antes que intensificar su rendimiento para provocar una baja de precios, prefieren, siguiendo la línea de mínima resistencia, exigir mayor retribución, es decir, aumentar el dinero, sin ver que esto es un paliativo momentáneo, y por otra parte los capitalistas no se resignan a reducir el tipo de interés ni a dar intervención a los obreros en la producción y con ella la responsabilidad que todos contraen colaborando en la sociedad de que forma parte directiva.

La miseria actual no es más que un problema de producción, y mientras los obreros por una parte tengan la tendencia de disminuir su rendimiento, pensando, cándidamente, que con ello darán ocupación a mayor número de camaradas, y los capitalistas a su vez no encuentren más reacción contra las exigencias crecientes del obrero que reducir la movilización del capital restringiendo también la producción para reducir gastos, estaremos en un círculo vicioso del que no es fácil salir sin una rectificación radical de principios en pro de la colaboración franca y leal entre los dos factores de la producción.

III. — PARTICIPACION DEL CAPITAL EN LA FORMACION DEL PATRIMONIO COMUN

Si la fuente de la riqueza es el Trabajo, parece lógico, y así lo estiman las organizaciones obreras más avanzadas, que los beneficios de este patrimonio sean disfrutados solamente por los que contribuyan con su esfuerzo personal a incrementarlo, es decir, que el Trabajo, con exclusión del Capital, debe regir los destinos del mundo y que sólo se reconozca el derecho a vivir a los proletarios.

Ahora bien: ¿es que el trabajo, por sí solo, sin la cooperación de elemento alguno extraño, puede desarrollar su actividad para el bien de la Humanidad?

El hombre primitivo así vivía, con sólo su esfuerzo personal, en lucha contra la Naturaleza, pero la Civilización ha complicado la vida creando nuevas necesidades que requieren fatalmente la cooperación, la asociación de esfuerzos dispersos para la gran obra en que fracasaría el empeño personal más decidido.

El leñador, es cierto que puede desgajar ramas de los árboles para extraer el combustible con el que ha de calentarse, pero si su trabajo ha de desarrollarse normalmente, produciendo con el mínimo esfuerzo el máximo rendimiento, necesita emplear el hacha y esta herramienta "ya no es trabajo", al menos para el que la utiliza.

No es menos cierto que un hacha abandonada junto a un árbol no producirá ni una sola astilla, sin que un leñador con su trabajo personal la utilice, y otro tanto podemos decir del Capital.

El Capital es la herramienta del Trabajo, y sin ella, la sociedad volvería a los tiempos primitivos con todas sus violencias y miserias hijas de la falta de producción.

Un capital fabuloso, es decir, una suma enorme de dinero colocado en una caja de caudales, no es capaz de producir ni un céntimo de utilidad, ni menos el menor objeto necesario para la vida, pero sí una masa de obreros no cuenta con un capital como instrumento de cambio para movilizar el fruto de su esfuerzo, si carece de medios para proporcionarse los útiles de trabajo necesarios y las primeras materias producidos por otros camaradas que necesitan igualmente el signo monetario para el intercambio de su actividad, ¡qué poco rendimiento sacarían de sus afanes!

Si la Humanidad fuese lo suficientemente perfecta y conocedora de sus deberes para que cada cual aportase su esfuerzo al bien común sin necesidad de acicate de ningún género, es evidente que el Capital sería tal vez inútil, pero no nos hagamos ilusiones, el dinero, aunque intrínsecamente no sea nada, tiene el valor representativo del trabajo, sirve para "almacenarlo" creando reservas, y es, sobre todo, un instrumento de medida que facilita la evaluación en cifras de la aportación de cada individuo a la colectividad: el pueblo ruso, con toda su fe y todo su esfuerzo colosal para organizarse en régimen comunista, no ha podido prescindir del Capital.

IV. — CONCLUSIONES

No hay duda, según lo expuesto, de que para conjurar la crisis de empobrecimiento general y facilitar los medios de vida de que carece una masa importante de población, no hay más que un medio: incrementar la producción sin elevar los gastos de capital.

Para ello es indispensable:

Primero. Aumentar el rendimiento del obrero desplegando éste toda su actividad para que, "con el mismo jornal", el precio unitario de los artículos fabricados sea más bajo.

Segundo. Modernizar los elementos de producción y organizarla racionalmente para facilitar el mayor rendimiento del obrero "sin fatigar-le" más allá de su capacidad física.

Tercero. Renunciar, obreros y patronos, a obtener beneficios extraordinarios directos del aumento de producción, es decir, conservar los jornales actuales y la cifra de beneficio industrial, a fin de que los productos se obtengan a más bajo precio posible.

Estas tres condiciones significan el abaratamiento de la vida y con ello un aumento de consumo general que no es equivalente al aumento de producción con el número restringido de obreros que ahora trabajan, sino que excedería en términos de exigir el empleo de más mano de obra y al aumentar ésta y poner en condiciones de consumir a los parados, experimenta un nuevo aumento la demanda, repitiéndose sucesivamente el fenómeno: esto es lo ocurrido siempre que se ha abaratado la producció de cualquier producto, porque con la baja de precios se pone al alcance de un mayor número de consumidores para los que antes era prohibitivo.

Tanto obreros como patronos obtendrían personalmente ventajas económicas indirectas, aun sin aumentar los jornales ni el beneficio industrial, por el hecho de la baja de precios, que equivale a aumentar el poder adquisitivo del dinero, pero para ello es preciso, y no se nos oculta lo difícil que es conseguirlo, abandonar todo egoísmo y prescindir del espíritu de clase y de toda imposición corporativa, para no atender más que a la solidaridad de intereses y cooperación de esfuerzos en pro de la Humanidad.

No es de esperar que espontáneamente obreros ni patronos transijan con seguir estos derroteros, siendo indispensable que se imponga la autoridad de los P. res constituídos (no estamos ya en época de dictaduras arbitrarias) para obligar con la fuerza de la Ley, que reglamente la producción y las relaciones económicas entre Capital y Trabajo, a abandonar la lucha estéril entablada entre los dos egoísmos, provocando una reacción decidida sin la cual vamos a la ruina y al hambre.

MANUEL WEHRLE
Ingeniero Industrial."

Literatura canicular

Creiem que els nostres lectors ens agrairan la reproducció de l'article que publica R. Campfullós (mossèn Llorenç Riber) al Diario de Barcelona.

En aquest moment, ara que ens preocupen tants problemes com l'Estatut, la Constitució i la qüestió social, podríem oblidar-nos de la calor. I tanta que en fa! L'article, graciosament titulat "Por el altar y el hogar", ens ho recorda oportunament:

"POR EL ALTAR Y EL HOGAR. — LA EGIPCIA Y EL NUEVO JOSE. — Quiero aún entretener a mis lectores con otra edificante historia del monasterio de la Murta de Belén. Este monasterio barcelonés embalsama la Orden de San Jerónimo con la fresca fragancia de los milagros y de las florecillas tiernas y humildes. En sus nativos riscos y aspereza, en el apartamiento y en la esquividad, ignorado del mundo, el brezo abre una flor, llena de gracia. De ningún monasterio jeronimiado de España, dice su historiador, el Padre Fray José de Sigüenza, hay tan copiosas noticias como de este monasterio nuestro, ni de ningún otro se exhala tanto olor de santidad, y tanto efluvio de paraíso. De los santos varones que en este convento se criaron se pudiera hacer no ya una letanía grande, sino un volumen crecido.

Hoy contaré un admirable caso acaecido al que fué prior del Convento de la Murta y a la vez vicario general de las casas de la Corona de Aragón, Fray Jaime Planas. Iré con paso acelerado. Vaya por delante su etopeya, trazado por la pluma donairosa del P. Sigüenza:

"Era de lindo rostro, de graciosa compostura y proporción de partes y tenía todo lo que es menester para esto que llaman gentil hombre, y sin duda era hermoso fraile, tanto que cuando iba por la ciudad de Barcelona le salían a mirar, como una cosa de ver".

Este santo varón tan lleno de hermosura y de compostura prendió y enzarzó los apetitosos y devoradores ojos, una señora de mucha nobleza y no tanta honestidad. Enamoróse de él perdidísimamente. Buscó mil rodeos y tramó otros tantos embustes, para descubrirle a su salvo el fuego negro de su pecho. La mejor traza, a su mal juicio, para conseguir sus deseos, fué enviarle un criado con una carta rogándole viniese a visitarla, porque tenía que comunica o éncrl un negocio en que le iba mucho. Por ser cuyo era el recado, no cayó en la malicia el siervo de Dios, lleno de pureza y vacío de toda suspicacia. Fué, pues, a Barcelona y llevó consigo el procurador del convento. Entró en el aposento en donde estaba la dama, consumiéndose en su propia llama. Recibió al buen fraile con buena gracia, le agradeció el trabajo que por ella se había tomado; dijo que había algunos días que andaba indispuesta en su salud y deseaba confesarse con él, por si el mal crecía; pidióle que hiciese merced de tomar este otro trabajo y la oyese de confesión. Muy en buena hora, señora, dijo el siervo de Dios, todo simplicidad de paloma; nada de astucia de serpiente. Salió la gente de servicio y a solas, ambos, sin testigo, desenvolvió más el semblante, alegró su rostro y le descubrió el propósito ruin. En muchas otras palabras cariñosas, gran cebo e incentivo muy poderoso del amor, díjole: "Gozad agora esta ocasión que muchos desean y la que tanto ha deseado mi alma, que no os dió Dios esta hermosura para la celda". Alzó los ojos el santo varón y volvió el rostro para no verla, como los buenos hijos del padre Noé. Ante una tal repulsa, reaccionó ella con palabras airadas, envueltas en rabiosa desvergüenza, y le comunicó con la viej amenaza de la esposa de Putifar: Esto se ha de hacer aunque os pese, sino yo os juro que no saldréis vivo de mi casa o saldréis afrentado para siempre vos y vuestro convento y vuestro hàbito y religión." Llegado a tan estrecho punto, inspiróle Dios un consejo de mucha prudencia, que fué fingir que se avenía al deseo voluntarioso de su enemiga deshonesta, pidiéndole que le dejase salir para alejar de la casa a su compañero el procurador para que no cayera en sospecha. Quiso Dios que la dama le creyese y que ciega de la brutal concupiscencia, no comprendiese el ardid. Salió del cerco infernal Fray Jaime Planas. Llamó al procurador y hablando con él poco a poco, como que decía lo que había de hacer, bajó la escalera lentamente. Al hallarse junto a la puerta, alargó más el paso y como quien se escapa del fuego, se fué a su casa, con hacimiento de gracias a Dios que le había librado del peligroso trance sin culpa y con honra.

Tarde cayó en el engaño la mujer. Disimuló su burla, que sintió, como mujer, cual si fuese una herida, y trocó en ira y aborrecimiento aquel amor tan reciente; propia condición de esta suerte de vasos frágiles. Mas al enfriársele el enojo, dió lugar a la razón y echó de ver su mal proceso. Ayudaba, desde su celda, con oraciones el siervo de Dios esta conversión incipiente y esta mudanza del Dedo del Excelso, que llegó a ser total y radical. Y el buen fraile, a su vez, entendiendo que la hermosura de su rostro y la disposición de su cuerpo le habían puesto en tan grande riesgo, apretó más el rigor de su penitencia, pretendiendo enflaquecerse y quebrar su salud y el buen color de su rostro. Pero cuantas más penitencias hacía más hermoso se tornaba, como si el resplandor de su alma irradiara sobre su cuerpo. A la manera de los tres mozos de Babilonia que con las legumbres solas, manjar que da poca sustancia, parecieron más hermosos que todos cuantos se sustentaban de la regalada ración de palacio o de la mesa del rey.

R. CAMPFULLOS

Mallorca, 14 agosto."

Compromís d'honor

Es el títol de l'article següent de Francesc M. Mosferrer, publicat al Diari de Vic:

"Seria fer una ofensa als parlamentaris catalans, dubtar de l'aprovació de l'Estatut de Catalunya. El poble català, no ha pas oblidat les prometences fetes durant la recent campanya electoral. Els homes de l'Esquerra Republicana afirmaven amb una seguretat i amb un to, l'obtenció de l'Autonomia de Catalunya, que feien suposar que després d'haver previst totes les contingències, tenien tanmateix, una solució per qualsevol d'elles. Dubtar, doncs, que l'Ilustre Francesc Macià i els seus diputats poden mancar al compromís d'honor que tenen amb el poble de Catalunya, seria una ofensa que, ni el gran cabdill, ni els seus acompanyants, es mereixen. Els catalans, no els havem posat cap obstacle, ni els havem exigit cap procediment. Havem romàs tranquils i impàvids, àdhuc quan certes concomitàncies posaven en risc l'equilibri econòmic i social de Catalunya.

No havem protestat, tampoc, de miraments exagerats i perniciosos envers certes organitzacions, que potser amb l'aparença de defensar un estament social molt digne d'estima i respecte, treballaven subtilment i cautelosament, en contra de Catalunya i de la República, sense que la bona fe de llurs adherits, ni la persicàcia de llurs aliats, se'n captingués a bastament. Els havem deixat amb plena llibertat per tal que se servissin dels mitjans que els semblessin més adeqüats a la finalitat que es proposaven. El poble de Catalunya creu que els representants compliran la prometença feta. No hi fa res que el seu llenguatge d'ahir, i que la seguretat de dos mesos enrera s'hagi convertit, poc a poc, en desconfiança, dubte o recel.

Tots coneixem el procedir del metge jove, que exagera la gravetat del malalt per augmentar càndidament els mèrits de la cura. L'Esquerra Catalana portarà, ha de portar, l'Autonomia a Catalunya. Si amb inhabilitats i manca de tacte ha perdut a Madrid unes posicions, caldrà que s'enginyi per a reprendre-les. Ha compromès masses coses i ha fet córrer molts riscs a la nostra terra, per tornar de Madrid amb les mans a la butxaca. No pot, un partit, amb un cabdill tan ilustre i esforçat com és Francesc Macià anar a un fracàs sorollós, com seria la no aprovació de l'Estatut ni la tolerància a modificacions gaire acusades. Per l'Estatut, s'ha suportat amb resignació a Catalunya, la inquietud que desvetllava l'esclat de conflictes socials i la tardança excessiva a resoldre'ls, car no hi ha dubte que si una petició és justa, cal atenir-la, i si no és justa i una insistència sospecha manifesta fora de la llei, posant en compromís interessos nacionals públics o privats, aleshores l'autoritat té el deure moral, cívic o patriòtic d'aplicar la justícia i restablir l'imperi de la llei.

Si transaccions en aquest sentit s'haguessin fet, podrien ésser perdonables, amb l'argument de que es feien per obtenir una major unanimitat, perdonables tot i no estar-hi d'acord, car, homes de dret, no som partidaris d'acords entre parts que no estiguin les dues dintre la llei.

L'Estatut de Catalunya és la voluntat de tot un poble, és la prometença dels nostres representants, és el compromís d'honor d'un partit i el resultat d'una campanya electoral és o més, el pacte d'una col·laboració entusiasta per part de Catalunya a l'enderrocament de la monarquia. Es deure dels nostres representants d'obtenir el compliment del pacte. No els ha d'ésser difícil amb l'actual Govern de la República espanyola, sobretot si evita la minoria catalana ensopegades com la de dies enrera, que sols es poden dispensar tenint en compte la inexperiència política i parlamentària d'alguns dels nostres joves i flamants diputats. Alcalà Zamora és un home lleial, i Macià és un bon patriota.

Amb la suma d'aquestes virtuts, l'Estatut de Catalunya no pot fallar. El compromís d'honor de l'Esquerra Catalana ha d'ésser atès i ho serà; del contrari, no sabem què passaria."

La F. A. I i la C. N. T.

Amb aquest títol escriu Joan Comorera a Justicia Social:

"Llegim com contesta "Solidaridad Obrera" la meva nota del número darrer titulada: "La F. A. I. i la C. N. T.":

"La C. N. T. va derechamente hacia la sociedad anarquista. Desde "Justicia Social", Juan Comorera lo niega. ¿Quién es Juan Comorera? — preguntará el lector.

"Juan Comorera es un señor que en su casa lo conocen; que durante los años de dictaduras estuvo emboscado, escondido, dejando que los otros sacaran las castañas del fuego, y que aparece ahora lleno de humos y echando chispas... sin más objeto que realizar la esperanza de que la política le redima de su condición de "pixa tinters" o de "betes i fils". Y es un señor pedante, cuya pedantería le ha convertido en guardia civil, en polizonte, en algo peor que todo eso, y todo por agradar a Maura.

"No podemos echar en olvido que ese Juan Comorera es el director del órgano de la minoría, de una de las dos irrisorias minorías catalanas que en el Parlamento han votado la confianza al Gobierno... por odio a la C. N. T.

"Es, en fin, un señor que esconde su cobardía de ayer y su indecencia de hoy haciendo como que se enfada y se descompone como lo que es: como un merengue de los blandos.

"Ya veréis cómo, a lo mejor, salen los socialistas "catalans" echando las campanas a rebato y gritando que les hemos insultado, que discutimos insultando. Pero tómese el último número de "Justicia social" y se verán las indecencias y las canalladas— así, canalladas— que suelta ese Juan Comorera en plan de guardia civil, de polizonte, de algo peor que todo eso."

Les paraules reflexen l'esperit dels homes. Llegint les transcrites es pot veure la petitesa tràgica dels que dirigeixen la C. N. T.

Són paraules de pistolerisme arrelat a l'ànima. Són les paraules predilectes dels agents provocadors.

Per què contestar-les?

Ho farem quan els senyors de la F. A. I., que en malliora monopolitzen la direcció de la C. N. T., ens diguin què en fan dels diners que els obrers sostreuen setmana a setmana del pa de llurs fills."

OVOMALTINA Freda

L'Ovomaltina es dissol també en llet o algua tredes, però més lentament que en líquids temperats. Preparada en fred, l'Ovomaltina conserva la mateixa valor nutritiva i fortificant que dissolta en líquids calents, i ofereix, a més, la delícia de les begudes fresques a l'estiu; no hi ha res tan agradable, ni més digestible, ni millor indicat que un vas d'Ovomaltina freda en substitució de la majoria dels refrescos que es consumeixen a l'estiu i que no tenen cap valor nutritiva ni fortificant.

La preparació de l'Ovomaltina freda és més ràpida si s'utilitza la cocielera americana que oferim gratuitament, contra rebut de 1 etiqueta d'Ovomaltina més 1 pta. en segells de correu per a despeses de tramesa.

Representant:

Josep Balari i Marco - Carrer Valencia, 305 - Barcelona

De l'intent d'assalt al Crédit Lyonnais

UNA DETENCIO QUE POT ESSER DE GRAN IMPORTANCIA PER A ORIENTAR ELS TREBALLS QUE ES FAN PER A DESCOBRIR LA BANDA QUE ASSALTA ELS ESTABLIMENTS BANCARIS

Ahir al matí, el cap superior de policía, acompanyat de l'agent senyor Rubio, els quals portaven personalment el servei amb motiu de l'intent d'assalt al Crédit Lyonnais, procediren a la detenció en el seu domicili del xofer A. R. que portava en el seu cotxe els altres atracadors que aconseguiren escapar-se en ésser detingut un dels autos davant d'aquell Banc.

El xofer es trobava, com diem, en el seu domicili descansant, i l'auto, marca "Citroen", fou ocupat en el garatge on té per costum de tancar-lo ell mateix.

El detingut passà a la Jefatura i va ésser interrogat pel cap superior.

La seva declaració potser que hagi donat molta llum al servei, confiant-se que no trigaran a caure en mans de la policía els que ocuparen el cotxe de Roca.

Per les declaracions fetes, es dedueix que l'auto li fou llogat a la Plaça de la Universitat, i pel Paral·lel, es dirigí al carrer del Comte del Asalto, on abans d'arribar recolliren altres tres individus a més dels dos que ja hi anaven.

En arribar davant el Crédit Lyonnais, en veure els del seu auto la detenció de l'altre taxi, li ordenaren, apuntant-lo amb una pistola, que seguís a gran velocitat cap al Passeig de Colom i carretera de Mataró, on, abans d'arribar-hi, volgué el Roca posar benzina, segons ell, per a poder denunciar l'amormaintat, però el que anava al seu costat agafà el volant i portà el cotxe fins fora el terme de la població, després d'haver-se convençut que estaven fora de perill de la persecució de la policia.

Proveiren de benzina en un lloc proper a Granollers, la qual pagaren els mateixos passatgers, i després de donar la volta per aquells pobles, ignorant si les vegades que pararen i baixaren alguns del cotxe, era par a canviar el número de la matrícula.

Tornaren a Barcelona el mateix divendres a la nit, abandonant el cotxe a l'Arc de Triomf, els ocupants li digueren que no declarés res, perquè li anava la vida.

Els detalls que conà el xofer sembla que coincideixen amb les senyes de dos dels italians que prengueren part en l'atracament de la Banca Urquijo de Manresa, i els altres tres, un d'ells parlava en català i els altres en castellà.

Portaven tots ells pistoles i unes ; juets el contingut dels quals ignora.

El xofer ha quedat detingut i incomunicat en els calabossos de la "Jefatura" i se l'ha sotmès a un acarament amb altres tres detinguts dels quals digué que coneixia solament el xofer Meler, però només per qüestions de l'ofici.

¿ES LA MATEIXA BANDA QUE DONÀ EL COP A L'URQUIJO DE MANRESA?

Han estat a la "Jefatura" uns funcionaris de la sucursal del Banc Urquijo, a Manresa, amb objecte de comprovar si els detinguts són el mateixos que varen fer l'atracament en el dit establiment. Sembla que la diligència no donà gran resultat concloent, encara que els expressats funcionaris digueren que, en efecte, un dels detinguts s'assemblava a un dels que varen fer l'atracament.

EL TEATRE

La vida del Teatre

FERNANDEZ BURGAS DIU...

Alfons i Climent Fernàndez Burgas són homes de Teatre, gent que es dedica als negocis teatrals, per tal de donar-hi l'impuls de llurs ànsies innovadores. Recordem llur actuació pretèrita: ells foren els importadors del Teatre americà, salvació de més d'una empresa.

No és estrany, doncs, que una conversa amb ells, després de llur viatge d'exploració teatral per l'estranger, sigui molt interessant. Aprofitem l'avinentesa de trobar-los al començament de la Rambla de Santa Mònica. Tombem i, pujant Rambla amunt, anem parlant animadament...

—Com ha anat l'excursió?... ¿Impressions satisfactòries? —preguntem.

—Aquestes excursions són sempre interessants. Sembla que hom es renovi. Hem d'anar d'acord amb el ritme de l'época, amic. Els autors empresaris anglesos s'han deut compte del canvi operat en els costums. Conseqüència de la guerra, l'educació, la concepció de la vida fins i tot els sentiments i ànsies dels pobles, en tots els aspectes, el món ha trontollat sota la influència d'un canvi radical. Les obres de fa deu anys, renovada la consciència collectiva, són passades de moda, avui no interessen, deixant de banda, naturalment, llur mèrit literari. A la nostra terra, el procés evolucionista és més lent. Es per això que en toquem les conseqüències. França, en aquest sentit, es troba si fa o no fa com nosaltres.

Un exemple: altres anys, en la nostra excursió estival, a París funcionaven la majoria dels teatres, molts d'ells amb obres de qualitat. Enguany la xifra queda reduida a deu o dotze, i d'aquests, gairebé tots dedicats a espectacles per a turistes. Això contrasta amb el que passa a Londres. A la ciutat de la boira compten amb quaranta teatres oberts, que gairebé tots actuen a plè diari. Causa?... El cartell.

L'autor cerca avui la font d'inspiració en assumptes sensacionals per convertir-los en obres dinàmiques, vives; redueix les exposicions a la més simple expressió, i fuig de la tortura dels tres actes, fent quadros que són veritables episodis, sacrificant-ho tot, tot, fins moltes vegades això que en diem literatura teatral, a l'acció, a l'interès, al dinamisme d'avui. Fulleti?... Teatre. No oblidem que si el Teatre és escola, també és lloc d'esbarjo. Avui no hi ha qui aguanti aquells problemes de plom d'ara fa deu anys.

Nosaltres hem adquirit els drets de traducció d'algunes obres, d'acord amb aquest criteri: dinamisme, modernitat. Barcelona és una ciutat cosmopolita, sense prejudicis envers la novetat, per audaç que sigui, mentre no es confongui amb la grolleria. Si el distingit públic de Barcelona correspon als nostres esforços, nosaltres restarem verament agraïts.

—Així, l'obra de presentació a Romea...

—No hem parlat encara d'obra de presentació. Es massa aviat. L'únic que podem dir és que la temporada "l'obra sensacional" que mai pot faltar en el cartell de Romea. El públic l'espera i nosaltres estem obligats a donar-la.

Rambla amunt, hem arribat a Canaletes. Els d'En "Galarza", a dues passes, maniobren que dona gust de veure... Però nosaltres recullem vers el quiosc i ens fem servir el vermut amb l'ànsia de trobar una vella monedeta d'or que, és un dir, els cambrers afirmen que existeix.

Les "càrregues" no ens preocupen. Hom s'acostuma a tot: fins a rebre.

P.

Consultori JUBERT

Malalties de les cames

Llagues - Tumors - Paràlisi - Esguerros - Varices - Dolor, etc.

Consulta: 10 a 1 matí i 4 a 7 tarda. Balmes, 6, entresol.

FABRICA DE TEIXITS

en marxa. Bona situació. Immillorables condicions de treball. Vendre o admetre soci amb pessetes 50.000 i col·laboració. Escriure: 130 D., Vergara, 11.

Informació política

Un manifest reconquistador

Amb un sobre procedent d'Oviedo, i tirat amb ciclostil, rebem el manifest que reproduim a continuació, tant perquè s'ho val, com perquè els autors demanen que sigui divulgat.

No sabem exactament qui són aquests autors, però en tenim prou per situar el lector amb subratllar que va signat per "Los mismos de la Reconquista".

Heus ací el què diuen els companys de don Pelayo:

"¡Insensatos! Este es el fruto de vuestras estridencias.—¡Largo de aquí, marchad a Fenicia!

Los catalanistas han declarado recientemente que ellos no son españoles, ni quieren serlo, ni pueden serlo. También hace ya tiempo que vienen diciendo que son un pueblo explotado, esclavizado. Se impone hacerles justicia, pues la República no puede basarse sobre la opresión de nadie. Si no quieren ser españoles, que no lo sean. Si se consideran esclavizados por España, hacerles saber que son libres, que pueden marcharse cuando quieran, que España no desea conservarlos a la fuerza. Que regresen a Fenicia o que vayan a donde quieran admitirles. Cuando las tribus catalanas vinieron a España y se instalaron en territorio español que hoy ocupan las provincias de Barcelona, Gerona, Lérida y Tarragona, ¿qué poco se imaginaban que en ellas iba a repetirse el caso del cautiverio de las tribus de Israel en Egipto! Los catalanistas lo dicen: "Hasta el 14 de abril de 1931, los españoles han sido nuestros verdugos". ¡Ya era hora de que se supiese las cosas! Hay que hacer justicia a ese desdichado pueblo oprimido y explotado. Hay que reparar los dos grandes errores históricos de España: la expulsión de los judíos y la esclavitud de los catalanistas.

Al cabo de los siglos los descendientes de los judíos españoles siguen considerando a España como a su patria; han conservado con todo amor la lengua española, el lazo espiritual que une a millones de hombres en los dos hemisferios y desean volver al seno de una familia que los expulsó en un gesto de intransigencia.

A los catalanistas hay que darles también lo que piden. Si no son *españoles* ni quieren serlo, no podemos obligarles a que lo sean. Respetemos su voluntad. Son los eternos inadaptables. En España conviven fraternalmente castellanos y valencianos, andaluces y aragoneses, gallegos y murcianos, asturianos y extremeños. Los catalanistas no pueden convivir con nadie: siempre han de estar dando la nota discordante y estridente. Su soberbia y egoismo no les deja sitio para la fraternidad. El hombre es un animal sociable, excepto el catalanista que es un animal insociable. ¡Que se vayan de una vez y que nos dejen en paz! Así viviremos tranquilos y nos costarán más baratos las bayetas, los gallos y los géneros de punto.

Así, pues, proponemos a las Cortes Constituyentes la expulsión de los catalanistas, a quienes sería motejado en estos o parecidos términos: ¡Pueblo oprimido, esclavizado, explotado, ha sonado la hora de tu liberación! ¡Eres libre! ¡La República te abre de par en par las puertas de España. Tu prisión, márchate! ¡Largo de aquí! ¡Regresa a Fenicia, o vete a donde quieras, que grande es el mundo! ¡Recoge tus industrias y vete a hacer bayetas, gallos, géneros de punto y butifarra a otro sitio donde no te esclavicen!

¡Españoles!: Boicotead a los catalano - anarco - sindicalistas que no reparan en medios para conseguir sus locuras. ¡Que se difinan! ¡No más amalgamas inconfesables! — Los mismos de la Reconquista."

L'organització "Nosaltres Sols"

Avui, a les deu del vespre, tindrà lloc al local social provisional de "Nosaltres Sols" (Canuda, 14), una reunió per a l'aprovació dels Estatuts de Catalunya, declarant-se "entitat oficialment separatista del districte vuitè".

L'article primer dels Estatuts que es proposen, diu:

"Amb el nom d'Estat Lliure Català, Nosaltres Sols, amb domicili a Barcelona (Gràcia), es constitueix una entitat al districte vuitè, que, integrada per l'agrupació d'elements nacionalistes radicals i social independents, actuí, recorrent a tota els mitjans revolucionaris que estiguin al seu abast, fins a aconseguir el reconeixement de la República Catalana, sobirana per a federar-se amb els pobles lliures regits democràticament."

No se sap encara el dia que tornarà el President de la Generalitat

Nota de la Generalitat:

"Segurament per una informació mal interpretada, el periòdic "La Rambla", en la seva edició d'ahir a la nit, dóna la notícia que avui, dimarts, arriba a Barcelona, de tornada de Madrid, el President i els parlamentaris que l'han acompanyat en l'acte del lliurament de l'Estatut de Catalunya.

Oficialment podem dir que no està encara concretada la data de tornada a Barcelona del senyor Macià, el qual ha visitat aquests dies diverses ciutats de Castella.

En el seu moment, el poble coneixerà concretament l'hora de tornada a Barcelona del senyor Macià i dels seus acompanyants, per tal que puguin rebre'ls amb l'entusiasme i honor que mereix la seva representació i la solemne transcendència del moment."

Els tradicionalistes tarragonins

Ha tingut lloc al Cercle Tradicionalista de Reus una reunió d'elements jaumins de Tarragona, per tractar de la reorganització de les forces tradicionalistes en aquella província.

Delegat per la Junta Regional Tradicionalista de Catalunya, presidí la reunió el senyor Joan Baptista Viza.

El senyor Viza dirigí la paraula als reunits, i exposà el pensament de la Regional en els principals problemes polítics d'actualitat.

Un telegrama

El Centre Republicà Federal de Molins de Rei ha tramès el següent telegrama:

"Alcalá Zamora.

Madrid.

Centre Republicà Federal de Molins de Rei saluda en usted el pueblo de Madrid por acto comprensión y gran recibimiento realizado al President Generalidad Cataluña, señor Maciá, y acompañantes."

L'"Acció Radical de Catalunya"

El Comitè organitzador de l'"Acció Radical de Catalunya", designat en la reunió que darrerament tingué lloc a l'Hotel Ritz, es reunirà avui per tal d'acordar una declaració de caràcter polític.

La qüestió de les secretaries municipals

LA PROTESTA A SANTA MARIA DE PALAUTORDERA

Un interviu

Per aquest Ajuntament s'han curdat la Governació i Director General telegrames als senyors Ministre i d'Administració, el text dels quals es el següent:

"Sesso o acordat s'acordà protestar energicament preferències convocatòria provisió places Secretaris Ajuntament, per atemptar contra autonomia Municipis. — Alcalde, Pou i Font."

Després de preguntar-li una mica perque ens donés la seva opinió el nostre competent i benvolgut Secretari senyor Fruitós, respecte als beneficis i perjudicis que la dita preferència pot reportar als dits funcionaris, molt amable ens ha contestat categòricament:

"Deixant a part la rivalitat que existirà entre tots els Municipis amb l'Estat, tal com els col·loca la dita Disposició, considerant-se amb drets autònoms i ilegals els uns, i amb la força els altres, pel que es refereix als Secretaris, entrem en un periode de lluita, que ens reportarà greus conseqüencies.

No tenint l'escalafó format, el favor de privilegis a una casta, això desdiu dels temps en que vivim.

Anul·lació completa d'un 93 per cent de funcionaris, que varen començar la formació del Cos de Secretaris, ha de donar, avui a una part, demà a l'altra, i en resum a tots, una malmesa d'interessos econòmics, que perjudicaran el Municipi i l'Estat.

Si per a establir preferències, vol anul·lar-se funcionaris vells i competents, tot anant al favor preferent d'una part, co és, despullar un Sant per vestir-ne un altre, la posició més escaient dels que ho manen seria la del ministre de la Guerra, ço que ha fet amb els caps militars (fer-nos màrxar per innecessaris), però garantint la vida de les nostres famílies amb un retir adequat."

Després posa una pausa i mira fit un seu fillet que té en redor. En veure aquest funcionari, tant eminentment republicà, amb un to trist, li preguntem sobre la gravetat d'aquesta rivalitat que preveu entre Estat i Municipis, i ens respon decidit:

"Els Ajuntaments buscaran tots els mitjans per a burlar la Disposició, i la Direcció General tindrà interès a fer-la complir, i la es començarà aquesta lluita, que fins la Dictadura va tenir molt en compte de promoure. Y com que tot serà una lliga de subterfugis, rebran de ple els funcionaris que cap culpa hi tindran, i a la fi, un petó donat a Canton, pot repercutir a Fontainebleau... Resumint—entre . , això és un atac a la Republica sense preveure les conseqüències de què parlava... Encara que hi ha tants jocs dintre la política, que potser hom no hi veu prou bé, però que els efectes d'aquestes preferències donen la visió amplia dels greus perjudicis que reporten i reportaran a la classe secretarial, que puc afirmar-los que fins la minyona de casa hi prendria la paraula.

"No encaixa, la Llei i la justícia a què aspirem, a un esperit de favoritisme remarcat com el present cas, i si no, esperem el temps, que és el millor testimoni per a triomfar.

Vull acabar dient que la força no serveix més que en els casos necessaris. I no puc dir-los res mes."

Corresponsals. Funcionaris Municipi. —P. P.— Jacint Carreres.

LA PROTESTA AL PARTIT DE VIC

Ha estat enviat el següent telegrama:

"Ministre Governació. — Madrid. Secretaris Ajuntament, partit Vic, protesten ordre d'aquest Ministeri, 21 juliol darrer, sobre provisió Secretaries, donant preferència funcionaris oposició, perjudicant drets adquirits i autonomia Ajuntaments. — Bayés, Quer, Solá, Argelaguer."

VIDA SOCIAL

LA C. N. T. RECONEIX QUE N'HA FET UN GRA MASSA

Solidaridad Obrera *publica un manifest de la C. N. T. en el qual es diu que els Sindicats se situen a la defensiva, que de la revolució (el comunisme llibertari) n'hi ha per molts anys i que no es pot declarar cap vaga sense el consentiment de l'Estat Major del sindicalisme*:

"CONFEDERACION NACIONAL DEL TRABAJO.—*A todos los Sindicatos.—Camaradas*: La caída de la Monarquía española después del largo período dictatorial sufrido, había de provocar una serie de conflictos de orden social, cuyas consecuencias no eran fáciles de prever, ni nadie podía sospechar. Todos los periodos de tiranía que a los pueblos se imponen, provocan reacciones más o menos profundas, aunque siempre, fuerza es reconocerlo así, son la consecuencia obligada de los hechos que los determinaron.

Por lo que a España se refiere la actitud de la Dictadura impidiendo toda actuación sindical por haber declarado al margen de la ley a todos los Sindicatos, y la actitud de la clase patronal aprovechando esa coyuntura para rebajar los salarios y alterar la jornada y otras condiciones de trabajo previamente establecidas, tenía que ser el preludio obligado de todo cuanto ahora viene ocurriendo.

No faltó quien supusiera que la proclamación de la República podía disminuir en gran parte los conflictos que obligadamente han de plantearse entre patronos y obreros. Los hechos han venido a demostrar que la realidad no está de acuerdo con dichas suposiciones.

Por otra parte, sin perder de vista lo complejo y difícil de la situación actual, cabe que nosotros avizoremos con serenidad el porvenir, ya que éste, sizabemos enfocar con certeza los agudos problemas que él nos plantea, nos pertenece por entero.

Sin embargo, su conquista no es cosa que esté al alcance de la mano, como quizá algunos suponen.

No puede dudarse ya de la quiebra del régimen capitalista. Cuanto haga éste, no lo hará para superar las condiciones en que actualmente se halla, sino más bien guiado por el instinto de conservación. Quiere decirse que no está a la ofensiva, sino a la defensiva. Que no se halla con fuerzas para atacar; pero sí para defenderse, para lo que aun tiene bastante más de las que se cree.

El reconocimiento de esta realidad nos obliga cada día más a prepararnos para cuando estimemos favorable la ocasión, realizar lo que es objetivo final de los postulados de la C. N. T., instaurar el comunismo libertario.

Pero esta preparación requiere condiciones favorables porque no es cosa que pueda improvisarse, a esto han de tender nuestros esfuerzos.

Entendiéndolo así, cree este Comité que ha llegado el momento de articular las actividades de toda nuestra organización, de establecer normas de marcar pautas, es decir, de trazar un plan de actuación que, respondiendo a las necesidades inmediatas y apremiantes nos deje espacio suficiente para enfocar con probabilidades de éxito lo futuro.

Apasionados por este pensamiento, creemos que han de evitarse algunas de las cosas que suceden: que los Sindicatos provocar excesivos conflictos, dando lugar a que muchos de éstos, faltos del apoyo moral y material indispensable, se disuelvan, cuando en realidad de verdad deberían ganarse.

También debería este Comité que se aparta del concepto de autonomía sindical, con lo que se producen daños considerables, ya que sin darse cuenta, se desarticula toda la potencialidad de la organización. Bien está la autonomía de los Sindicatos en el seno de la organización; pero está bien mientras ella no comprometa la existencia de la organización misma. Contra esta atomización de las posibilidades que la organización tiene a su alcance debe reaccionarse, sentar otros principios, adoptar otras normas.

No pretende este Comité inventar ni proponer nada nuevo. Quiere, sencillamente, que se vuelva al cauce verdadero, que se hagan las cosas como la práctica aconseja que deben hacerse: en una palabra: que la actuación de los Sindicatos responda a un plan previamente trazado de lo que han de ser, y que en lo pasado han sido, normas generales de la Confederación.

Advertimos de antemano que la cuestión que planteamos a los Sindicatos en esta circular ha de ser tratada en las asambleas de los mismos, y luego, las Juntas comunicarán al Comité Nacional el acuerdo recaído.

En consecuencia, sometemos a la consideración de los Sindicatos, lo siguiente:

1.° Que cuando un Sindicato de una localidad cualquiera presente bases de carácter general a la Patronal correspondiente, antes que a la Patronal misma deben ser comunicadas a la Federación Local respectiva y si no hubiere Federación Local por tratarse de un Sindicato Unico local, debe comunicarlo a la comarcal de que forme parte.

2.° Que en pleno de Juntas y delegados de la Federación Local se trate de las bases que cada Sindicato presente, tanto para conocerlas, como para opinar sobre las mismas.

3.° Que la Federación Local debe ser, previo acuerdo de toda la organización, la que indique al Sindicato afectado el momento de presentar las bases.

4.° Que mientras un Sindicato tenga pendiente un conflicto por demandas de carácter general, o sea por presentación de bases, no podrá presentar bases de carácter general o parcial otro Sindicato de la localidad, exceptúanse aquéllos en que la propia organización local crea que las bases puedan presentarse, pues aun en el caso de llegar a un conflicto, éste no perjudicaría al que tenga planteado el Sindicato que primero hizo la demanda.

5.° Exceptúanse de estas condiciones los conflictos parciales por incumplimiento por parte de los patronos de bases o convenios anteriormente establecidos, atropellos contra los trabajadores, casos de dignidad, etc., etc.

6.° Que las demandas o bases a presentar a la burguesía han de estar encuadradas en lo que a la clase patronal corresponde y conviene también que sean breves, claras y concretas, pues si en vez de unas bases así, se presenta toda una reglamentación de peticiones, se complica la situación han de hacerse verdaderos equilibrios discursivos para defenderlas, prolongan indefinidamente las discusiones entre la clase patronal y obrera produciendo en ésta el cansancio de la espera y por último, a veces, para no perderlo todo, se cae en lo que a todas horas venimos combatiendo.

7.° Que en las demandas por aumento de salarios, se tenga siempre en cuenta la condición de los que ganan menos, implantando o reconociendo Sindicatos con el propósito de equipararlos a los que ganan más. Por esto dará a nuestras bases un alto valor solidario y de conjunto del que obtenido de otra manera carecen en absoluto.

8.° Que aceptado por la mayoría de Sindicatos de la C. N. T. lo propuesto en esta circular, puedan las Federaciones Locales Comarcales o Regionales desautorizar un conflicto cuando no se ajuste a los acuerdos tomados, es decir, a lo que se refiere la adjunta circular.

9.° Cuando un Sindicato no quiera aceptar los acuerdos tomados para estos casos, y saltando por encima del acuerdo quiera ir al conflicto por su cuenta y razón, podrá hacerlo: a lo que no tendrá derecho es, si lo reclama, a que los demás Sindicatos le presten su apoyo con carácter obligatorio, aunque pueden hacerlo voluntariamente si lo quieren.

10. Tampoco podrán aceptar los conflictos por bases o demandas de los Sindicatos que no lleven más de tres meses de ingreso en la Confederación. Así se evitará el abuso de Sindicatos que apenas constituidos, o antes de constituirse, hacen alegres de bases o demandas, ingresando después en la C. N. T. para que ésta les ayude en el conflicto.

Esperando ser comprendidos y que los Sindicatos tomen acuerdos en firme en sus respectivas asambleas acerca de lo aquí propuesto, os saluda fraternalmente.

Por la C. N. T. — El Comité."

LA VAGA DE LA TELEFONICA

Una nota

El Sindicat Nacional de Telèfons ha donat a la publicitat una nova nota en la qual, després d'expressar l'ajut que a diverses provincies es ve prestant al personal en vaga, fa un detingut estudi de la malaurada intervenció — diu — tinguda pel ministre de Comunicacions, senyor Martínez Barrios, en les negociacions per a cercar una fórmula d'arranjament al conflicte.

S'hi protesta que les autoritats diguin que els actes de sabotatge que es vénen succeint són realitzats pels vaguistes.

El personal de Telèfons — acaba dient la nota — es manifesta, en totes les assemblees que celebra, amb el mateix esperit de fortalesa que el primer dia.

VAGA AL PORT DE TARRAGONA

A conseqüència del conflicte del Port, hom anuncia la vaga general de tot el ram de Transports

Segueix en el mateix estat el conflicte del Port de Tarragona. Ahir arribà de Madrid el governador, el qual va fer les següents manifestacions a la premsa:

Digué que des de Madrid estigué en comunicació constant amb el governador interí, senyor Mas, el qual curà de tenir-lo sempre al corrent de l'estat del conflicte.

El governador, senyor Noguer, celebrà una reunió amb el ministre de la Governació, a la qual van assistir també diferents diputats d'aquella circumscripció. El ministre concedí les més àmplies facultats per tal d'obrar d'acord amb l'aspecte que pren l'assumpte. Jo espero — va dir el governador — que la raó s'imposarà entre els obrers, però puc avançar que impediré amb la màxima energia tot acte contra la llibertat del treball i la lliure contractació dels obrers en interès d'ells mateixos, car no pot tolerar-se que es trobin sense mitjans de vida gran nombre de famílies.

Per a ahir s'anunciava una reunió extraordinària de patrons. Tanmateix sembla imminent la vaga general, amb tancament del comerç, en tot el ram de Transports i peons del moll.

El governador s'ha ofert per tal d'arranjar l'assumpte, però ha manifestat que no permetrà de cap manera que sorgeixin incidents d'ordre públic, i que per a aquest cas té preses totes les mesures de precaució.

LA VAGA DELS METALLURGICS

El miting d'ahir

Al Palau de Projeccions, del parc de Montjuic, se celebrà ahir el míting organitzat pel Sindicat de Metallúrgics.

El local era completament ple, i als voltants de l'edifici, on havien estat instal·lats altaveus, s'hi trobava molt de públic.

Després de donar-se compte, pel Comité de vaga, de no haver estat acceptades per la classe patronal les contrabases presentades pels obrers, parlaren els companys Peiteña i Clara.

Digueren que les contrabases representen l'esperit de transigència de la classe obrera.

Afegiren que els conflictes no es resolen per culpa del Govern i de les autoritats.

Culpen de la crisi i de la inferioritat de la indústria metallúrgica a la pèssima organització tècnica i econòmica. Neguen la competència estrangera, per esser Espanya importadora i no exportadora, i desitgen que un dels principals mals és la sobrenada que exercèix el capital estranger en les explotacions minerès.

Esmenten alguns fets per tal d'enrobustir aquestes afirmacions, entre ells el que les entitats mineres venien el ferro per a fabricar eixos i rodes de locomotores i vagons el quilo més car que el que venen els industrials alemanys els eixos i les rodes elaborades.

Advocaren per la continuació de la vaga sense debilitats ni claudicacions i sense oblidar els companys en atur forçós, per a quan el patronat posi fi al conflicte.

Una reunió de patrons i obrers

Els representants de patrons i obrers del Ram Metallúrgic, junt amb un representant de la Delegació del Treball, es reuniren ahir a la nit, a darrera hora, al Grup Escolar del carrer del Carme.

Les bases dels obrers

Les demandes de la part obrera són les següents:

Primera: Reconeixement del Sindicat.

Segona: A partir de la data en què sigui signades aquestes bases regiran els salaris mínims següents:

Aprenents, primer any, tres pessetes; segon, quatre; tercer, cinc; quart, sis amb cinquanta cèntims. En entrar al cinquè any, passaran a la categoria d'operaris. Peons, deu pessetes; especialitzats, onze. Operari, tretze. Dones: petita mecànica, sis pessetes; mecànica general, set. Els aprenents femenins gaudiran de les mateixes condicions que els barons.

No s'exerciran represàlies de cap mena per les parts contractants.

Seran respectades totes les millores aconseguides per les seccions del Sindicat amb anterioritat.

Els conflictes que es mantenien abans de la declaració d'aquesta vaga seran resolts amb la signatura d'aquestes bases.

Una reunió de calderers

Es convoca tots els calderers en coure a la reunió general ordinària que tindrà lloc avui, a dos quarts de deu del vespre, al local del carrer Baix de Sant Pere, 80, per tal de tractar del curs de la vaga.

LA VAGA DELS PESCADORS

Res de nou, encara

L'actitud dels patrons pescadors afiliats a les entitats patronals ha motivat la continuació de la vaga dels obrers pescadors amb motiu de no haver-los estat acceptades les bases de treball presentades.

Gran nombre d'embarcacions de pesca, tripulades per llurs propietaris i familiars, s'han dirigit a altres llocs amb el propòsit de romandre-hi, dedicant-se a la pesca, fins a tenir notícia d'haver-se solucionat el conflicte actualment existent. La major part d'aquestes embarcacions han marxat cap a Vinaròs.

Fins ara han signat les bases uns vint-i-cinc patrons, no pertanyents a cap de les associacions existents al port de Barcelona.

La matinada de diumenge sortiren a mar divuit embarcacions de patrons no associats i quatre de patrons associats.

No s'ha registrat cap incident als molls del Rebalx i de la Indústria.

Solució de la vaga del ram de la Goma

Digué el governador que en l'assemblea que havien celebrat diumenge al matí els obrers del ram de la goma s'havien aprovat les bases presentades pels patrons, i, per tant, queda solucionada la vaga.

Assemblees

Diumenge van celebrar assemblees generals els Sindicats de Camperols, Paletes i peons; Empaquetadors; Arts gràfiques, paper, cartó i similars; Tracció, Sang i Mecànica. Es tractaren i discutiren els extrems continguts en les respectives ordres del dia, donades a conèixer.

Per a ahir estava assenyalada assemblea general el Sindicat de la Secció de Peix fresc, per a tractar dels assumptes següents:

I. Lectura de les bases confeccionades, deixant a la consideració de l'Assemblea les dites bases.

II. Veure de quina manera ha d'implantar-se el torn de treballs en aquesta Secció.

Les reunions de diumenge passat

Del Ram de la Construcció es reuniren diumenge la Secció de Rajolers, a l'Ateneu Republicà del carrer de Cabanyes; i la Secció de Mosaistes i Paviments, al carrer de Mercaders, 26.

A les dues reunions foren tractats assumptes d'interès per al ram, i, a més, a la dels Mosaistes s'exposaren qüestions altament necessàries per als artiexa dedicats a aquest ram de la Construcció.

* * *

Del Ram de Transports es reuniren al Teatre Victòria els que integren la Secció de Tracció de Sang i Mecànica. La reunió tenia per objecte tractar de les noves bases de treball. L'assistència a l'acte fou molt nombrosa, i la deliberació de l'assumpte que motivava la reunió, molt minuciosa i detallada.

* * *

Al carrer de Galileu, 68 tingué lloc l'assemblea reunió de la comissió de la barriada de Sans del Ram de la Pell. Els reunits s'ocuparen d'assumptes de gran importància per a llur ram. Alguns dels assistents exposaren llurs punts de vista, que la presidència accepté i prometé que serien estudiats amb tota atenció.

* * *

La Secció de Sommiers — del Ram de la Fusta — celebrà també una assemblea general a l'estatge del carrer de Cànoves, 33 i 35. A l'esmentada reunió es donà compte de les gestions portades a cap per a fer-hi amb la setmana de tres dies de treball. Els encarregats de portar a cap la gestió exposaren les impressions que tenien del conflicte, i per tots els reunits els fou atorgat un complet vot de confiança.

Sindicat Nacional Ferroviari

(NOVENA ZONA)

El Sindicat Nacional Ferroviari convida tots els companys associats a la conferència pública que donarà el nostre company Rafael Ramos, vocal obrer del Comitè paritari de la Companyia del Nord, avui, dilluns, a les deu de la nit, i a l'estatge de la Unió General de Treballadors, carrer Nou de Sant Francesc, 11 i 13, principal. El tema d'aquesta important conferència serà: "La jornada de vuit hores als ferrocarrils i la intervenció dels Comitès Paritaris per a la seva aplicació".

Informació universitària

CATEDRES A PROVEIR

S'anuncien a oposició entre auxiliars les següents càtedres:

La de Fisiologia humana, teòrica i experimental, de la Universitat de Salamanca, dotada amb el sou anual de 6.000 pessetes; la de Terapèutica, Matèria mèdica i Arts de receptar, de la Facultat de Medicina de Càdiz, dotada amb 6.000 ptes.; la de Patologia mèdica amb la seva clínica, de la Facultat de Medicina de Càdiz; la d'Anatomia topogràfica i Medicina operatòria, de la Facultat de Medicina de la Universitat de València, amb el sou de 6.000 pessetes; la d'Història i Histoquímica normals i Anatomia patològica, de la Facultat de Medicina de la Universitat de Sevilla, amb el sou de 6.000 ptes.

Són requerides les següents condicions:

Esser espanyol.

No trobar-se l'aspirant incapacitat per a exercir càrrecs públics.

Haver complert vint-i-tres anys d'edat.

Tenir el títol que exigeix la legislació vigent per a l'exercici de la vacant o el certificat d'aprovació dels exercicis corresponents, però en el ben entès que l'opositor que obtingui la plaça no en podrà prendre possessió sense la presentació del títol acadèmic referit.

(Trobar-se en algun dels casos que per al torn d'auxiliars estableix el decret de 5 de juliol de 1921.

En estricte compliment de l'article tercer del mateix reglament, les condicions d'admissió caduquaran en acabar el termini senyalat per a la convocatòria respectiva.

El termini per a presentar les instàncies és ed dos mesos, a partir del d'agost.

CREACIO D'UN GRUP CULTURAL

Al número 12 del carrer de Garders, acaba de crear-se un Grup Cultural, el qual es proposa difondre la cultura per mitjà d'una biblioteca, conferències, excursions, visites, etcètera.

Aquesta nova Institució s'ofereix a tots els grups afins i desitja relacionar-se amb ells per tal de fer una acció conjunta més profitosa tan meritòria obra.

NOTA

L'Associació Catalana d'Estudiants ens prega que fem constar la seva assistència a la reunió d'entitats catalanistes, que tingué lloc al Centre de Dependents del Comerç i de la Indústria, per tal de tractar de la commemoració de l'11 de setembre.

En l'esmentada reunió, un dels representants de l'Associació Catalana d'Estudiants prengué part en el debat, i féu una proposició que es valé molt elogiada.

Els detinguts per delictes socials

El senyor Anguera va dir que alguns obrers del ram de la goma l'havien visitat per interessar-li la llibertat dels detinguts amb motiu de coaccions.

Els contestà que ell no podia intervenir en l'assumpte, perquè els detinguts estaven a disposició del Jutjat.

Comunicació de la Federació de Patrons Perruquers de Barcelona

La Junta directiva de la Federació de Patrons Perruquers de Barcelona i pobles limítrofs, en el seu afany diemparar i protegir els seus associats, els prega amb el més gran interès, li notifiquin immediatament qualsevol incident de caràcter social que surgis a llurs establiments, a l'objecte de procurar la seva ràpida solució.

Ensems, els fa saber que poden fer a la seva secretaria totes les consultes que creguin necessàries, els dimarts i dijous, de deu a dotze de la nit.

Per als cirabotes

Es conoca tots els cirabotes ambulants fins al divendres vinent, perquè passin pel local social, Guardia, 12, de deu a dotze de la nit, per tal d'assabentar-los d'un assumpte que els interessa.

La vaga de "La Seda de Barcelona, S. A."

Una enquesta de l'Ajuntament del Prat

Se'ns prega la publicació del text següent:

"L'Ajuntament de Prat de Llobregat, davant les denúncies i acu-

racions reiteradament fetes i sostingudes pel diari "Solidaridad Obrera" amb motiu de la vaga de "La Seda de Barcelona, S. A.", va acordar obrir una informació per escatir la veritat dels fets ocorreguts.

Resultat d'aquesta informació, són les següents conclusions:

1.ª La vaga no fou anunciada, sinó que sense avis de cap mena i en plena marxa de tota la maquinaria, va ésser abandonat el treball per manament i imposició d'uns pocs obrers, el dia 18 del mes passat.

2.ª Un atur no previst per la Direcció tècnica, implica una pèrdua considerable de matèria prima i reporta l'obstrucció de les tuberies, el desembussament de les quals requereix un nombre important de jornals.

3.ª Que les pèrdues que per aquest concepte ha sofert "La Seda de Barcelona" i amb el pagament de jornals als treballadors que per agreujar la seva situació, ocupa en quefers prescindibles i de poca o gens d'utilitat, pugen més de 500.000 pessetes.

4.ª Que el comportament de la Guàrdia civil, que des del començament de la vaga i especialment el divendres, dia set del corrent, fou admirable per la heroica paciència i estoica resignació, davant els insults, amenaces i provocacions de tota mena de què els varen fer blanc els vaguistes, barrejats amb gran nombre de gent que ningú coneixia ni havia estat mai vista en aquest poble.— Que els vaguistes foren exhortats mantes vegades pel Cap de la força a no fer coaccions ni aldarulls i a cruant-se les coaccions, essent empaites recomanacions foren desateses i preses com a senyal de feblesa, recruint-se les coaccions, essent empaitats pels carrers del poble i maltractats de paraula i fet alguns treballadors i encarregats, i veient-se més tard la Guàrdia civil escomesa a cops de pedra i a trets de pistola a la porta de la fàbrica. Fou en aquests moments que la Guàrdia civil féu ús de les armes, disparant primerament a l'aire i engegant després en defensa pròpia i únicament contra les persones que amb l'arma a la mà els plantaven cara.

5.ª Que, sortosament, d'aquesta topada no en resultà cap mort i sí, solament, tres ferits; no vint com ha dit "Solidaridad Obrera"; i encara és de remarcar que un ho va ésser per projectil de plom, ço que vol dir que no ho fou per la Guàrdia civil, i sí quasi segur pels seus mateixos companys, que feien foc des de l'estatge de la C. N. T., i d'un balcó del carrer de Pi i Margall.

6.ª El senyor Yong, un dels encarregats que va ésser perseguit pels carrers del poble, no és cert, com tan descaradament i amb mentida, mantes vegades afirma "Solidaridad Obrera", hagi disparat contra cap treballador ni en ésser perseguit, ni més tard des de casa seva, ni de cap altre lloc, sinó altrament, per defugir ocasions d'ésser molestat o maltractat, fa dies que no viu al poble.

7.ª Que així mateix no és cert que la Guàrdia civil, llevat dels trets esmentats, fins avui, ni amb ocasió dels escorcolls, ni per cap altre motiu, hagi tirat a l'aire, ni a les persones un sol tret, essent, per tant, una vil i mal intencionada calúmnia, les notícies de fusellaments a traïdoria i per l'esquena, que tan pròdigament publica "Solidaridad Obrera".

8.ª Que els veïns, lluny d'estar espaordits per la presència de la Guàrdia civil, és aquesta vista per tothom amb simpatia, essent molts els que s'han apropat a l'Alcaldia demanant la creació d'un oc d'aquesta institució.

9.ª Que l'obrer Ferrer, suposat assassinat per la Guàrdia civil, al assabentar-se de la seva mort, espontàniament ha declarat no haver estat molestat ni p... ni molt per ningú, essent, per tant, una salsedat la notícia de la seva mort violenta, com ha resultat ésser també falsa l'existència d'una banda de pistolers, creació de "La Seda de Barcelona" al "Centre Artesà", i

10. Que a la Comissió informadora no li ha estat possible de trobar en tots els articles que amb referència a la vaga de "La Seda de Barcelona" ha publicat fins avui el periòdic "Solidaridad Obrera", la relació d'un sol fet que s'ajusti a la veritat i ni una sola acusació o denúncia que no sigui una mal intencionada mentida."

Una nova vaga

Avui s'han declarat en vaga els obrers de les Caves Codorniu, de Sant Sadurní d'Anoia.

Afecta uns dos-cents obrers.

Solució de la vaga de la casa Alena

El Sindicat Unic del Ram de la Fusta, de Barcelona, de comú acord amb la Companyia Nacional de Colonització Africana Alena, ha donat per solucionat el conflicte que des de feia dotze setmanes sostenia amb l'esmentada signatura industrial.

Les bases d'acord han estat:

1. Reconeixement del Sindicat.
2. La Companyia abonarà tres setmanes íntegres als seus obrers.
3. Admissió de tots els treballadors, a excepció d'aquells que van exercir actes de violència.
4. La Companyia es compromet a satisfer les despeses de curació i clínica que han ocasionat els ferits en els luctuosos successos de la Carretera del Port.
5. Davant la impossibilitat física del delegat de taller, que va resultar ferit de gravetat, la Companyia es compromet a donar-li un treball adequat a la seva capacitat d'esforç, i les despeses de convalescència del ferit aniran a càrrec de l'empresa.

El Sindicat aixeca, doncs, el boicot que tenia declarat als productes de la casa Alena.

LES LLETRES

"El roig i el negre", d'Stendhal, traducció de Just Cabot

(Biblioteca A tot vent)

per Domènec Guansé

Fa dies que teniem intenció de subratllar la traducció catalana de "Le Rouge et le Noir". Però escriure una nota periodística sobre Stendhal, o és massa fàcil o massa difícil. I això ens feia passar el dies sense decidir-nos. ¿Què en podríem dir?

Donar el criteri avui, diríem oficial, sobre Stendhal, és menys que inútil. Fins les persones que no l'han llegit en coneixen el valor, i fins les que s'hi ensopeixen, l'admiren. Tothom sap que és el precursor de la novella psicològica moderna i alhora el continuador de la novella francesa dels segles XVII i XVIII, tot i restant fill del seu segle per la sensibilitat i el sentiment romàntic de la vida, amb el seu individualisme, la insatisfacció i l'exaltació de l'amor-passió.

Tothom sap també que "El roig i el negre", com així mateix "La Chartreuse de Parma", són definitivament catalogades com dues obres mestres de la novella, que si han trigat a ésser consagrades, tenen l'esdevenidor assegurat.

Per no caure en aquests llocs comuns, podríem intentar donar una impressió simplement personal. Però un estudi així demana temps, demana una relectura atenta de l'obra de Beyle: i un hom difícilment pot lliurar-se a aquesta mena d'exercicis, al ritme imposat pels editors que llancen llibres al mercat.

Podríem, però, almenys, intentar un treball més modest i potser més útil: fer una síntesi de les opinions diverses que ha suscitat l'obra de Beyle. La tasca, no obstant, de reunir una documentació d'aquesta mena no deixa d'ésser llarga i no gens fàcil, que és prou sabut que l'obra de Beyle ha engendrat al seu voltant tota una literatura crítica i biogràfica impressionant per la seva extensió, impressionant també molt sovint — feta com és sota el signe de la intel·ligència — per la seva lucidesa. Però d'altra banda, més que escometre aquesta tasca, ens sembla més lleuger i més fructífer recomanar la lectura del prefaci que Just Cabot ha posat a la seva traducció catalana. El seu treball és una impressió sintètica i molt substanciosa del beylisme; prova encara més que d'una bona documentació, d'una saturació de l'obra de Beyle i dels seus exegetes.

Just Cabot és, almenys públicament, el primer beylista que ha tingut la literatura catalana. I això no ja per l'interès que de molt de temps ençà li han merescut l'autor i l'obra, sinó per certes afinitats i, sobretot, per l'adversió palesa en la seva prosa i manifestada en diverses notes crítiques per a l'èmfasi de l'eloqüència brillant. I és ben sabut que Beyle detestava — i encara millor menyspreava — els seus contemporanis, els pontífexs del romanticisme, per la pompa, per l'enlluernadora imatgeria que afeixugava llur prosa. La limpidesa, la naturalitat, sobretot, era el que Stendhal volia per al seu estil. L'escriptor perfecte era per a ell aquell del qual en podem recordar les idees, però no les frases.

Es, sens dubte, la seva prosa sense lluïsors i sense sonoritat el que més contribuí a fer-lo passar desapercebut dels seus contemporanis; potser fins el que impedí que el comprenguessin homes que semblen tan preparats per a comprendre'l, com Sainte Beuve i Merimé. Sainte Beuve, en efecte, li retreu—i aquest és un dels retrets menors — que excluís el color i la poesia de l'expressió. Merimé diu que per a Beyle, la poesia era lletra morta. Fins — afirma — en citar algun vers, el malmetia.

Tant Sainte Beuve com Merimé han assenyalat, però, que Beyle procedia, per l'estil, directament dels escriptors francesos del XVII i del XVIII. Merimé recorda que Beyle llegia constantment els mestres d'aquesta època amb l'intent deliberat d'assimilar-se'ls. I bé: el XVII i el XVIII no són pas dels millors moments de la prosa francesa?

L'estil de Beyle avui encara és en litigi. Per a Taine, que, com és sabut, fou un dels elaboradors de la glòria pòstuma de Beyle, Beyle és, per la seva precisió, per la seva nuditat, un gran estilista. Balzac, que fou l'únic gran vident del beylisme ja en vida de Beyle, és més exigent en aquest aspecte. Però generalment els prejudicis — és a dir, els judicis de Sainte Beuve — han perdurat. Per a molts, Beyle és un gran novellista que escriu malament. Lleó Blum, en el seu "Stendhal i el beylisme", que és el darrer estudi important publicat sobre l'autor de "El roig i el negre", i que és una mena de suma del beylisme, ha fet unes curioses remarques sobre les falles de l'estil de Beyle. Troba que el seu vocabulari és pobre, que els seus qualificatius són, de vegades, vagues i merts, d'altres banals. Li sembla que és feixuc en els girs, d'una monotonia elementària. Aquestes remarques semblen ben fonamentades. Es una llàstima, però, que Just Cabot en el prefaci esmentat no ens hagi donat la seva opinió personal sobre l'estil de Beyle.

El cert és que Beyle no era dels que creuen que l'estil és la finalitat de l'obra artística, sinó un mitjà. I que així amb un instrument que no tenia en ell mateix res de poètic, ans que era més aviat prosaic, feia una obra de poesia. L'equivocació de Merimé i d'Stendhal, provenia potser en gran part de no creure Stendhal poeta. ¿Com, si no n'hagés estat, fóra explicable la seva admiració per Shakespeare?

Es una equivocació profunda la de creure que la poesia no resideix sinó en els mots. Això és el mateix que creure que l'humorisme és purament verbal. No: la millor poesia, el millor humorisme són essencialment en la invenció de la fàbula. I la invenció de Stendhal és precisament poètica i romàntica, en aquest sentit popular que fan els mots romàntics i poètics equivalents; tal com era també romàntica i poètica la invenció de Shakespeare.

Cert que, per a fer sensible aquesta invenció, l'escriptor no té altre instrument que la paraula, que la forma. Que com més perfecta aquesta signi, més íntegrament copsarem la invenció del poeta. Beyle, no és pas que no s'adonés d'això. Ell, a la seva manera, lluitava amb la seva prosa. Per a Taine la supressió de l'estil era la perfecció de l'estil. L'adversió a les imatges i a les metàfores, una qualitat. Però sense acceptar íntegrament aquesta doctrina, tot creient que imatges i metàfores poden ésser útils no pel que ornamenten, ans pel que concentren, no què distreuen, ans per les idees que, sintèticament associen, cal convenir que quan esdevenen una finalitat, si no un mitjà, són tant com els mateixos defectes d'estil, un entrebanc a la invenció.

I aquesta potser és una de les millors lliçons que, avui a Catalunya, podríem treure de la lectura i assimilació de les obres d'Stendhal: lliçó que és, encara més eficient en la traducció que n'ha fet Just Cabot, per la naturalitat que ha sabut donar al català literari.

MERIDIANS

per

FOCIUS

** Socialisme i propietat. — Segons G. Gurvitx el socialisme és un sistema d'organització racional de l'economia que es proposa la supressió del poder de l'home sobre l'home en la mesura en què aquest poder deriva de les relacions de propietat. "El socialisme, diu Gurvitx, no combat, en la seva essència, ni la propietat privada ni àdhuc la propietat individual; combat exclusivament la perversió del poder de l'home sobre les coses en un poder de l'home sobre l'home." "Cal alliberar el socialisme del collectivisme, i això han de tendir els esforços dels socialistes d'avui." Negar la propietat en general és negar àdhuc la possibilitat d'una reglamentació jurídica de les relacions entre els homes a propòsit de les coses. El socialisme no solament no suprimeix la institució de la propietat, sinó que no pot fer res més que aguantar-se damunt seu com sobre la seva base."

El dret de propietat enclou necessàriament en ell mateix una força real enorme que confereix als seus individus." "Entre el dret de propietat i el dret de l'Estat al constrenyiment incondicionat sobre els seus membres, que no poden sortir lliurement de l'Estat ni escapar a les seves sancions, hi ha una analogia profunda. Tant la propietat com el constrenyiment incondicionat de l'Estat, poden constituir la garantia més eficaç de la llibertat individual i social." "L'error del liberalisme individualista, en posar un senyal d'igualtat entre la llibertat cívica i la propietat (*liberty and property* segons Locke) no és pas d'haver vist, en la propietat, la limitació més eficaç del poder de l'Estat, sinó de no haver comprès que la propietat individual de ciutadans isolats i en lluita els uns amb els altres constitueix només una barrera absolutament insuficient contra aquest poder. Només la propietat reunida en les mans de la "societat econòmica", organitzada en un "tot" extra-estàtic independent, podia servir de límit real al poder de l'Estat i ésser-li comparable en força.

** De l'amor, segons Russell. — De Bertrand Russell: "Sens dubte que és una follia de sacrificar del tot la seva carrera a l'amor, encara que això pugui semblar sovint heroic. Però és també una follia de sacrificar del tot l'amor a la seva carrera. Es no gens menys ço que s'esdevé en una societat com la nostra organitzada sobre el principi de la carrera universal pel diner. L'amor és alguna cosa més que el desig de les relacions sexua's, és el camí essencial pel qual l'home i la dona tendeixen a escapar-se de la solitud que desola tota la vida llur. La naturalesa humana no ha creat pas els homes per a l'isolament, puix que no poden realitzar els seus projectes sinó amb l'ajuda l'un de l'altre i que els pobles civilitzats no poden satisfer l'instint sexual sense l'amor. Donar a l'amor el lloc que li pertoca ha d'ésser l'objecte principal de les preocupacions del sociòleg, puix que si l'experiència de l'amor manca els homes i les dones no poden realitzar la plenitud de llur ésser."

** Poemes. — Del poeta de Toquio Anio Veda: "Els camins es perden. — En els boscos. —La tarda mor. — Unes vives fulles verdes. — Entre el blau i el gris-violeta de les fulles mortes. — I els ocells que tremolen i criden. — Encesos de fam, encesos d'amor. — L'aigua d'una font humiteja els llavis de molsa. — I la seva cançó s'estén al llarg de la plana. — El blat roig encès ondula. — I per damunt les gavarreres neix la lluna. — La faç del món somriu amargament. — Gouflada de suors i dels treballs del dia — O mar de l'existència. — Somni de l'ona que flota, llunyana i pròxima... — D'on vinc? — On vaig? — Estimo — Tot allò que hi ha al meu voltant. — La pedra, l'herba, l'àlber, el núvol alt, el cel solitari. — Xiulant terriblement el tren que ve de llunyanes terres — Passa davant el tren que se'n va a llunyanes terres.— Una veu interior — S'esvaeix en l'espai — I descobreixo en mi — La unitat infinita."

LES ARTS

Herrmann Hendrich

Fa pocs dies que, a causa d'un atropellament, morí el vell pintor alemany *Herrmann Hendrich*, i com que ens sembla que aquest trist esdeveniment mereix un comentari, anem ara a fer-lo, estudiant tant la vida com l'obra d'aquest malaurat artista, que era, podríem dir, quelcom així com és ara l'Odilon Redon d'Alemanya.

En efecte, malgrat allò que distingia l'un de l'altre d'aquests dos pintors esmentats, i que era un producte de l'ambient cultural o espiritual que els produí i que els voltà, més que no pas un tret purament individual, les seves qualitats i dots eren molt semblants, i allò que més particularment els acostava era una *qualitat ben poc corrent*, o sigui el do que aquests dos pintors posseïen d'aconseguir que la color esdevingués un mitjà subtilíssim per a suggestionar "correspondències" absconses i reveladores; que ella atengués un grau *"mític" diríem*, o una "transfiguració cromàtica" com des de Turner hom n'havia pogut constatar ben pocs casos o exemples.

Si aquestes tan peculiaríssimes facultats artístico-estètiques en el cas d'Odilon Redon manifestaven una individualitat més delicada que no pas forta, una subtilitat refinadíssima que era, incontestablement, una *mostra de "decadència"* mereixedora d'ésser posada al costat de l'hermètica personalitat d'un Stephane Mallarmè, o *sigui* la personalitat més significativa del dit Simbolisme francès (diguem, entre parèntesis, que nosaltres no havem pas estat els primers, ni molt menys, que han fet aquest acostament); aquestes mateixes facultats revelen, per contra, en el cas de Herrmann Hendrich, tant per la seva potència i força com per la seva qualitat "anímica" que, diríem, és més aviat "èpica" que no pas "lírica", com s'esdevé en el cas del dit Odilon Redon; revelen, o millor dit, evoquen irresistiblement el record del representant més gran del Simbolisme alemany: el colós Ricard Wagner.

No anem pas equivocats en aquesta semblança o analogia, puix que, efectivament, la sorprenent i genial producció wagneriana influí moltíssim en la vocació i en la vida d'aquest pintor al qual un accident estúpid acaba de fer eixir del món dels vivents.

Nascut l'any 1856, passà Herrmann Hendrich la seva infantesa, el mateix que Rembrandt, en un solitari molí a Nordhausen, en les espesses boscúries de les muntanyes de d'Harz, on avui encara la Llegenda viu. Les fantàstiques figuracions de la Nit de Walpurgis del Faust goetià obsessionaren apassionadament els seus primers impulsos creadors, però el que abans que res més desvetllà els seus dots peculiarment artístics, fou la visió de la grandiosa ruïna del castell Falkenstein (Roca dels falcons). Cap mestre ni professor no encaminà els seus primers tateigs, i quan la inexorable lluita per la vida el forçà a cercar un ofici; trià aquell que li semblà més acostat als seus desigs més secrets, i a això es deu que visqués a Hannover guanyant-se la vida com a litògraf.

Fou en aquest mateix indret on s'esdevingué l'esdeveniment que havia de decidir el curs de la seva vida, quan en assistir Herrmann Hendrich a una *representació* del "Tannhäuser", l'obra del Tità de Bayreuth, el corprengué i emocionà d'una tal manera que es passejà solitari pel parc fins a altes hores de la nit, preocupat pel que havia d'ésser el problema principal de la seva vida: el plasmar en "colors" allò mateix que els "sons" li havien suggerit.

Per atényer això, cercà el mateix mestre que per a dibuixar: la Natura, i així pintà nombrosos estudis que aviat cridaren fortament l'atenció. La venda d'aigunes produccions seves li permeté de viatjar cap a Bornholm i Noruega; fins a Amèrica el menaren els seus viatges. De tornada d'aquests, visqué a Munic amb la seva esposa i ací començà amb un cicle de paisatges sobre motius de la grandiosament bàrbara "Saga" de Beowulff, la llarga sèrie de produccions que li feren ocupar una situació tan particular dintre el món artístic alemany.

Un dels aspectes més originals i significatius de l'obra d'aquest pintor és aquella tendència a arranjar els seus paisatges "mítics" en cicles que, degut a una tan rara com feliç eventualitat, ha pogut veure tres vegades complet i aplegat, cada una d'elles en un indret distint i en un edifici especial per a això, un dels dits cicles: La "Walpurgishalle" (Sala de la Walpurgis) a l'Harz; la "Sagenhalle (Sala de les Llegendes) a Schreilerbau en les Riesencebirge, i la "Nibelungenhalle", sobre el Drachenfels, prop del Rhin. Es a aquests indrets on hom pot mesurar millor que a cap altra banda la potència excepcional de la seva "transposició", o millor dit, "transfiguració cromàtica" que, tant per la seva intensitat "mítica" com per la força visionària, i, també, per la riquesa i subtilitat dels acords i modulacions, solament es poden comparar amb les fantasies lluminoses i "còsmiques" que pinta aquell meravellós Turner ja esmentat.

M. A. CASSANYES

A Cardona, l'empresa de les mines continua tenint suspesa l'explotació, fins que els obrers acceptin les noves bases de treball.

LA VAGA DE TELEFÒNICA

Un repòrter digué que després d'una tan llarga durada, potser que seria hora, per part del Govern i de la Telefònica, de cercar una solució a aquesta vaga, que ja ha entrat en la setena setmana d'existència.

El governador digué que, al seu entendre, el que destorba i dificulta més un esforç per a trobar les bases d'una solució, són els continuats actes de sabotatge que es cometen, i que, per cert, han allunyat als vaguistes l'assistència de l'opinió pública.

Gràcies a un d'aquests actes de sabotatge, la retransmissió del discurs del President Macià en l'acte de lliurar l'Estatut, fou interrompuda.

Mentre no es mantinguin dins de la llei, no pot imposar-se, per part del Govern, una conciliació.

De l'excursió marítima a Orient

Aquesta excursió que projecta visitar les ciutats de Nàpols, Atenes, Constantinoble i Tunis, i que s'efectuarà del 12 al 28 del mes entrant, potser que no caldria fer-ne un elogi en el sentit d'explicar les belleses que poden admirar-s'hi. Amb tot, no serà per demés de donar alguns detalls referents al vaixell i a l'itinerari a seguir.

El vaixell serà un dels més confortables que ancoren al nostre port, d'un tonatge aproximat a les 12.000 tones, ço que assegura als turistes de moure-s'hi folgadament, ultra una rapidesa i una estabilitat que permet negligir totes les molèsties pròpies de viatges d'aquesta mena.

Quant als llocs a visitar, si per si sols no tinguessin ja un interès remarcable, caldria assenyalar les innombrables belleses de les diferents Costes dels tres Continents que comprèn la travesia. Esmentem: la nostra incomparable Costa Brava, en tota la seva extensió; l'aristocràtica "Cote d'Azur", els penya-segats de la Sardenya, els aquietats i un punt romàntics indrets de la Costa italiana, els illes volcàniques de l'arxipèlag de Lipari, i joiós exultament de les illes hellèniques, el pas emocionant de l'Estret dels Dardanels que cumlina sola les muralles de Bisanzi, a la boca de la Mar Negra.

I de tornada, encara caldrà consignar les tòrrides platges africanes, l'ambient de les quals viurem en tota la seva intensitat en ancorar a Tunis.

Com ja és sabut, Catalunya Nova, Marquès del Duero, 88, és qui té cura de l'organització d'aquesta extraordinària excursió marítima.

ANUARIO GENERAL DE ESPAÑA
(Bailly-Baillière — Riera)
EDICIÓN 1931
Datos oficiales del Gobierno Provisional de la República, en Madrid y Capitales principales
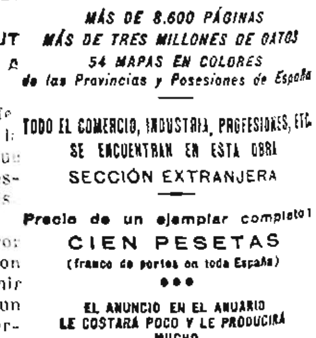

4 TOMOS 4
MÁS DE 8.600 PÁGINAS
MÁS DE TRES MILLONES DE DATOS
54 MAPAS EN COLORES
de las Provincias y Posesiones de España
TODO EL COMERCIO, INDUSTRIA, PROFESIONES, ETC. SE ENCUENTRAN EN ESTA OBRA
SECCIÓN EXTRANJERA
Precio de un ejemplar completo
CIEN PESETAS
(franco de portes en toda España)
EL ANUNCIO EN EL ANUARIO LE COSTARÁ POCO Y LE PRODUCIRÁ MUCHO
Anuarios Bailly-Baillière y Riera Reunidos, S. A.
Enrique Granados, 86 y 88 - BARCELONA

ELS AMICS DE LA PUBLICITAT RETENEN CUROSAMENT ELS NOMS DE LES CASES QUE HI ANUNCIEN

El Cens electoral social

Ampliant la nota que l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre va donar, referent a tràmits a seguir per a inscriure les Associacions agrícoles en el Cens electoral Social del Ministeri del Treball, aquella entitat fa avinent a les dites Associacions i Sindicats que, de més a més de trametre al dit Ministeri la instància sollicitant la susdita inscripció i el certificat del secretari fent constar el nombre de socis propietaris i nombre de socis arrendataris que l'entitat conté, sense posar els noms d'aquests socis, cal afegir-hi un exemplar dels Estatuts pels quals l'entitat es regeix, i una certificació del Govern Civil, acreditativa que està inscrita en el Registre d'Associacions o de Sindicats Agrícoles.

La sardana

FOMENT SARDANISTIC D'HORTA

Aquesta nit, al carrer Fultón, enfront del "Bar Quimet" (Horta), la cobla Antiga Canigó hi tocarà sardanes, per compte del Foment Sardanístic, executant aquest programa: "La trona deserta", Mercader; "Nostre casal", Vicens (Xaxu); "La núvia", Estela; "Mar de xaloc", Bou; "Banyolina", Saderra; "Illa roja", Pi.

En cas de mal temps, es ballaran a la sala del Centre Català, Plaça Stes. Creus, 2.

* * *

L'Agrupació Sardanista de Barcelona a organitzat per aquesta nit una audició de sardanes al Parallel, enfront dels cafès Còmic i Comtal, a càrrec de la cobla Barcino, la qual interpretarà un sellecte programa.

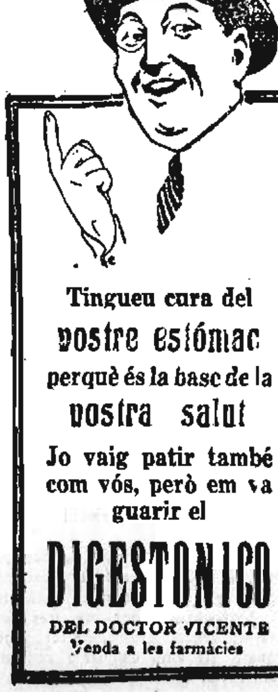

CHASSAIGNE FRERES
Discos - Rotllos - CLARIS, 48
Pianos - Autopianos - Gramòfons

Jocs Florals de Castelló d'Empúries

ADVERTIMENT

Degut a l'absència de les principals autoritats que havien de presidir la festa, i a fi de no privar aquesta del caire simbòlic que vol donar-se-li, l'Alcalde de Castelló d'Empúries i diputat a les Corts Constituents, senyor Bordes de la Cuesta, d'acord amb el president del Jurat, senyor Gassol, han decidit ajornar *la festa floral*, així com també altres actes oficials que havien de celebrar-se, fins el dia 4 del vinent octubre, època en que ja es estaran definitivament de retorn de Madrid.

Fem públic aquest advertiment per a satisfacció dels poetes que han resultat premiats en el nostre certamen.

Pel Jurat qualificador: Maria del Carme Nicolau, Secretaria.

ESCOLA D'ARTS I OFICIS ARTISTICS I BELLES ARTS DE BARCELONA

INSTRUCCIO PUBLICA

ANUNCI PER A LA MATRICULA D'ENSENYANÇA LLIURE

En compliment del que disposen les disposicions vigents durant tots els dies feiners, compresos del 20 al 31 del corrent mes d'agost d'11 a 13 hores, es trobarà oberta la matrícula lliure, per a totes les assignatures que es cursin a aquesta *Escola d'Arts i Oficis Artístics i Belles Arts*, a les Oficines de Secretaria de la mateixa, (Casa Llotja pis segon) a fi que puguin examinar-se en el pròxim mes de setembre els alumnes que ho desitgin i *no haguessin* estat matriculats *oficialment en el present curs*, o haguessin, dintre del termini legal, renunciat a la matrícula.

La matrícula és gratuïta, sigui qualsevol el nombre d'assignatures que aspirin a aprovar els sollicitants. No obstant lliuraran les pòlisses que corresponguin al resguard de matrícula.

De conformitat amb l'article 42 del Reial Decret de 16 de desembre de 1910, per a poder ésser admès a matrícula, es requereix tenir l'edat de dotze anys, acreditar saber de llegir i d'escriure i de conèixer les quatre regles de l'Aritmètica.

Els interessats, hauran de justificar la seva edat; els majors de catorze anys, amb la seva cèdula personal del corrent exercici, i els compresos entre dotze a catorze anys amb l'opertuna certificació de naixement, expesa pel Registre Civil, acompanyant també el testimoni d'una persona coneguda en aquesta Capital.

A més cal que presenti cada interessat la corresponent certificacio d'haver estat revacunat.

EFECTES ACADEMICS DELS ESTUDIS. — Els alumnes podran matricular-se lliurement en quaisevol de les ensenyances que es troben establertes a l'Escola. No obstant, la matrícula no tindrà efectes acadèmics, i, en conseqüència, no donarà dret a MEDALLES, PREMIS, BORSES, etc., si l'alumne en matricular-se no s'ha ajustat a la prelació d'assignatures, tal com es troba establert per a la matrícula ordinària.

Govern civil

ELS CONFLICTES DELS METAL·LURGICS

Ahir al migdia el senyor Anguera de Sojo manifestà als repòrters que no tenia res de nou per dir-los.

Al vespre anuncià que patrons i obrers del ram metallúrgic s'havien reunit en una de les dependències del Grup Escolar del carrer del Carme, junt amb un representant de la Delegació del Treball, per veure d'arribar a una avinença en les diferències que els separen per a solucionar la vaga actual.

UNS DETINGUTS DEL RAM DE LA GOMA QUE SON ALLIBERATS

També donà compte de la visita que li havien fet uns obrers del ram del cautxú, Sindicat d'Indústries Químiques, que li interessaren l'alliberament d'uns suposats detinguts governatius.

I no hi havia tal cosa, perquè els detinguts alludits fins al migdia estigueren pendents de resolució judicial, que en aquella hora decretà la seva llibertat.

No entra en les meves funcions — digué el governador— influir per res en les decisions dels jutges.

ALTRA VEGADA HI HA HAGUT UN TIROTEIG MISTERIOS A CARDONA

A Cardona s'ha repetit el fet de dies passats, que durant la nit fos tirotejat el polvorí, que és custodiat per tropes. Aquestes, naturalment, repliquen disparant amb els fusells.

Es evident—digué el senyor Anguera—que això no respon més que al desig de mantenir un estat d'alarma, però algun dia un d'aquests que es diverteix així pot ésser tocat pels trets de les forces de l'Exèrcit, i la broma li haurà costat car.

En companyia dels seus ajudants, el general Batet anà ahir al matí a Cardona, per presenciar el rellevament de la força que hi ha allí, composta de dues companyies del regiment d'Infanteria número 34, que han tornat a Barcelona i són substituïdes per tres companyies del regiment núm. 25, de guarnició a Lleida, les quals es distribuiran de la següent manera: una a Manresa, una altra a Cardona i una altra a Súria.

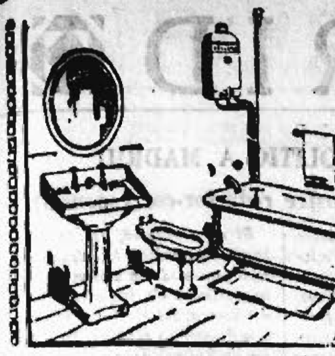

BANYERES
WATERS
BIDETS
DUTXES
ESCALFADORS
CAMBRES
DE
BANY
—
PREUS REDUITS

JAUME SAURET
7, PELAYO, 7

Bloc del transeünt

Sr. Director:

Us agrairia que volguéssiu fer-vos ecò de la protesta que diversos lectors del Full Oficial *llancen amb motiu de la pèssima redacció amb què ens ofereix. Els redactors semblen analfabets, tantes són les equivocacions i bestieses que ens hi escriuen. Ultra això és la redacció més carrinclona de tots els diaris catalans; se'ns hi dóna un sens fi de notícies rescalfades i un excés de revista taurina. Tota la informació taurina ens sembla sobrera. El restant, també.*

• • •

Heu vist, senyors regidors, senyors empresaris de banys i altres honrats ciutadans com està d'indecent el camí immediat dels banys, a la Barceloneta? Munts d'escombraries, pols a desdir, el carrer convertit en mingitori, el Passeig Nacional escombrat, però les escombraries deixades en pilotets simètrics tot al llarg del passeig, etc., etc.

Quin mal gust! Quanta barbàrie!

TABIBU-LO
MOST ARNAUTBU

OBTENGA CADA MAÑANA UN AFEITADO PERFECTO

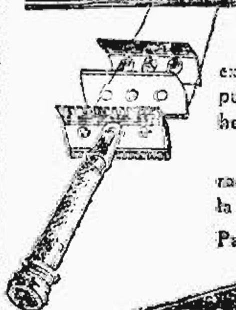

Más de un cuarto de siglo de experiencia y la técnica más depurada han cristalizado en las hojas de afeitar GILLETTE.

Uselas para conservar durante el día el pulcro afeitado de la mañana.

Paquete de 10 hojas. Ptas. 5'75

Gillette

S. A. GILLETTE — Apartado 892 — BARCELONA

A LLORET DE MAR
(GIRONA)
CLINICA MENTAL "TORRE CAMPDERA" per a malalts nerviosos, mentals i toxicòmans. Telèfon 10. Metge director resident: DOCTOR R. BERNAT I CARRERES. — Per a informes, dirigiu-vos a la mateixa Clínica o a BARCELONA, els divendres, de quatre a set de la tarda, al carrer de Pelayo, núm. 62.

J. CASASA, Metge especialista de malalties de la pell, llagues varicoses i venèries
Tallers, 29; d'11 a 1 i de 5 a 7.
Festius, d'11 a 1

LA SESTA, EL REPOS A L'AIRE LLIURE

Un son tranquil, sota la fresca ombra de l'arbreda, prop del rumor de l'aigua, és potser el tònic millor que la naturalesa brinda contra els efectes devastadors del rigor de l'estiu. Es pot gaudir d'aquest repós i es pot aconseguir aquest benestar amb una culleradeta de "Sal de Fruita" ENO dissolta en un vas d'aigua freda. La mateixa sensació d'agradable i permanent frescor, el mateix plaer de l'organisme descansat... "Sal de Fruita" ENO és, també, el refresc més agradable pel seu gust deliciós: regula les funcions intestinals, tan fàcilment alterables durant l'estiueig; tonifica i purifica la sang, laxa suaument.

Flasc. . . . . Ptes. 4,25
Flasc doble . . . . . » 7,50
(Timbre i embalatge inclosos)

Concessionari: Frederic Bonet
Corts Catalanes núm. 712
Apartat núm. 555 - Barcelona

APAGA LA SET I REFRESCA LA SANG

INFORMACIO DE LA CIUTAT

LA PUBLICITAT

PREUS DE SUBSCRIPCIO

	Ptes.
Barcelona, mes	2'50
Península ibèrica, trimestre	7'50
América llatina »	9'50
Altres països »	25'—

SERVEI METEOROLOGIC DE CATALUNYA

Situació general atmosfèrica d'Europa a les set del dia 17 d'agost:

Una depressió baromètrica, situada a la mar del Nord, produeix mal temps amb pluges, tempestes i vents forts de ponent, des de les Illes Britàniques fins els Països Baixos i Alemanya.

A la meitat sud d'Europa, el temps és bo, dominant temperatures i pressions altes, cel serè i vents fluixos de direcció variable.

Estat del temps a Catalunya a les vuit:

Fa bon temps a tot arreu, amb cel completament serè i vents molt fluixos de direcció variable.

Les temperatures extremes registrades a les darreres 24 hores, han estat les següents: màxima, 33 graus a Serós i mínima, 6 graus a l'Estangento.

LES PROTESTES PER L'AUGMENT DE TARIFES DELS AUTOMNIBUS

Com és sabut, la companyia d'autòmnibus ha augmentat el preu de les tarifes en alguns dels seus trajectes. Els avalots i les baralles amb els cobradors, són constants.

Ahir, els passatgers Joan Barberà Carulla, de 45 anys, i Florència Sancho Codera, de 37, foren conduïts a la Delegació de Policia del districte I, per haver-se negat a pagar aquest augment en l'autòmnibus que viatjaven.

ELS VEINS CORDIALS

Manuel Lafuente Aculle, de 52 anys, habitant al carrer de Pujol, núm. 11, fou curat de ferides a la cara, causades segons va manifestar, per un veí que l'agredí.

AIGUA IMPERIAL VICHY

CRIATURA LESIONADA PER HAVER TOPAT DOS TRAMVIES

Un tramvia de la línia núm. 5 topà, al carrer de les Corts Catalanes, amb un altre de la línia 19.

Resultà ferit el nen de 3 anys Ignasi Casob, que fou auxiliat tot seguit al Dispensari de la Universitat.

Presentava erosions al front i una ferida d'alguna consideració a la regió temporal.

Passà al seu domicili.

VOL SALTAR LA PARET I ES FA MAL AL DIT

Genar Llut Escuer, de 15 anys, volgué saltar una paret on hi havien col·locats cristalls, per tal de passar dins d'un solar.

El resultat fou l'haver d'ésser auxiliat al Dispensari de Gràcia, d'una ferida que li va des de la nineta del braç fins el dit gros de la mà esquerra.

El xicot ferit, junt amb el diagnòstic, passà a la Delegació del districte perquè meditin els resultats de la gesta.

DOS ENEMICS DE LA LLEI SECA

Al Dispensari del carrer de Sepúlveda va ésser auxiliat d'alcoholisme agut un home que no fou possible identificar-lo. Al Dispensari del carrer de Barbarà, per no ésser menys, també ho va ésser Pere Alzina Teruel, de 22 anys, que presentava símptomes aguts d'embriaguesa.

Varen anar a dormir la "mona" al quarterer de les Drassanes.

L'ACTIVITAT DELS AMICS DE L'HOME

Fou mossegat per un gos el nen de 12 anys Rafael Albarracín Lidon, habitant al carrer del Teulat, núm. 113.

Li produí una ferida de pronòstic reservat al nas.

El nen fou auxiliat al Dispensari del Taulat, i el gos va ésser portat al Laboratori municipal.

També al Dispensari de la Casa de la Ciutat auxiliaren el nen Manuel Carmona Sáez, de 9 anys, que viu al carrer de Regomir, núm. 5, segon, segona, el qual presentava una ferida contusa a la regió tibial dreta qualificada de pronòstic reservat, que li va produir un gos de propietat desconeguda.

Ramon Garcia Escibello, de 14 anys, fou assistit al Dispensari municipal de Sarrià de ferida contusa a la regió occipital, causada, segons manifestà el seu pare, per un gos que el va mossegar.

I finalment, Marius Dal de 11 anys, que viu al carrer Ample, 27, fou assistit al Dispensari de les Cases Consistorials per presentar erosions a la mà dreta i al peu esquerre causades al seu propi domicili per haver-lo mossegat un gat.

UN HOME OFEGAT A CAN TUNIS

A la platja de la Farola, mentre es banyava amb la seva família, es va ofegar, diumenge, Pascual Turat Sapedra, de 40 anys, que viu al carrer de Tarragona, núm. 103, baixos.

La causa del fatal accident fou un esvaniment que li sobrevingué mentre nedava.

El Jutjat s'hi personà i va dictar l'oportuna providència per a l'aixecament del cadàver.

UNA DONA MORTA A L'HOSPITAL DE SANT PAU

A l'Hospital de Sant Pau va morí ahir Rosa Beguda, de 30 anys, que, procedent de Monistrol amb ferides greus, ingressà en aquell benèfic establiment el dia 7 d'aquest mes.

UN COP QUE FALLA

A l'estació del Nord fou detingut Josep Carrete quan intentava apoderar-se de la maleta d'un viatger.

El detingut està reclamat per furt per diferents jutjats.

BAIXA DEL TRAMVIA EN MARXA I PREN MAL

En baixar d'un tramvia en marxa de la línia 55, Jaume Giménez Gutiérrez va caure i es produí ferides de consideració al cap i commoció cerebral.

Fou portat al Dispensari d'Hostafrancs, on l'auxiliaren de primera intenció, passant després al seu domicili.

JOIES VERITABLE OCASIO
per a compres a bon preu aneu a la Joieria Magriñà, Tallers, 41

LES BROMES DEL DISTRICTE CINQUE

Marian Sànchez Navarro fou agredit per quatre individus al carrer de l'Arc del Teatre, i resultà lesionat.

Dels agressors pogué ésser detingut Gregori Miravalles i Madariaga, que quedà en llibertat després d'haver estat tramesa la denúncia corresponent al Jutjat municipal del districte.

INSTITUT D'ASSISTENCIA MEDICA MUNICIPAL

Serveis prestats durant el mes de juliol per l'Institut d'Assistència Mèdica Municipal:

A l'Hospital-Asil de Nostra Dona de l'Esperança: Malalts de centres nerviosos: homes, 35; dones, 43. D'aparell respiratori i circulatori: homes, 7; dones, 19. De tuberculosi: homes, 8; dones, 1. De neoplàsies: homes, 0; dones, 0. D'ossos i articulacions: homes, 11; dones, 11. D'altes malalties: homes, 6; dones, 5. Total: homes, 67; dones, 79.

A la Colònia Industrial de Nostra Dona del Port: Reconeixements als nous ingressats, 15; malalts visitats, 13; visites practicades als malalts, 34.

Serveis prestats a la Direcció i Beneficència: Visites de reconeixements mèdic, per diferents conceptes, 86.

A l'Ambulància Sanitària: Ferits traslladats, 128; malalts traslladats, 85; morts traslladats pel dipòsit judicial, 47.

UN XOFER MORT DE TOPADA D'AUTO

Al passeig de Sant Joan van topar dos automòbils, i resultà el xòfer d'un d'ells, anomenat Salomó Begner, amb lesions de pronòstic greu.

Els vianants que van presenciar la desgràcia el portaren al dispensari de Sant Martí, i en ingressar-hi, ja era mort.

Per disposició del Jutjat de guàrdia es va traslladar el cadàver al dipòsit de l'Hospital Clínic.

CRIATURA MORTA PER HAVER-LA ATROPELLADA UN CAMIO

Al carrer de Sant Joan de Malta, ha estat morta, per un camió, la nena de set anys Agel Crespo Cases, que vivia en aquell carrer, número 78, baixos.

La nena sortia d'una botiga de queviures quan fou atropellada.

El xòfer, Joan Margalef Alcaraz fou detingut.

BARALLA ENTRE GERMANES

A la plaça de la Universitat, la noia Joaquima Folch Famadas, de 19 anys, soltera, va ésser agredida per una germana seva, casada, que li produí dues ferides de ganivet al ventre, de pronòstic reservat.

La ferida ingressà al Clínic.

L'agressora fou assistida d'urgència al Dispensari mèdic municipal del carrer de Sepúlveda.

Després ingressà al Clínic.

ELS PAGAMENTS A HISENDA

El delegat d'Hisenda ha assenyalat els següents pagaments per a demà:

Enric Sánchez Tiel, 346'75 pessetes; Joaquim Martínez, 4.751; Romeu Ribot i Companyia, 10.263'66; Catalana d'Assegurances contra Incendis, 10.454'36; cap Servei Administrativa de Primera Ensenyança, 51.587'85; Transports Calvet, S. A., 1.500; Joaquim Bosch, 2.000; Bigues, S. A., 500; Salvador Cantdes, 2.000; Antoni Codorniu, 2.694; Joan Camps, 2.000; Patrici de Diego, 461; Ramon Gessol, 2.000; Rafael Maqueda, 2.000; Antoni Maries, 278; Mestre i Serra, 574'45; Matarrodona i Costa, S. A., 187'69; Enric Pastor, 461; Jaume Rubinat, 184; Francesc de P. Romanyà, 111.130'43; Maria del Pilar Royo i un altre, 5.006; Vicente Catasens, 401; Ricard Valls, 184; Jaume Vives, 184; Amadeu Biosca, 3.000; Eveli Estranger, 6.000; Joan Gargante, 3.000; Pere Pallarés, 1.233'75.

En or: Romeu Ribot i Companyia, 4.280.

UN HOME ATROPELLAT PER UN AUTOMOBIL

Ahir, al carrer de Pere IV, va resultar víctima d'un atropellament d'automòbil, En Francesc Masó i Albalat, de 55 anys.

Va resultar amb una ferida contusa a la regió frontal esquerra, una altra per esquinçament al llavi inferior, arrencament de tres dents i capolament general.

Es va qualificar de pronòstic reservat el seu estat, en el dispensari del Taulat, on li van prestar assistència.

Des del dit centre benèfic, fou traslladat a una clínica particular.

EXCURSIO MARITIMA A ORIENT

Està organitzant-se un viatge de 17 dies —del 12 al 28 de setembre— a bord d'un magnífic vaixell, per visitar: Nàpols, Atenes, Constantinoble, Tunis. Per 560 pessetes (manutenció compresa).

Detall i inscripcions: Catalunya Nova, Marquès del Duero, 88, telèfon 30576; Faianç Català, Corts, núm. 615, telèfon 12674, i a la botiga d'articles de viatge Pau Mussons, Avinguda Portal de l'Angel, núm. 16, telèfon 18015.

UN VALENT QUE SEPARAT DE LA DONA I ENCARA LA FEREIX

Ahir, en passar pel carrer de Muntaner, xamfrà amb el de la Diputació, Rogèlia Parra Peña, de 20 anys, casada, li sortí al pas el seu marit, del qual viu separada, fa alguns mesos.

Van discutir primer, i com que ella no fes cabal de les seves pretensions, es va creure obligat a imposar-se a la força, i treient un ganivet, li va donar un cop al coll, i com a bon valent, va fugir.

Als crits de la jove en demanda d'auxili, diversos transeünts hi anaren, i en veure que treia sang per la ferida que presentava en el coll, la van portar al dispensari del carrer de Sepúlveda, on els facultatius de guàrdia van qualificar la ferida incisa que sofria, de pronòstic reservat.

Després de practicar-li la cura d'urgència, fou traslladada a l'Hospital Clínic.

UN PIS ROBAT

Diumenge, en tornar a casa, primer pis de la casa número 24 del carrer de Tallers, el senyor Francesc Torres i la seva família, es van trobar la porta de l'escala violentada i a l'interior de l'estatge, mobles i objectes en desordre.

Segons la denúncia presentada, havien robat un parell d'arracades de platí amb brillants, un anell del mateix valuós metall, amb brillants també, un altre parell d'arracades de senyora i un altre de nena, d'or i brillants; una cadena igualment d'or, amb una moneda de deu dòlars, dos rellotges, un d'ells de plata, i altres objectes de menys valor.

No pot precisar el denunciant la quantia del robat, que valora en més de 3.000 pessetes.

UNS QUE NO S'HI POSEN PER POCA COSA

Van ingressar a la presó, a disposició del Jutjat de l'Hospital, Joan Fernández i Josep Madrigal, els quals al mercat de la Boqueria, i d'una parada propietat de Joan Galain, es van apropiar d'unes balances i dels diners que hi havia al calaix del mostrador.

UN PROMES QUE ES UNA JOIA

Isabel Martínez ha posat a coneixement del Jutjat que el seu promès li ha donat una pallisa i que l'ha treta de casa seva, quedant-se, però amb els diners, mobles i atuells, tot de propietat d'ella.

Estómac, Ventre, Diabetis, etc., Aliments Especials Vegetarians. Casa Sorribes, Llúria, 62; Salmerón, 222

HERNIUS
Salvación herniado
ARAGO, 277, entl. 2.ª
Davant Baixador P. Gràcia

Automobilistes
Repareu i afineu els vostres cotxes als tallers especialitzats
B. ORTELLS -:- Anglesola, 31
(prop de la Diagonal)

UNA VERITABLE REALITZACIO D'ARTICLES DE TEMPORADA SON LES

SEDERIES, GENERES DE NOVETAT, ARTICLES SUPERIORS DE LLENCERIA, TEIXITS, PERCALES, CONFECCIONS DE SENYORA, SENYOR I NEN, I MES DE

5.000 articles corrents a preus irrisoris

ELS TRIBUNALS

DILIGENCIES DEL JUTJAT DE GUARDIA

El Jutjat del Nord, secretaria del senyor Claveria, instruí durant la seva darrera guàrdia 30 diligències, i ingressaren als calabossos quatre individus.

El substituí el Jutjat de les Drassanes, secretaria del senyor García Caamaño.

ASSENYALAMENTS PER A AVUI

SALA DE VACANCES

Secció de causes civils.—Interdicte: Joan Vinyes contra Neus Brugues.

Secció de causes criminals.—No té assenyalaments.

DETENCIONS

Per la policia han estat detinguts Gabriel Sànchez Carrasco, al qual se segueix procés per delicte de contraban, i Josep Estrada (a) "El Patán", reclamat pel Jutjat del Sud, en causa que se li segueix per delicte contra la propietat.

També ha estat detingut per la policia Lauro Jofre Mas, reclamat pel Jutjat de les Drassanes en causa per estafa.

El moviment marítim

VAIXELLS ENTRATS

Vapor espanyol "Ciudad de Barcelona", amb càrrega general i 205 passatgers, de Palma.

Vapor espanyol "Axpe Mendi", amb càrrega general, de Gijón.

Vapor espanyol "Cabo Tortosa", amb càrrega general, de Nova York.

Vapor espanyol "Virgen de Africa", amb càrrega general i 13 passatgers, de Vinaroç.

Vapor espanyol "Cabo Sacratif", amb càrrega general, de Sete.

Vapor espanyol "Ciudad de Valencia", amb càrrega general i 475 passatgers, de València.

Vapor francès "Espagne", amb càrrega general i 10 passatgers, de Marsella.

Vapor espanyol "Sil", amb càrrega general, de Niça.

Vapor espanyol "Ciudad de Mahón", amb càrrega general i 141 passatgers, de Maó.

Vapor espanyol "Canalejas", amb càrrega general i 40 passatgers, de Cartagena.

VAIXELLS DESPATXATS

Vapor francès "Espagne", amb càrrega general, cap a Alger.

Vapor espanyol "Sil", amb càrrega general, cap a Casablanca.

Vapor espanyol "Ciutat de Tarragona", en llast, cap a Tarragona.

Vapor anglès "Cara", en llast, cap a Arzue.

Vapor francès "Saint Thomas", amb càrrega general, cap a Mostaganem.

Vapor espanyol "Ciudad de Mahón", amb càrrega general, cap a Eivissa.

Vapor espanyol "Ciudad de Barcelona", amb càrrega general, cap a Palma.

Vapor italià "Nereide", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "Cabo Sacratif", amb càrrega general, cap a Huelva.

Vapor espanyol "Ciudad de Valencia", amb càrrega general, cap a València.

Vapor espanyol "Aralar Mendi", amb càrrega general, cap a València.

EXPOSICIONS D'ART

SALA PARES
Exposició general d'art antic i modern

GALERIES LAIETANES
CORTS CATALANES, 613
Objectes d'art. Reproduccions, gravats. Articles per a presents. Marcs i motllures

SALA BUSQUETS
PASSEIG DE GRACIA, 38
Mobles i objectes d'art, làmpares i vidres de Murano, pintura catalana

Exposició de pintura moderna
SALA BARCINO
V. GARCIA SIMON
RAMBLA CATALUNYA, 28
Exposició permanent de pintura moderna

La higiene de la boca

CADA vegada que respirem, entren milions de microbis a la boca, que ataquen l'esmalt, fan tornar les dents grogues i ocasionen les càries.

Un centímetre de Kolynos en el raspall sec, produeix una escuma abundant antisèptica que destrueix instantàniament les bactèries, arriba als espais que separen les dents, elimina les partícules dels aliments i neutralitza l'acidesa.

Kolynos, sense perjudicar les dents, les neteja fins posar al descobert el blanc de perla de l'esmalt. Feu un assaig i se'n convencerà.

Agent: FREDERIC BONET, Apartat 555 — Barcelona

El Doctor Santiago Vivancos
(especialista en malalties dels nens), ha traslladat el seu domicili i consulta a Rambla de Catalunya, 114, principal.

UN LLIBRE INTERESSANT:

El problema comarcal de Catalunya

tractat per
Francesc Gianadell
Jaume Bofill i Mates — A. Rovira i Virgili
Ferran Valls i Taverner
F. Maspons i Anglasell — Carles Pi i Sunyer
Pau Vila
Carta geogràfica per Pau Vila

Preu: 6 Ptes.

Administració i venda:
Llibreria Catalònia
17, PLAÇA DE CATALUNYA, 17

INFORMACIO DE MADRID

El correu de Madrid

LA REVOLTA SOCIAL.—D'un a un són vençuts els greus intents de revolta social que a montes comarques esclaten. Hom veu amb evidència la unitat d'acció que els produeix, i ensems la unitat del fracàs que prové de la manca d'intelligència en la direcció i més que no res de la manca de força veritable. Els promotors mouen els obrers en un moment psicològic favorabilíssim: fam, manca de feina, desorganització industrial, comercial i agrícola; illusions, a més, que la revolució encengué, són fets certs: però el contrafort socialista no és menyspreable, l'acció de l'autoritat és atenta, i sobretot, la mateixa bovai revolucionària no és tan ardent com llurs forners es pensaven. Salvant sorpreses, l'extremisme ja no pot treure més força de la que ha mobilitzat. Només li queda una esperança, que és, per a més endavant, un resultat millor dels ensinistraments maniobrers d'ara aplicats a forces més nombroses i sobretot més decidides.

La nota de la Unió General de Treballadors, anunciant que si cal armarà llurs quadros per tal de defensar-se, ha fet un efecte bon tros deplorable. Ni de molt es pot parlar de fracàs d'una autoritat que ha vençut Sevilla, Còrdova, Jaén, Astúries i va vencent Bilbao i Saragossa i altres caus, i per això l'anunci de defensar-se amb les pròpies armes, ha estat contraproductiu; a més, escandalós. Una força social que té tres ministres en un Govern, no pot fer planys mai del món, perquè des del moment que els faci, plany també el propi fracàs.

A més, és un mal exemple. ¿Què diran els socialistes que demanen la radicalíssima supressió de les ordes religioses, si els bascos i els navarresos fan en defensa d'elles l'armament general que han anunciat? Si responen que no les volen dissoldre a trets, sinó per vots, els podria ésser recordat que la força numèrica emprada amb abús, és més revoltant que una decisió d'artilleria.

Ha estat un mal moment dels socialistes aquesta proclama amenaçadora, com ha estat confondre qüestió política catalana i qüestió social catalana, com altres errades que ben segur rectificaran.

L'ESTATUT DE CATALUNYA.—Sempre hem estat optimistes sobre la resolució del problema català. De vegades ens ha avergonyit veure'ns en desconcert de gran part dels comentaristes i dels polítics. Salvant un desastre final catastròfic, possible perquè totes les coses són possibles en aquest món, creiem en l'Estatut... una mica canviat, circumstància creguda també des del primer dia.

Les converses d'alguns diputats amb el president del Govern; les reunions de catalanistes de diversos colors amb els radicals i amb Acció Republicana, en cerca d'una forma federalista, són preludis interessantíssims de les converses que a Madrid tenen avui els dos presidents. Tota la dificultat està enclosa en una qüestió de paraules i una qüestió de pessetes; més en aquella que en aquesta. Els fets catalans no han fet cap mal; algunes paraules catalanes, per altre cap absolutament innecessàries, n'han fet molt. Paraules, doncs, ho han d'arranjar: el començament és, avui, penyora d'un excellent resultat final.

Voldríem contar l'emoció dels catalans avui, amb Macià a Madrid. Però pregunteu al vostre cor cadascun de vosaltres, lectors.

AGRÉ

EL PROJECTE DE CONSTITUCIO

El senyor Jiménez Asúa en dóna detalls als periodistes

Madrid, 17. — A dos quarts de deu de la nit, la Comissió parlamentària constitucional donà per acabats els seus treballs.

La reunió durà cinc hores i es dedicà a la correcció d'estil i a la interpolació d'alguns articles.

El president de la Comissió, senyor Jiménez Asúa, parlà en abandonar el Congrés amb els periodistes i els digué:

—El projecte de Constitució té 121 articles. Demà probablement us en serà facilitada còpia, perquè ara mateix van a sortir els originals cap a la impremta.

Hi ha, per tant, cinc articles més dels coneguts. Un d'ells és nou i els altres quatre són conseqüència de divisions.

L'article 15 s'ha dividit en dues parts.

A la primera va la declaració de principis generals, i a l'altra els drets individuals.

El nou article del projecte de Constitució està redactat en aquests termes:

Espanya renuncia solament a la guerra com a instrument de política nacional.

Un periodista preguntà al senyor Jiménez Asúa:

—¿Quina opinió us mereix la Constitució que haveu confeccionat?

—A mi — contestà — em sembla bé el conjunt. No és una Constitució de cinc socialistes, però sí que ho és del tipus avançat que cal a Espanya en aquests moments.

No anàvem a fer una Constitució per a una monarquia sense rei.

A part del concepte general hem procurat que el Parlament no tingui sobre el Govern una preeminència que constitueixi per al Poder executiu una constant inquietud. Per això hem procurat qualificar els vots de censura en un límit determinat de sufragis.

Al mateix temps, amb l'objecte que el president de la República no pugui convertir-se en dictador, si el Parlament ho demana al poble i aquest ho aprova mitjançant sufragi, el cap de l'Estat pot ésser destituït; i al seu torn, si el President creu que el Parlament no serveix, ho demana al poble i si ho accepta també aquest mitjançant sufragi, el president de la República pot dissoldre la Cambra.

Aquest és un joc en virtut del qual cap dels poders pot dominar per damunt de l'altre.

En l'ordre social, la Constitució és molt avançada. S'ha fet una concessió al règim burgès en reconèixer la propietat privada, i també una altra concessió a la classe treballadora amb la possibilitat de socialitzar paulatinament la terra.

El sistema parlamentari, com se sap, és unicameral, perquè en una República no té raó d'existir el Senat.

S'estableixen els Consells tècnics, perquè la democràcia no és enemiga de la tècnica.

Aquests Consells tècnics prestaran en el seu dia grans serveis a la democràcia.

En el discurs inaugural del debat de la Constitució fixaré les normes directrius per a la redacció del projecte de Constitució.

—Quan començarà la discussió?

—No ho sé. Això és potestatiu del president de la Cambra.

Sobre la Comissió constitucional — ha seguit dient el senyor Jiménez Asua — ha pesat aquests dies un gran treball.

Alguns membres de la Comissió no estan satisfets de la segona meitat del projecte, perquè no ha pogut ésser objecte del detingut estudi que l'assumpte mereix.

En canvi opinen que la primera meitat va perfectament perfilada.

A parer de la Comissió, el Govern hauria d'haver presentat el projecte a la Cambra i haver demanat que tornés una altra vegada a la Comissió per quinze dies, per a acabar per complet aquest afer.

Un dels treballs més importants realitzats ha estat en el concepte de la província.

Es dóna a la Constitució la possibilitat d'una llei provincial per a la modificació de l'actual règim provincial, que és per complet artificial, car es dóna el cas, com esdevé a Castelló, que té trossos de Catalunya, Aragó i València.

Pel que respecta a les Illes Canàries, es dóna a aquestes illes la possibilitat que tinguin dos capitols, a manera de les seves províncies.

Dels vots particulars presentats al projecte de Constitució, molts han estat ja retirats perquè el seu esperit ha estat portat al projecte si les modificacions que es demanaven no afectaven al fons.

Els vots particulars que queden afecten a religió, sistema parlamentari, qüestions autonòmiques, etc.

En resum: pot dir-se que els vots particulars són els que corresponen a la Comissió assessora jurídica.

La "Gaceta"

Madrid, 17. — La "Gaceta" d'ahir publica una disposició ordenant que es tornin les quantitats que ingressaren per reduir el temps de servei a files als següents reclutes: Jaume Lluch Oitra, de Barcelona; Josep Mir Vila, de Muntanyola (Barcelona); Marian Abadal Castell, d'Avinyó (Barcelona); Vicents Buscà Canals, de Corbera de Llobregat (Barcelona), i Gabriel Vendrell Sabater, de Camarasa (Lleida).

Madrid, 17. — La "Gaceta" d'avui anuncia a torn d'oposició lliure la plaça d'auxiliar numerari de l'Escola d'Arts i Oficis artístics de Barcelona.

Sevilla

Unes eleccions municipals suspeses per sisena vegada

Sevilla, 17. — Per sisena vegada ha estat suspès l'acte de les eleccions municipals en el poble de Castilleja de la Cuesta, a causa de no haver-se constituït les meses electorals.

El governador ha donat ordre que l'alcalde de la dita localitat resigni el mandat, i procedirà contra ell per negligència.

La data assenyalada per a la repetició de les eleccions és el diumenge vinent.

L'Estatut d'Andalusia

Sevilla, 17. — S'ha propagat el Projecte d'Estatut d'Andalusia, del qual ja es donà un avenç.

L'Estatut proclama que no és prurit idiomàtic o dialèctic, sinó afirmació diferencial per a proclamar no una superioritat regional, sinó el més gran espanyolisme.

El projecte ha produït molt bona impressió en conèixer-lo el públic.

LA "RETENCIO" DEL VICARI GENERAL DE LA DIOCESI DE VITORIA

Havia rebut ordres del cardenal Segura per procedir a la venda de béns eclesiàstics i exportar-ne el producte a l'estranger

El Sr. Maura diu que els documents que se li han trobat són greus

un complet vot de confiança.

Sant Sebastià, 17. — El ministre de la Governació, Sr. Maura, ha rebut a l'hotel on s'estatja les autoritats, els diputats bascos i alguns periodistes. Ha parlat del pla parlamentari conegut per a aquesta setmana. Ha dit que al proper Consell de ministres es tractarà dels documents trobats al previsor de la diòcesi de Vitòria, que per la seva gravetat ha estat detingut.

Dijous es plantejarà el debat constitucional i aquesta mateixa setmana es donarà a conèixer el dictamen sobre les responsabilitats dels successos ocorreguts a Sevilla.

El Sr. Maura no creu que prosperi la esmena presentada demanant que se simultaniïn el debat constitucional i els Estatuts.

Quan marxaven els periodistes, entrà un sacerdot per a demanar explicacions al Sr. Maura sobre els documents que havien estat trobats al previsor de la diòcesi de Vitòria, i el senyor Maura, molt nerviós i de mal humor, s'aixecà de la cadira i digué "Hem acabat. Bona nit."

El ministre i un capellà tenen una conversa violenta sobre el vicari general i el cardenal Segura

Sant Sebastià, 17. — Com a ampliació del que ja hem comunicat referent a un petit incident entre el ministre de la Governació i un sacerdot, al qual el primer acomiadà d'una manera un xic violenta, hem d'afegir que el fet ocorregué de la manera següent:

Mentre el ministre de la Governació es trobava a l'hall de l'Hotel Ezcurra parlant amb un periodista, se li atansà un sacerdot al qual no coneixien ni el periodista ni el senyor Maura.

El ministre, creient que es tractava d'un acompanyant del periodista, va invitar-lo a seure.

El sacerdot digué llavors:

—Com ha estat això del nostre vicari?

—Una cosa lamentable — respongué el ministre.

—Això — va interrompre el sacerdot — ha estat un atropellament.

El ministre, estranyat, va contenir-se i respongué:

—Atropellament, no. El vicari no està detingut, sinó retingut per a major discreció, amb tot i que els documents que hom li trobà eren extraordinàriament greus.

—Sense importància — contestà el sacerdot.

—Sense importància? — contestà el ministre —. Doncs ha de saber vostè que els documents eren ordres del Cardenal Primat i instruccions d'aquest perquè es procedís a la venda de béns eclesiàstics i s'exportés el seu producte a l'estranger.

El sacerdot digué al ministre:

—El Govern hauria d'autoritzar com més aviat millor la tornada del cardenal.

—El Govern — contestà el ministre — coneix el seu deure i no necessita que ningú li ho recordi. Si el cardenal Segura torna Espanya serà per a anar a la presó.

—Per quin delicte?

El senyor Maura contestà:

—Per contraban i defraudació.

El sacerdot replicà i parlà del catolicisme.

El ministre, la correcció i la paciència del qual estigueren suficientment a prova, li respongué:

—D'això no en sé. I hem acabat la conversa. Podeu retirar-vos.

—Jo he de protestar d'aquesta falta de respecte—digué el sacerdot.

—Vós el que heu de fer — contestà el senyor Maura — és respectar-vos vós mateix, respectant l'autoritat, i com a tal, no puc tolerar ni al ciutadà ni al sacerdot aquesta actitud impertinent.

Amb un gest obligà al sacerdot a retirar-se.

El capellà resultà ésser Joan Echevarria.

El senyor Maura, un cop se n'hagué anat el sacerdot, tragué importància a l'incident.

El vicari general, alliberat, es queixa de la conducta del capellà

Sant Sebastià, 1. — El vicari de la diòcesi ha cessat d'estar retingut.

Se l'ha autoritzat perquè es traslladi a Anglés, amb l'objecte de visitar el bisbe, però a condició que ha de tornar a Sant Sebastià immediatament i que doni compte en tot moment de la seva residència, per si calgués citar-lo a declarar de nou.

El vicari ha publicat una nota oficiosa desautoritzant i lamentant la conducta del sacerdot que estigué a l'Hotel Ezcurra i es produí en forma desconsiderada amb el ministre de la Governació.

València

Sabotatge telefònic

València, 17. — A la confluència del camí reial de Madrid amb la Creu Coberta, foren collocats dos petards junt a uns pals telefònics, situats prop de la via fèrria de Madrid, als voltants dels tallers Mateos.

A les onze de la nit explotaren i produïren desperfectes a la via fèrria.

Aquest matí foren detinguts els individus que componen el Comitè de vaga, els quals han ingressat a la presó. Han estat també detinguts alguns vaguistes que es dedicaven a actes de sabotatge.

La vaga ferroviària serà sotmesa a arbitratge

València, 17. — S'han escapat de l'Asil Municipal nou detinguts. S'ha aconseguit capturar-ne quatre.

Han celebrat una reunió els obrers ferroviaris que estan en vaga, en la qual no s'arribà a un acord i desestimaren la protesta de sotmetre l'assumpte a un arbitratge d'elements del partit socialista i sí sotmetre el problema a l'estudi del Comitè Paritari.

La Companyia ha accedit a augmentar els jornals fins on li ha estat possible i s'ha compromès d'aplicar en el termini màxim d'un mes la jornada de vuit hores.

Conflictes que es resolen

València, 17. — L'alcalde ha tramès al fiscal una comunicació del gremi de forners amenaçant-lo amb no pagar els obrers si no eren ateses les peticions que té formulades el gremi. L'alcalde ha cregut que el dit escrit envileix una coacció i per això ha tramès la comunicació al fiscal.

El Comitè de vaga del ram de la llum ha manifestat al governador que reprèn l'ofici de vaga.

A Onteniente s'han resolt les vagues que hi havia a una fàbrica de conserves i una altra de jute.

Toledo

Trets en la sessió de l'Ajuntament

Toledo, 17. — Diuen de Menasalvas que a la secretaria de l'Ajuntament, en acabar la sessió, es produí un viu incident entre l'alcalde senyor Demetri Sànchez i el regidor de la Dreta Liberal Republicana senyor Adolf Arnàez.

Sembla que aquest, embriac, tragué una pistola, i en interposar-s'hi el regidor de la mateixa filiació senyor Victori Sànchez Medina, resultà ferit al braç dret.

El públic, en sentir els trets, entrà a la secretaria, i agredí a Arnàez. Aquest, aprofitant la confusió, es refugià al casino, però el públic l'apedregà i causà desperfectes. Arnàez, protegit per un germà seu, es refugià a una horta, on passà la nit. La guàrdia civil aconseguí dissoldre els grups.

Aquest matí Arnàez ha estat traslladat a l'hospital amb greus ferides.

Saragossa

El governador, que ho havia estat de Sevilla, dimiteix

Saragossa, 17. — El senyor Antoni Muntaner, governador civil d'aquesta província, marxa aquest vespre a Madrid, per haver dimitit irrevocablement.

Ha lliurat una nota als periodistes, en la qual alludeix la campanya oberta de la premsa contra la seva gestió a Sevilla, per les declaracions més o menys rectificades del president de la Comissió parlamentària investigadora dels successos allí ocorreguts.

—Compareixeré davant d'ella — ha dit — per a respondre a tots els càrrecs que se'm dirigeixin, i com que per a comparèixer davant la dita Comissió he de fer-ho amb dignitat, dimiteixo perquè la meva situació sigui de llibertat.

Ha acabat donant les gràcies a tot Saragossa per l'ajut i assistència que li han prestat durant la seva gestió.

Una carta pastoral de l'episcopat espanyol

Assenyala perills del projecte de Constitució

Sant Sebastià, 17. — En un periòdic d'aquesta capital ha estat publicada una carta pastoral que ha escrit tot l'episcopat espanyol, en la qual són donades les normes a seguir en els moments polítics actuals.

Comença la carta dient que després d'haver indicat les normes primordials de respecte als poders constituïts i d'haver fixat els deures dels catòlics en ordre a les eleccions constituents, els prelats espanyols es veuen ja obligats a parlar novament de la transcendència dels moments actuals en ordre als interessos espirituals dels catòlics.

Creuen que és un deure seu allliçonar-los amb tota llibertat en el referent al projecte de constitució que es va a discutir a les Corts. Diu que aquest planteja una situació religiosa gravíssima, amb perjudici de l'ordre social i fins material.

Asseguren que el projecte estableix el més cru laïcisme de l'Estat en relació amb ço que explícitament condemna l'Església. Per a demostrar-ho, reprodueix paràgrafs de diverses encícliques.

Després examina detalladament alguns articles del projecte de Constitució, especialment els del títol I, en els quals es diu que l'autoritat emanarà exclusivament del poble.

També s'atura en el referent a la separació de l'Església de l'Estat, i en tractar com a conseqüència de la subordinació de la primera al segon, diu que l'Església és una societat perfecta pel seu origen i per seva naturalesa, i no pot aparèixer com a subordinada a l'Estat.

Afegeix que el que s'anomenen conquistes de la sobirania popular, com són l'educació de la infància i de la joventut, la intervenció del poder civil a les comunitats religioses, en l'actuació dels sacerdots, etc., són extralimitacions de l'Estat.

Acaba dient que en aquests moments tots els fidels han d'estar units en un sol pensament, ja que per a ells no hi pot haver altres normes que les que emanen de Roma.

Per fi acaba amb paraules d'encoratjament als diputats, a la premsa catòlica i a tots els fidels.

El document està datat a 10 d'agost, a Sant Llorenç, i està subscrit per tots els cardenals, bisbes i arquebisbes d'Espanya.

El Fiscal de la República es declara federal

Madrid, 17. — Un periodista ha conversat amb el Fiscal de la República senyor Franchy.

Referint-se a la qüestió de les responsabilitats, digué el senyor Franchy que la distinció entre les responsabilitats de caràcter polític i les restants, perfectament determinada pel senyor Sànchez Roman en el seu discurs, és una cosa essencial.

La competència de les Corts correspon a les primeres. Les altres no deuen ésser sostretes al coneixement dels Tribunals de Justícia.

No hi motiu per a desconfiar de l'actuació dels Tribunals en aquest ordre d'assumptes.

Cert és que el cos judicial estigué, com deia el senyor Geurra del Río, "sotmès a la barbra pressió del control de la dictadura"; però d'igual modo sofriren tal pressió tots els organismes de l'Estat i no es pot oblidar la resistència que la magistratura oposà a la imposició del poder dictatorial, de la que són, entre altres, clars exemples, les jubilacions d'un president del Tribunal Suprem i de tres magistrats de la seva Sala del contenciós-administratiu, els trasllats i destitucions de jutges i sobretot el tracte de que constantment fou objecte l'organisme judicial per part d'un ministre que s'esforçava en sometrel i per això no vacillava en denigrar-lo.

Recordà l'actual Fiscal de la República que és federal, ideologia que sempre ha defensat.

Creu — afegí — que en la nova Constitució quedarà consagrat el principi de l'organització federativa de la República.

Amb referència al cas actual de Catalunya, manifestà el senyor Franchy que el problema català, que semblava a vegades amenaçador i ple de perills, ve ara a les Corts en un ambient de compressió, pel qual és d'esperar que es desenvoluparà sera i cordialment la discussió de l'Estatut de Catalunya.

Una vegada més la llibertat cicatritzarà les ferides de la violència.

A Catalunya deuen els federals — acabà dient el senyor Franchy — la seguretat de la República Federal.

Detenció del suposat autor d'uns trets

Madrid, 17. — En la visita que feren ahir els periodistes al senyor Galarza, aquest els digué que havia estat detingut un subjecte anomenat Trigo, que segons sembla, anava en l'automòbil que disparà contra la policia a la Carrera de Sant Jeroni el dia del míting comunista de fa alguns dies.

EL DIA POLITIC A MADRID

(Informació del nostre redactor-corresponsal)

Aquesta tarda, en el debat sobre responsabilitats plantejat al Parlament, és molt probable que prengui la paraula el diputat per Barcelona, senyor Amadeu Hurtado, figura prestigiosa que, al costat de la del senyor Jaume Carner, honora la representació de Catalunya a les Constituents espanyoles. No donem com a segura la intervenció avui del senyor Hurtado, per tal com és molt possible que el debat s'allargui i passi encara a l'ordre del dia de demà. La figura del senyor Hurtado desvetlla molta simpatia entre els veterans republicans espanyols, i pel fet d'ésser prou coneguda a Madrid, ens explica l'expectació que ha despertat l'anunci de la seva intervenció a les Corts.

Tot fa creure que aquesta setmana parlamentària serà plena d'interès. D'una banda, el debat sobre responsabilitats. D'altra banda, el report de la Comissió que anà a Sevilla. I, finalment, com epíleg prometedor, el lliurament del projecte de Constitució, totalment acabat, al senyor Besteiro, president de la Cambra. El senyor Jiménez Asúa va dir ahir als periodistes que està completament enllestida la redacció del projecte constitucional i que avui, dimarts, el faríen a mans del president de la Cambra; afegí que el projecte consta de cent vint-i-un articles, que es lliuraran junt amb diversos vots particulars, alguns dels quals són de gran interès.

Els diaris d'aquesta nit comenten la pastoral dels prelats espanyols sobre la situació política, i molt especialment sobre el projecte de Constitució, en el qual, com saben els nostres lectors, s'estableix la separació de l'Església i l'Estat, la disminució d'ordes religioses i la incautació dels béns de les comunitats. La premsa liberal fa notar que, en comptes de defensar, com diu la pastoral, els interessos espirituals de l'Església, els prelats demostren massa inquietud per defensar els béns materials de les associacions religioses. La premsa d'extrema esquerra, en canvi, troba que el projecte, en la qüestió religiosa, resulta d'una timidesa angelical, mentre els diaris conservadors, que quasi val tant com dir monàrquics, posen el crit al cel i demanen al Senyor que castigui els infidels.

El senyor Maura, des de Sant Sebastià, en comentar la detenció del vicari general de la diòcesi de Vitòria, ha denunciat els projectes del cardenal Segura, descoberts per uns duaners a la frontera, i reconeix que, tot i ésser un bon catòlic, com a bon republicà ha de perseguir els clergues que es posin al marge de la llei. Ha confirmat que els documents descoberts eren ordres donades a les comunitats religioses d'Espanya, perquè venguessin immediatament llurs béns de tota mena i en passessin el producte a l'estranger, davant la possibilitat que les Constituents votin la incautació, per part de la República, de les riqueses eclesiàstiques.

El senyor Macià, acompanyat d'alguns diputats de l'Esquerra Catalana, ha visitat Toledo. Demà o demà passat, tot al més tard, pensa tornar a Barcelona, encara que és molt probable que, davant l'efecte benefactor de la seva presència a Madrid, resti uns quants dies més aquí, per tal d'assistir a les sessions de Corts, amb els senyors Carner i Hurtado. És de constatar que des de la seva arribada a Madrid, la situació, un bon tros desguitarrada, de la minoria de l'Esquerra, ha millorat tant que no sembla la mateixa. Tothom ha pogut adonar-se, ara, que, en els moments sublims de cordialitat per part d'uns i altres, l'orgull d'una negativa de confiança al Govern fa quinze dies, no lliga gaire amb les manifestacions de simpatia al mateix Govern a l'hora de presentar l'Estatut. Alguns diputats de l'Esquerra — els mateixos que defensaven l'hostilitat i la desconfiança al Govern —, ara demanaven que el Govern en pes anés a rebre el senyor Macià, per donar una prova de cordialitat envers Catalunya.

El Govern de Madrid ha donat aquesta prova de cordialitat demanada. Ara, que no l'ha donada a l'Esquerra. L'ha donada al President de la Generalitat. L'ha donada al país. I, entre els gloriosos artistes d'aquesta cordialitat, comptem-hi els dos ministres catalans. Comptem-hi el senyor Alcalá Zamora. Comptem-hi el senyor de los Ríos. Comptem-hi el senyor Albornoz. Comptem-hi el senyor Azaña. Comptem-hi els senyors Carner i Hurtado.

BELLMUNT

L'ESTADA DELS DIPUTATS CATALANS A MADRID

El Sr. Macià encara no ha fixat data de tornada

Madrid, 17. — Anit va dir als periodistes el senyor Macià que està molt satisfet de la seva estada a Madrid i de les seves visites als voltants de la capital de la República, que feia molts anys que no havia vist.

Encara no ha fixat la data del seu retorn a Barcelona.

Visita de família

Madrid, 17. — Ahir al matí, el senyor Macià va anar a visitar una germana seva que és superiora d'un convent d'aquesta capital, i que feia disset anys que no la veia.

A l'arribada ja l'esperaven un gran nombre de periodistes que anaven a fer informació i a demanar-li alguna declaració.

El senyor Macià ha quedat sorprès de constatar que la seva germana ja no es recordava de parlar en català.

Els diputats catalans visiten Aranjuez

Madrid, 17. — El senyor Macià, després de dinar, va anar a Aranjuez acompanyat de la seva filla, de la senyora Aiguader i dels senyors Hurtado, Carner, Ventura Gassol, Puig i Ferreter, Dencàs i el seu secretari particular senyor Terradelles.

A l'arribada a Aranjuez, els esperaven l'Alcalde i alguns regidors, així com un nombrós públic, que els va ovacionar.

Tot seguit, la comitiva es va dirigir a la casa on morí el malaurat Rossinyol, o sia, l'Hotel Comerç, el propietari dels qual va acompanyar els visitants a les habitacions que havia ocupat darrerament l'illustre pintor català.

A continuació passaren a visitar els famosos jardins del Príncep i l'antic palau reial on Rossinyol havia pintat la seva darrera tela.

Després d'aquestes visites, passaren al conegut restaurant "Les Delicias", on s'havia preparat un lunch en el seu honor.

Més tard, i després de donar un passeig per la població, on varen ésser constantment ovacionats, tornaren a aquesta capital, havent manifestat el senyor Macià que havien passat una tarda inoblidable.

La visita a Toledo. -- El senyor Macià és objecte de totes les atencions

Toledo, 17. — A les onze del matí arribà el President de la Generalitat Catalana, En Francesc Macià, acompanyat de la seva filla, del senyor Aiguader i la seva muller, dels diputats catalans senyors Ventura Gassol i Puig i Ferreter, secretari senyor Terradelles i encarregat de l'oficina de la Generalitat a Madrid, senyor Millàs Raurell. També venien cinc periodistes catalans i l'oficial de cerimònies de la Generalitat, senyor Gispert.

En passar per Illescas, l'alcalde, que s'assabentà del viatge del senyor Macià, va anar a l'estació amb la corporació, i saludà el senyor Macià. Aquest agraí vivament aquesta prova d'amistat.

En arribar a Toledo, el senyor Macià i els seus acompanyants es traslladaren a l'hospital de Talavera, on els saludaren el governador civil, l'alcalde i altres personalitats.

Després d'haver vist l'hospital, els excursionistes baixaren a la plaça de Zocódover, on el públic allí reunit va reconèixer el senyor Macià, i l'ovacionà. El President de la Generalitat es mostrava vivament afectat per aquesta espontània manifestació de simpatia.

El senyor Macià i acompanyants es traslladaren després a l'oficina de turisme, on els funcionaris donaren diversos detalls al senyor Macià del funcionament de l'oficina, acompanyant-lo després a la visita d'alguns monuments.

Seguint la visita, el senyor Macià i les altres persones, varen visitar l'Hospital de la Santa Creu, l'hostal de la Sang i l'Alcàzar. En aquest varen rebre el senyor Macià, el coronel, caps i oficials i l'acompanyaren en la visita als diferents museus de l'Alcàzar.

El senyor Macià va examinar amb detenció els objectes catalans. El President de la Generalitat signà en l'àlbum d'honor d'un dels museus. De de l'Alcàzar es traslladà a la parròquia de Sant Vicenç, on admirà alguns Grecos, i a l'església de Sant Tomàs, admirant també el llenç del Greco, "El entierro del conde de Orgaz". El senyor Macià manifestà repetidament la seva satisfacció per les espontànies mostres de simpatia de que era objecte.

Després, a l'Hotel Castilla, el senyor Macià fou obsequiat amb un àpat per les autoritats, al qual assistiren els diputats catalans.

Durant l'àpat anaren a saludar el senyor Macià el president de l'Audiència i el degà de la catedral. El pintor senyor Vera va regalar al senyor Macià un llenç d'assumpte toledà, que el President de la Generalitat agraí molt.

Després de l'àpat, la comitiva va anar a la catedral, on el degà i els capitulars varen ensenyar al senyor Macià les riqueses artístiques que conté el temple.

Més tard varen visitar la Casa i Museu del Greco, Santa Maria la Blanca, Sant Joan de los Reyes i, finalment, els Cigarrales.

A primera hora de la nit el senyor Macià y els seus acompanyants varen marxar a Madrid. En tornar a la capital el President de la Generalitat farà manifestacions als periodistes.

INFORMACIO ESTRANGERA

LES DESPESES PUBLIQUES

La crisi econòmica anglesa, que ha vingut a continuació de la crisi econòmica alemanya, ha plantejat en forma aguda el problema de les despeses públiques en els Estats. Els pressupostos dels nostres dies han arribat, en general, a un tal punt d'inflor, que la creixença de les xifres s'ha fet ja difícil i en alguns casos materialment impossible. I avui, en comparar les despeses estatals o públiques dels darrers pressupostos amb les dels pressupostos d'abans de la guerra, la cosa que fa estrany és que no hagi vingut més aviat una enfonsada financiera.

Podria semblar que després de la gran guerra dels anys 1914-18 s'imposaria als Estats, i especialment als Estats vençuts, una política de restriccions i economies. Però no solament no ha succeït així, sinó que ha succeït el contrari. El descabdellament de les reformes socials ha tingut una forta contrapartida financiera, i l'augment del nombre dels obrers sense feina ha agreujat enormement aquesta càrrega. I si les despeses socials, que són al capdavall despeses de justícia, han crescut, les despeses militars — despeses fúnebres, com diu Vandervelde — no han disminuït en la forma que hauria convingut.

El fet és que a Alemanya les despeses de les corporacions públiques han triplicat de setze anys ençà. Entre el Reich, els Estats particulars i els municipis alemanys esmerçaren, en l'exercici 1913-14, 7'2 miliards de marks i en l'exercici 1930-31 s'han esmerçat 22 milions.

A la Gran Bretanya, les despeses de l'últim exercici pujaren 300 milions de lliures esterlines més que abans de la guerra.

Aquesta creixença de les despeses públiques excedeix dels límits permesos per la riquesa de les collectivitats i per les condicions financieres. Els dos recursos per a cobrir el dèficit — emprèstits i impostos nous — no són pas d'elasticitat illimitada. Quan no ha estat possible de tapar el forat amb més ingressos, ha calgut decidir-se, com ara a la Gran Bretanya, a la reducció suficient dels ingressos.

Pel costat dels antisocialistes i dels antiestatistes, hom diu que la culpa la té la política d'intervenció social i d'estatisme econòmic que s'ha seguit en els darrers lustres. Pel costat de l'esquerra socialitzant, hom dóna la culpa a les despeses militars i a la insuficiència del sistema capitalista. En la materialitat dels fets, els uns i els altres tenen raó. Però, mentre que les despeses socials són un tribut a la justícia i un acostament a una societat millor, les despeses militars són el tribut dels pobles moderns als baixos instints ancestrals de l'home.—A.

LA PREMSA ESTRANGERA I L'ESTATUT

El corresponsal a Madrid de "Le Temps" es mostra optimista

París, 17. — "Le Temps" publica un llarg article del seu corresponsal a Madrid, senyor Gaston Blanc, titulat "La qüestió catalana".

L'articulista fa història dels esdeveniments ja coneguts des d'abans del canvi de règim, fins el moment actual.

Diu que al principi Catalunya s'ocupava més de les circumstàncies nacionals que de les seves aspiracions particulars.

Catalunya contribuí en gran manera a la proclamació del nou règim, i després, com és natural, tractà d'aconseguir que s'atenguessin les seves reivindicacions, de les quals s'havia tractat en la reunió de Sant Sebastià.

Refereix després el viatge a Barcelona del senyor Alcalá Zamora, així com les conferències donades a l'Ateneu de Madrid per personalitats catalanes, entre elles el senyor Campalans, qual conferència titulada "Catalunya al servei de la República" era tot un programa.

Diu que l'Estatut, en ésser conegut el 14 de juliol, s'acollí bé en general.

Fa història també de la repulsa de Barcelona a la Llei de defensa de la República, les paraules del senyor Maura en el Congrés, de les dels senyors Menéndez Pidal i Unamuno cridant l'atenció prop l'actitud d'alguns catalans, i afegeix que en esclatar els desordres i vagues a Barcelona es començà a dubtar envers que pogués ésser aplicat l'article 13 del projecte d'Estatut, o sigui el que diu que l'ordre interior quedaria a càrrec de Catalunya.

Agrega després que els catalans observaren que es refredava una mica l'atmosfera i ho prova la reunió extraordinària de parlamentaris celebrada a Barcelona, a la qual assistí el senyor Abadal, actual cap de la "Lliga".

Diu l'articulista que la qüestió de l'Estatut serà reglamentada en sentit favorable per a Catalunya. Això s'hauria aconseguit més fàcilment i sobretot en altra atmosfera, si els catalans haguessin mirat la qüestió amb més sang freda.

Haguessin hagut de pensar que la qüestió de la seva autonomia és una qüestió molt delicada, no solament perquè implica en la resolució de problemes de naturalesa molt diferent, Hisenda, Ensenyança, Religió, Ordre Públic, etc.) sinó sobretot i davant tot, perquè afecta a una cosa sagrada: la unitat mateixa de la Pàtria.

Es concebeix, doncs, les temences del Govern per a resoldre'ls.

Pot dir-se que al món hi ha altres Repúbliques federals, i no són les menys prosperes: és cert; però com s'ha fet notar, la implantació del sistema federal no ha consegrat la desunió de regions unides, sinó al contrari, ha efectuat la unió d'Estats primitivament separats.

A més, si és veritat que l'individualisme és defecte (altres podrien dir qualitat) dels pobles espanyols, no sembla natural que es tracti de menester el mal, afavorint el particularisme de la regió.

Sembla també que l'actitud quelcom intransigent i el to d'orgull de certs catalans, ha perjudicat la reglamentació de la qüestió, si com la política de benevolença del senyor Macià i del Govern de la Generalitat amb respecte als extremistes de la C. N. T.

Però, no obstant, no som pessimistes sobre el resultat definitiu: Primerament, perquè els catalans estan ja advertits, i després perquè el Govern Central i la majoria dels diputats coneixen la importància relativa de diverses qüestions que han de resoldre i saben que hi ha problemes vitals per a Espanya sencera: per a Catalunya i les altres regions, dels quals cal ocu-

Esperem, doncs, una reglamentació ràpida de la qüestió catalana i desitgem que després els governants i les premses de Madrid i Barcelona emprenguin una política d'aproximació sincera, encaminada a reintegració espiritual de què parla Ortega i Gasset, basada sobre el desig de fer alguna cosa gran, fora de la qual una nació està abocada irremeiablement a la més miserable decadència. — Fabra.

L'ALÇAMENT REVOLUCIONARI A CUBA

Els revolucionaris han rebut reforços

Nova York, 17. — A l'"Associated Press" li telegrafien de L'Havana que el ex-president Menocal i els demés caps revolucionaris estan recluïts al fort de la Cabanya.

Els insurrectes han lliurat forts combats a Pinar del Río y a Santa Clara i en alguns llocs els governamentals s'han vist obligats a defensar-se en retirada. Aquests s'han apoderat de les illes de Coralillo i Sierra Morena. Al ranxo "Veloz" hi hagué un sagnant encontre en el qual els federals foren batuts deixant vuit morts.

Els revolucionaris cubans que resideixen als Estats Units han lograt desembarcar nombrós armament i municions a Cuba i es tem que la lluita serà encara llarga entre les des parts. — Fabra.

Noves d'orígens diversos

Nova York, 17. — Segons informes rebuts de La Havana, als cercles oficials d'aquella capital s'assegura que les tropes governamentals confien poder aconseguir una victòria decisiva, molt aviat, a les províncies de Santa Clara i Pinar del Río, on sembla que han estat concentrades nombroses forces i molt material de guerra.

Segons altres informacions, és dubtós que la captura dels senyors Menocal i Mendietas faci desaparèixer les esperances dels insurrectes i se sap que els caps Méndez Penate i Aurelí Hevia, que dirigeixen els sublevats a la província de Santa Clara, han manifestat que estan determinats de continuar la lluita fins el darrer moment i deixar-se, àdhuc, exterminar abans que acceptar les condicions oferides pel president Machado. — Fabra.

A L'INDIA

Un Govern irregular a Kama

Londres, 17. — Comuniquen de Rangoon al "Times" que s'anuncia oficialment la constitució a Kama d'un Govern irregular.

A la regió de Thaytmo s'ha lliurat un combat entre tropes regulars i rebels. D'aquests darrers n'han resultat dos de morts.

Demés, les forces governamentals han fet 20 presoners. — Fabra.

Un aparell capaç de transportar trenta passatgers

Moscou, 17. — S'han donat per acabades les proves d'un nou avió, capaç per a 30 passatgers, que ha estat construït enterament amb materials soviètics per l'enginyer Toupolov.

El nou aparell és metàl·lic, i va proveït de cinc motors de 480 C. V. cada un. — Fabra.

TERRATREMOLS I TEMPORALS

Seismes als Estats Units i a Mèxic

Dallas (Texas, EE. UU.), 17. — Diverses sotragades sísmiques han produït danys materials a Texas central i occidental. La part més erjudicada pel seisme han estat els voltants de Valentina.

La sotragada ha repercutit també a Oaxaca (Mèxic), on sembla que han resultat nombroses persones ferides. — Fabra.

Grans inundacions i nombroses víctimes a Mèxic

Mèxic, 17. — Al sud de Mèxic han caigut pluges torrencials, que han causat grans inundacions. El nombre de víctimes és considerable a Santiago.

Al llogarret de Sant Pere han mort dos-cents infants de disentèria. El Govern està preparant una organització de socors a les regions perjudicades per les inundacions.— Fabra.

El Yang-Se segueix creixent

Xang-Hai, 17. — De l'Agència Indo Pacific.

La crescuda de les aigües del Yang-Se continua sense interrupció.

Les fàbriques de llum elèctric de Hankew han deixat de funcionar i la ciutat ha estat tota la nit a les fosques.

Per altra part, els esfondraments de cases no paren, la qual cosa augmenta el nombre de víctimes, la xifra aproximada de les quals es desconeix.

Les mesures adoptades per acudir en socors dels habitants de la ciutat són insuficients; els queviures escassegen i no es disposa de mitjans per atendre els milers de persones que s'han refugiat als turons de prop de la ciutat i als situats a l'altre costat del riu. — Fabra.

Un seisme a Maipú

Buenos Aires, 17. — Comuniquen de Mendoza que a les dotze s'ha registrat un violent moviment sísmic a Maipú.

Fins ara no es tenen més detalls. — Fabra.

Un cicló destrueix 400 cases

Buenos Aires, 17. — Comuniquen d'Asunción que un violent cicló ha destruït 400 cases a Costa Rica i a altres regions del Paraguai.

Han resultat diversos morts i un centenar de ferits. — Fabra.

L'AVIACIO

Lindberg i la seva esposa han aterrat als EE. UU.

Petropavolovsk (Sibèria), 17. —Lindbergh i la seva esposa han aterrat en aquest territori, i pensen reprendre la marxa en direcció a Toquio, dimecres vinent. — Fabra.

A AUSTRIA

Dotze morts i 34 ferits en una topada de trens

Viena, 17.—Ahir a la matinada un ràpid topà amb un mercaderies a l'estació de Gooss-Boi-Looben.

Hi ha 12 morts, quatre ferits greus i 30 de lleus. — Fabra.

AL PERU

La llibertat de Leguia

Londres, 17. — Comuniquen de Lima al "Times" que la campanya iniciada a favor de la llibertat de l'ex-president senyor Leguia va guanyant terreny en l'opinió.

El poble peruà sembla cada vegada menys illusionat davant les vinents eleccions presidencials. — Fabra.

A XILE

El Sr. Montero accepta la candidatura per a la presidència de la República

Santiago de Xile, 17. — El senyor Montero ha acceptat l'oferiment que se li havia fet, i per consegüent ha autoritzat que sigui presentada la seva candidatura en les eleccions per a la Presidència de la República. — Fabra.

A LES INDIES HOLANDESES

Expulsió de 180 xinesos comunistes

Batàvia (Java), 17.—Més de 180 xinesos van ésser objecte d'una expulsió de les Indies neerlandeses, a conseqüència de la informació de policia sobre els maneigs comunistes en aquestes illes. — Fabra.

LA CRISI FINANCIERA UNIVERSAL

El Comitè d etècnics que examina la situació 'Alemanya

Basilea, 17. — Hom reuní el Comitè financier encarregat d'examinar la situació d'Alemanya, comprovant-se les dificultats amb que lluita el consorci internacional per a mantenir el crèdit. Els perits desistiren de efectuar llur anunciat viatge a Berlín i esperen les conclusions del consorci per a continuar deliberant damunt les solucions que se'ls presenten. — Fabra.

El governador del Banc d'Anglaterra cessa en les seves funcions

Londres, 17. — Ahir fou anunciat oficialment que el senyor Montagu Norman, governador del Banc d'Anglaterra, per a atendre la seva salud molt delicada degut als esforços fets durant els darrers anys, es veia obligat a prendre una temporada de descans, que pensava passar al Canadà per a on embarcarà immediatament.

La notícia de la separació de les seves altes funcions del qual tant ha pesat des de l'armistici en la política financiera britànica, encara que prevista des de fa algunes setmanes, no ha deixat de causar certa emoció considerant-se que això iniciarà un canvi de mètodes en la política financiera seguida fins avui per la Gran Bretanya. — Fabra.

Règim d'economies a Anglaterra

Londres, 17. — Segons el "People", per a remeiar la crisi del pressupost britànic de 100 millions de lliures, no es recurrirà a l'impost del 10 per cent damunt els salaris, sinó amb impostos damunt la renda fixa, inversió del deute de guerra del 5 al 4 per cent, que ja han acceptat els Bancs i a diverses economies que s'introduiran en els pressupostos de guerra, marina i de l'aire així com en el socorr als obrers en atur forçós. — Fabra.

Establiments bancaris dels Estats Units que tanquen les taquilles

Toledo (Ohio, EE. UU.), 17. — Quatre Bancs d'aquest Estat han anunciat avui que tancaven llurs guixetes "per a protegir als comptacorrentistes durant aquest període històric sense precedents". L'actiu que deixen aquestes quatre banques excedeix de cent milions de dòlars i el Departament Bàncari de l'Estat prendrà sota ely seu control el funcionament durant les actuals circumstàncies.

Altres onze caixes d'estalvi han cesat també llur operacions, quedant milers de persones sense poder retirar llus fondos. — Fabra.

MacDonald torna a Londrens, de la seva residència d'estiu

Londres, 17. — El senyor Mac Donald ha regressat aquest matí de la seva residència d'estiu a Escòcia, per a assistir a la nova reunió de la subcomissió ministerial que se celebrarà aquesta tarda per a estudiar les proposicions del Departament del Tresor per a remeiar el dèficit del pressupost d'Anglaterra.

El senyor Mac Donald en les seves breus declaracions als periodistes ha declarat que no podia ancara anticipar-se que avui mateix es prendrà una decisió final sobre l'assumpte. Afegí que epnsa estar a Londres fins el vinent dijous. — Fabra.

La normalitat sembla difícil de recobrar

Noa York, 17. — La represa de l'activitat al món dels negocis, que havia estat provocada pel president senyor Hoover, sembla haver-se apagat als Estats Units, fins al punt de que, a excepció de la producció cotonera, totes les demés estan en baixa.

El "New York Times" diu que l'activitat general de la indústria presenta una baixa de un 72'5 per cent en relació amb l'activitat mig normal dels tres darrers anys.

En els cercles industrials i financiers s'estima que l'antiga situació dels negocis no podrà refer-se, mentre no s'aclareixi la situació actual d'Europa. — Fabra.

El pla d'economies del Govern anglès

Londres, 17. — El "Daliy Mail" diu que el pla d'economies projectat pel Govern, comprèn entre altres disposicions, el següent:

Reducció de sis milions de lliures esterlines en el crèdit per a la construcció de carreteres.

Reducció de 475.000 lliures esterlines en la subvenció radiotelefònica anglesa.

Reducció d'un deu per cent en els salaris dels mestres.

Impost d'un 1 per cent damunt els valors de renta fixa.

Reducció setmanal de dos xelins en els socors als obrers en atur.

Augment en les entregues per a els fondos dels socorrs contra l'atur forçós. — Fabra.

Fins ara el Comitè de perits no ha aconseguit cap resultat

Basilea, 17. —El Comitè de perits encarregat d'examinar els crèdits concedits a Alemanya, s'ha reunit avui al matí per a continuar amb els delegats alemanys les negociacions prop de les condicions en que podrien ésser perllongats els crèdits a cut termini.

No obstant els esforços fets, les negociacions no han donat resultat fins ara, havent estat interrompudes per a ésser reempreses aquesta tarda. — Fabra.

La depressió dels valors britànics

Londres, 17. — L'atmosfera de la City no ha estat millor a l'hora del tancament que ho fou a la de la obertura.

Pel contrari, la depressió s'ha accentuat i els fons britànics de l'Estat han registrat una baixa considerable. — Fabra.

Sembla que es concedirà a Alemanya una moratòria

Basilea, 17. — Aquesta tarda ha reemprés les seves negociacions el Comitè de perits encarregat de l'examen dels crèdits concedits a Alemanya, per a discutir per darrera vegada l'informe de sir Walter Layton.

Encara que els treballs dels perits financiers de Basilea no hagin acabat, es pot afirmar que serà concedit al Reich un respir financier semblant a una moratòria. — Fabra.

Les confiances de Snowden

Londres, 17. — Interrogat per un redactor del "Daily Herald" el ministre d'Hisenda, Sr. Snowden, ha declarat que el país ha sabut sortir de situacions més difícils que la present i que tenia la seguretat que sortirà aviat de la prova que actualment sofreix, animat de noves energies.

No obstant — ha afegit —, la situació és molt seriosa i fa necessària l'aplicació de mesures extraordinàries.

Digué que no calia pensar en la formació d'un Govern nacional, però que la cooperació de tots els partits és també necessària per a solucionar la situació actual.

Les economies introduïdes al Pressupost són absolutament necessàries — ha acabat dient — i estic convençut que les proposicions del Govern són justes per a totes les classes i tots se sotmetran a elles, puix que el país comença a donar-se compte de la greu situació, si bé seria redícul dir que Anglaterra es troba a punt de la bancarrota; res més lluny de la veritat. — Fabra.

Pròxima reunió de ministres anglesos

Londres, 17. — Tots els membres de la Sots-Comissió ministerial han tornat ja a Londres. Els membres del Govern que formen part de la dita Comissió ho faran dimecres vinent. Tots ells assistiran a la reunió que ha estat especialment convocada pel primer ministre senyor Mac Donald i en el curs de la qual seran examinades les proposicions del Sub-Comitè encaminades a aconseguir l'equilibri del Pressupost. — Fabra.

Declaracions del senyor MacDonald

Londres, 17. — El Primer ministre, senyor MacDonald, ha arribat en aquesta capital aquest matí, a les 7'30, de tornada de la seva residència d'Escòcia.

Interrogat pels periodistes, ha declarat que el Sub-Comitè d'Economia estudiarà aquesta tarda la proposició del ministre d'Hisenda, però que probablement no s'adoptarà cap decisió important.

Ha afegit que dijous marxarà cap a Losiemeuth, i que espera que la seva estada allí podrà ésser aquesta vegada de més durada.

Els senyors Henderson, Snowden, Thomas i Graham han arribat també a Londres, per tal de participar a la reunió del Sub-Comitè d'Economia. — Fabra.

Abonament d'una anualitat incondicional

Basilea, 17. — El dia 15 de l'actual es va portar a cap per Alemanya al Banc de Pagaments Internacional l'abonament de l'anualitat incondicional de 51.000.000 de marcs, dels quals han rebut els Ferrocarrils del Reich 47.000.000, quedant la resta per al pagament d'interessos del Pla Young. — Fabra.

A PALESTINA

Els àrabs protesten de l'acció anglesa a favor dels jueus

Jerusalem, 17. — El Comitè executiu àrab ha decidit no acceptar el càrrec que se li ha ofert per a estar representat en la Comissió que ha d'estudiar el desenrotllament de l'agricultura a Palestina, com a protesta a l'acció que ve descabdellant el Govern britànic a favor dels jueus amb evident perjudici dels àrabs. — Fabra.

A FRANÇA

El Foment Català obsequia els remers barcelonins

París, 17. — El Foment Català obsequià ahir a la nit amb un lonx l'equip de rem del Club Marítim de Barcelona, que ha vingut per a participar en les proves del campionat internacional de rem de 1931, celebrat a la capital francesa. — Fabra.

Reaparició d'un jove que hom creia assassinat

París, 17. — El dia 15 del mes passat fou descobert prop de Villey-Martin, prop de Saint Nazaire, al peu d'una muralla rocosa que s'aixecava a la vora del mar, l'automòbil destroçat del senyor Cristian Navarre, jove industrial de Tours.

Les indagacions que va fer la policia varen resultar inútil i quan ja estava admesa per tots la hipòtesi de que es tractava d'un assassinat, a la nit del dijous al divendres últims, el jove desaparegut es va presentar al domicili de la seva promesa, la senyoreta Poulette Pons, en un estat de gran depressió física i moral.

El jove Navarre sembla que no coneix a ningú i no contesta a cap de les preguntes que se li dirigeixen.

Un germà seu el traslladà a Tours on fou reconegut pels metges, els quals han dictaminat que sofreix un gran abatiment cerebral, del que s'anirà restablint poc a poc.

Segons la creença general i que es pot admetre com més versemil, el jove industrial ha estat víctima d'un segrest i fins que no es restableixi quelcom, no serà possible sapiguer res sobre el què li hagi pogut ocórrer. — Fabra.

El corredor Di Pacco segueix greu

París, 17. — L'estat del corredor italià Di Pacco continua essent molt greu. — Fabra.

"Le Temps" comenta el projecte de Constitució

París, 17. — "Le Temps" comenta amb gran extensió, en la seva editorial d'avui, la presentació del projecte de Constitució espanyola a les Corts, i diu, entre altres coses, el que segueix:

El mirar com el Govern provisional de la República espanyola ha sabut portar a bon terme aquest assumpte, permet de mirar amb confiança l'esdevenidor immediat.

Es clar que fins que es conegui el text íntegre no podrà fer-se judici definitiu referent a això; no obstant, les indicacions que fins ara arriben permeten d'adonar-se que la Constitució espanyola tindrà un caràcter eminentment democràtic.

Per altra part, sembla que es vol concillar en tot el que sigui possible el principi d'Estat unitari amb l'organització federativa, mantenint un enllaçament polític i administratiu el més poderós possible entre les diverses regions i el Poder central.

La separació de l'Església i l'Estat en la seva forma més radical no pot per menys que provocar les més vives controvèrsies en un poble de tan rància tradició catòlica com és Espanya.

Efectuant una separació en les condicions més favorables, sense excessos de topades, és com el nou règim podrà trobar la mesura de la seva adaptació real a les circumstàncies.

L'article acaba dient que les disposicions referents al dret d'associació, les garanties de llibertat individual i la protecció al treball, i d'una manera general l'exercici dels drets polítics, posen de manifest una intenció amplament liberal. — Fabra.

A IRLANDA

Les lluites religioses

Belfast (Irlanda), 17. — Prossegueix la lluita religiosa entre irlandesos. Ahir a la nit alguns individus atacaren a Lisbur el convent del Sagrat Cor i els magatzems catòlics, que intentaren incendiar. La policia es veié obligada a efectuar diverses càrregues. Les autoritats han exhortat la població perquè conservi la calma. — Fabra.

A ALEMANYA

Els "cascos d'acer" es consideren vencedors

Basilea, 17. — Els "cascos d'acer" qu eformen els grups "Seldte" i "Duessoerberg" s'han dirigit al president de les operacions electorals del plebiscit del diumenge passat dient que per estar falsificades les dades del cens, en les quals s'han calculat dos millons més d'electors dels que realment existeixen i a més a certs maneigs que es feren per part dels agents del Govern per allunyar els votants, consideren que per totes aquestes causes el resultat obtingut diumenge passat en el referèndum constitueix una victòria dels plebiscitaris i que procedeix dissoldre la Dieta prussiana. — Fabra.

L'ambaixador espanyol fa vacances

Berlín, 17. — L'ambaixador d'Espanya, senyor Americo Castro, ha sortit d'aquesta capital, amb l'objecte de gaudir un permís, que passarà a Espanya. — Fabra.

Hugenberg vol visitar Hindenburg

Berlín, 17. — El "Weld Am Montag" rep notícies de Munic segons les quals el cap nacionalista Hugenberg es troba actualment a Baden Creuht (Alta Baviera), prop de Dpattrazsell, on passa uns quants dies el president Hindenburg.

Als cercles polítics de Munic s'assegura que el senyor Hugenberg té la intenció de reprendre les seves gestions prop del cap de l'Estat.— Fabra.

DARRERA HORA

DE BARCELONA

Una denúncia del senyor Gabriel Alomar

Ens comuniquen de Madrid que el senyor Gabriel Alomar ha cursat al Jutjat de Barcelona una denúncia per falsificació, degut a la publicació d'una carta apòcrifa atribuïda a ell i al ministre d'Instrucció Pública, senyor Marcel·lí Domingo.

El senyor Macià tornarà dimecres

El senyor Francesc Macià ha retardat la seva sortida de Madrid fins al dimecres vinent. Avui visitarà Toledo.

HA ESTAT TROBAT EL COS D'UN OFEGAT

A la platja dita del "Sigalet" fou trobat ahir al matí el cadàver de Jaume Català, de disset anys, que diumenge passat, mentre es banyava, s'ofegà.

UN HOME QUE SEGONS SEMBLA TENIA LES FACULTATS MENTALS PERTORBADES APEDREGA UN AUTOMNIBUS

Ahir, al Passeig de Pujades, un individu, anomenat Isidre Campos, va llançar una pedra contra els vidres d'un autòmnibus i ferí el viatger senyor Pere Rius.

Isidre Campos fou detingut i es veié que tenia les facultats mentals pertorbades. Fou portat a l'Asil del Parc.

BORSA I FINANCES

NO LES TENIM TOTES

Sembla que el Govern es preocupa seriosament del problema del Canvi i ha volgut escoltar l'opinió del governador del Banc d'Espanya. Segons els diaris estrangers, l'opinió del senyor Carabias és que la culpa de la baixa del canvi la té la tesaurització de bitllets. La referència oficial de la reunió ministerial no explica quines han estat les explicacions del governador del Banc, que, segons el senyor Prieto, ha sabut guanyar-se la voluntat del Govern. Segons el Ministre de Finances s'adoptaran mesures de gran envergadura per escometre a fons el problema.

Suposem que aquestes mesures de gran envergadura no seran un altre "mons parturiens" com l'estampillatge dels bitllets, l'ofensiva contra el mercat financier barceloní o el magnífic crèdit obtingut a França amb dipòsit d'or que sembla tornarà a ésser augmentat. Fet i fet, més valdria que se'l venguessin, aquest or, i no paguessin primes i interessos.

Amb tesaurització o no tesaurització, el cas és que el Banc d'Espanya continua llançat bitllets a la circulació, cosa que és molt favorable al seu interès particular però altament perniciós per al preu de la pesseta. Hi ha un fet simptomàtic i és que en mig de la davallada de la pesseta, la crisi bursàtil, les suspensions de pagaments i l'estancament dels negocis, el Banc d'emissió realitzarà aquest any beneficis *extraordinaris*. Els darrers ministres del règim caigut havien començat a capir que en les circumstàncies actuals els interessos del Banc d'Espanya i els del país resultaven contraposats. El senyor Prieto no tan sols no ha continuat la política d'autoritat de l'Estat enfront del Banc, sinó que li ha deixat el camp lliure, cosa molt més d'estranyar tractant-se d'un socialista, que hauria de mantenir un criteri ferm davant una poderosa empresa privada.

Pensant en les proves de capacitat financiera que han donat els alts funcionaris del Banc, no les tenim totes en sentir parlar de mesures de gran envergadura. Ho serien realment les que tornessin la confiança al capital, fent sortir els bitllets de Banc de les caixetes i portant-los a unes Borses menys deprimides. No deixarien d'ésser-ho les que tendissin a evitar la inflació dels preus, la principal de les quals fóra la reducció dels bitllets en circulació. Sinó haurem de pensar que la inflació monetària a profit dels Bancs centrals forma part del credo socialista, ja que no podem creure que en tots els partits socialistes del món no es pugui trobar una sola capacitat financiera.

Noves econòmiques i financieres

EL PROBLEMA DEL COTO AMERICA

Escriu el "Financial Times" que en els centres cotoners de Wall Street, hom declara que el projecte de Farm Board, preveient la destrucció d'un terç de la collita, és absolutament impracticable i contrària a les lleis econòmiques. Hom estima que aquest projecte del Farm Board, constitueix una confessió de la gravetat de la situació que preval actualment en els Estats Cotoners. Per altra part, es demana perquè el Federal Farm Board no destrueix pas ell mateix una part dels seus stocs de cotó, en lloc de manar que ho facin els cultivadors.

A Wall Street es creu que els baixos preus actuals del cotó estimularan el consum.

No obstant i que la quantitat a aportar l'any vinent serà important el consum mundial previst essent de 13 milions de bales l'excedent de la collita de 1931 venint a juntar-se als 9 milions de bales dels stocks actuals, deixarà per a 1932 un romanent d'11 milions de bales, que és la collita normal d'un any.

EL CAUTXU

Diu "L'Information": "El preu del cautxú és en nova baixa. Ha fet a Londres 2 penics 9/16 contra 2 7/8 la setmana darrera.

Hom no sap admirar-se'n quan s'observa d'una part l'estat dels stocks, i de l'altra part la marxa de la producció."

Els stocks de la Gran Bretanya han augmentat en el curs de la darrera setmana. De 136.216 tones s'han elevat a 139.047, o sigui un augment de 831 tones quan la setmana precedent havia estat de 777.

Als Estats Units hom ha trobat un valentiment en el consum que ha passat de 38.000 tones al juny i a 30.000 al juliol.

EL DESENVOLUPAMENT INDUSTRIAL DE LA RUSSIA SOVIETICA

Segons les xifres publicades per "Izvestia", 168 noves fàbriques i pous de mines han començat a funcionar durant el primer semestre d'aquest any.

INGRESSOS DE LA COMPANYIA DE FERROCARRILS DEL NORD D'ESPANYA

Els ingressos de la companyia de Camins de ferro del Nord d'Espanya s'ha elevat per al primer semestre d'aquest any a 181.299.370 pessetes contra 190.400.253 per al mateix semestre de 1930, o sigui una minva de 9.101.583 pessetes.

DINERS SOBRE VALORS

espanyols cotitzables, s'anticipen ràpidament. Interès legal, i per quantitat major a la pignoració corrent. Informaran: Crèdits i Finances, Ronda de Sant Pere, 37, pral. 2.ª D'11 a 1 i de 5 a 7.

SOLER i TORRA Germans

Rambla dels Estudis, 11, pral.

VALORS :: CUPONS :: GIRS :: CANVI :: BORSA

Admetem Dipòsits de Valors en Custòdia

Drets de custòdia	A l'any
Per cada títol de 500 ptes. nominals o fracció	10 cèntims
Per cada Resguard .... mínimum:	1 pesseta

CAMBRA CUIRASSADA CAIXES DE LLOGUER

per a guardar valors, documents, joies i altres objectes de valor :: Compartiments des de 22 pessetes anuals

Pot visitar-se tots els dies feiners, de nou a una i de dos quarts de quatre a les sis

CENTRE COTONER DE BARCELONA

LIVERPOOL	Disp.	S.	M.	M.	J.	O.	D.
Tanca anterior		3.92	4.03	4.11	4.17	3.89	3.88
Obertura	3.81	3.93	4.09	4.10	Nom.	3.82	Nom.
Segon telegrama		3.88	3.95	4.04	4.10	3.74	3.90
Tanca		3.80	3.96	4.04	4.10	3.75	3.81
Alça							
Baixa	6	7	7	7	7	7	7

NOVA YORK	Disp.	S.	M.	M.	J.	O.	D.
Tanca anterior	7.05	7.50	7.69		7.90	7.16	7.38
Obertura		7.31	7.53	7.75		7.00	7.22
Segon telegrama		7.32	7.51	7.70		7.01	7.21
Tanca	6.85	7.30	7.47	7.65	7.62	6.98	7.19
Alça							
Baixa	20	20	22	23	22	18	19

NOVA ORLEANS	Disp.	S.	M.	M.	J.	O.	D.
Tanca anterior	6.95	7.52	7.70	7.87	8.06	7.21	7.42
Obertura		7.35	7.55			7.05	7.26
Segon telegrama							
Tanca	6.71	7.29	7.46	7.64	7.81	6.97	7.19
Alça							
Baixa	24	23	24	23	25	24	23

EGIPTE (Liverpool)	Upper Gener	Upper Gener	Sakellar Gener	Sakellar Gener
Tanca anterior	4.60	4.72	5.80	6.00
Obertura				
Segon telegrama				
Tanca	4.51	4.63	5.65	5.85
Alça				
Baixa	9	9	15	15

Alexandria. Tanques del dia	A.	O.	D.	J.
Ashmouni	7.89	7.79	8.02	
	N.	G.	M.	
Sakellar	11.32	11.72	12.05	

DISPONIBLE EN PLAÇA

Good Middling (Standard Universal)

Texas	Orleans	Any Port
Nom.	Nom.	Nom.

(Base tanca anterior)

Impost del Comitè: 5'30 ptes.

Arrib. als EE. UU. en un dia.	6,000 b/s contra	25,000 l'any anterior
Arrib. als EE. UU. des l'1 ag. st.	43,000	207,000
Vendes a Liverpool	4,000	0,000
Transferència	4,65 7/8	

BORSA DE BARCELONA

Canvis operats en la sessió oficial de Borsa entre socis del Mercat Lliure de Valors, sota el control de l'Interventor de l'Estat

Nord, 57'50-58'00; Alacant, 40'50; Montserrat, 28'50-31'50-31'25; Petrolis, 5'10-5'00; Asland, 76'00; Colonial, 55'50-57'00; Gas E., 88'50; Rif, 60'00; Filipines, 228; Aigües, 143'0; Tramvies, 50'50; Asland, 76'00.

DIVISES ESTRANGERES

Lliures, 56'40; Francs suissos, 226'40; Dòlars, 11'605; Marcs, 276; Francs belgues, 161'0; Francs francesos, 45'50; Lires, 60'75.

BORSA OFICIAL

Nord, 57'00-58'00; Colonial, 55'00; Chades, 580; Chade D., 110'80; Hulleres, 81'15; Rif, 60'00; Petrolets, 5'05; Ford, 182'00.

OBLIGACIONS

Deutes de l'Estat

Interior 4 % A	61'50
» » B	61'00
» » C	60'75*
» » D	61'00*
» » E	60'50*
» » F	60'40
» » G H	59'00*
Exterior 4 % A	77'25
» » B	76'75*
» » C	74'00*
» » D	73'50*
» » E	70'00
» » F	70'00
» » G H	77'75
Amortitz. 5 % 1920 A	78'50
» » » B	79'50*
» » » C	79'50*
» » » D	79'50*
» » » E	79'25*
» » » F	81'50*
Amortitz. 5 % 1917 A	73'35
» » » B	73'35
» » » C	73'35
» » » D	75'35*
» » » E	74'75*
» » » F	73'35
Amortitz. 5 % 1927 A	70'50
» » » B	70'25
» » » C	70'00
» » » D	71'00*
» » » E	71'00*
» » » F	71'25*
(amb impostos)	
Amortitz. 5 % 1927 A	89'00
» » » B	88'50
» » » C	88'50
» » » D	88'35
» » » E	88'25
» » » F	87'00*
Amortitz. 5 % 1929 A	88'50*
» » » B	87'50*
» » » C	87'25
(sense impostos)	
Amortitz. 3 % 1928 A	60'75
» » » B	60'50
» » » C	60'50
Amortitz. 4 % 1928 A	71'00
Bons a Tresoreria A	176'00
Deute Ferroviari 5 %	83'50
» » 4 1/2 %	90'00*

Diversos

Port Barcelona 1905	97'00*
Melilla	102'50*
Sevilla	94'00*
Càdiz	97'00*
Marroc 5 %	83'50*
Banc Hipotecari 5 %	90'00
» » 6 %	96'00
Caixa d'Emissions	65'00*
» Crèdit Local 6 %	75'50*
» » 5 1/2 %	76'00*
» » interprov.	61'00
» » » 6 %	89'00*
Cèdules Argentines	3'30*
Bons Exposició Internac.	70'00

Ajuntaments i Diputacions

Badalona	92'00*
Ajunt. Barcelona 1903	53'00
» » 1906 B.	55'00
» » 1906 C.	58'00*
» » 1907 D.	65'00*
» » 1910 D.	65'00*
» » 1912 B.	69'00*
» » 1912 E.	52'00*
» » 1912 F.	50'00*
» » 1913 B.	
Ampliació B	
» 1921 B	70'00
» 1925 Balmes	67'00*
» 1928 Port Franc	64'50
» 1922 6 % Exposic.	83'50
» 1928 5 % Exposic.	56'00
Eixampla 1907	88'00*
» 1913	78'00*
» 1927	64'25*
Bons Reforma	65'00
Ajunt. València 6 %	75'00*
» Sevilla Exposició	85'50*
» Màlaga	72'25
Diputacions velles	70'50*
Mancomunitat 1920	78'00*
C. Crèdit Comunal	70'00*
Diputació Barcelona 6 %	79'00*

Ferrocarrils i Tramvies

Nord 1.ª hipoteca 3 %	58'50*
» 2.ª » »	55'25
» 3.ª » »	57'00*
» 4.ª sèrie	58'50*
» 5.ª hipoteca 3 %	57'00
Pamplona	60'25*
Prioritat	62'50*
Lleida a Reus	62'75*
Astúries 1.ª	56'00
» 2.ª	54'00*
» 3.ª	56'00*
Segòvia 3 %	48'50*
Almansa 4 %	62'00*
» Adherits	57'00*
Sant Joan 5 %	60'00*
Alsàsua 4 1/2 %	69'50*
Osca 4 %	68'75*
Nord 6 %	61'00*
Valencianes 5 1/2 %	83'00
Alacant 1.ª 3 %	50'75
» 2.ª 5 %	84'00
» 3.ª 3 %	83'00
M. S. A. A 5 %	77'00*
» B 1/ %	55'50
» C 4 %	51'00
» D 4 %	52'75
» E 4 1/2 %	54'00
» F 5 %	62'00
» G 6 %	73'75
» H 5 1/2 %	65'00
» I 6 %	71'50
» J 5 %	56'00
Francès 2 1/4 %	69'50*
» 2 1/4 %	44'00*
Directes 2 1/4 %	49'50*
Badajoz 5 %	84'50*
Orense primitiva	31'00*
» prioritat 3 %	52'00*
Andalús 1.ª fix 3 %	18'50*
» 1.ª variable	8'75
» 2.ª fix 3 %	19'00*
» 2.ª variable	7'50
» 1907	44'50*
» Bobadilla 4 1/2	33'00*
» 6 %	60'00*
Groc fix	21'00*
» variable	23'00*
Gris fix	21'00*
» variable	19'50*
Secundària 4 %	45'00*
Manresa - Berga 5 %	84'25*
Sarrià a Barcelona 6 %	94'00*
F. C. Catalunya 5 %	41'00*
» » 6 %	58'50*
» Catalans vells	
» » nous	
Tànger a Fez 6 %	87'00*
Cremallera 6 %	64'00*
Gran Metro 6 % 1922	85'00*
Transversal 6 %	33'50*
C.ª de Tramvies 4 %	78'00*
» » 5 %	60'00
Tramvies B. E. G. 4 %	87'00*
» » 5 %	98'00*
» St. Andreu 4 %	76'00*
» Barcelona 6 %	83'00
» Sevilla 6 %	101'00*
» Granada 6 %	85'00*

Aigües, Gas i Electricitat

Aigües Huelva	75'00*
» València	91'00*
» Barcelona 5 %	75'00*
» » 6 %	96'00*
Barcelonesa E 4 %	90'00*
» » 5 %	82'00*
» » 6 %	94'00*
Catalana Gas 4 1/2 %	73'00
» 6 %	91'00
» Bons 6 %	87'50
Chade 6 %	103'00*
» Bons 6 %	115'00*
Energ. Elèct. Cat. 5 %	90'00*
» » 6 %	89'00
» Bons 6 %	91'50
Forces Motrius 6 %	83'00*
» Bons 7 %	95'50*
Coop. Fluit Elèct. 6 %	67'00*
Gas Lebon 6 %	94'00*
Unió Elèct. Cat. 6 %	89'00
Elèct. Cinca 6 %	93'00*
Sevillana Elect. 6 %	93'00*
Gral. Regs 6 %	86'50*
Regs Llevant 6 %	101'50*
» Bons	89'50*

Indústries diverses

Forn Andalusia 5 %	100'00*
Asland 5 %	83'00*
» 6 %	97'00*
» 7 %	94'00*
» hip. 6 %	96'50*
Colònia Güell 6 %	99'00*
Cons. i Pavim. 6 %	76'00*
Cros 6 %	96'50*
Elèct. M. Ebre 6 %	99'00*
E. Ind. Aragó 6 %	87'25*
Carbus Metal 6 %	96'50*
Mines Rif 6 %	99'25*
Colorants Exp. 6 %	100'50*
Foment Obres 4 1/2 %	94'00*
» 5 %	87'00*
» 6 %	95'00*
Sucrera Espanyola 6 %	100'25*
Hullera Espanyola 6 %	94'00*
Maquinista T. M. 6 %	94'00*
Potassa Súria 7 %	95'50*
National Pirelli 6 %	[illegible]
Teneria Moderna 7 %	79'00*
Unió Cotonera 6 %	86'00*
» Salinera 6 %	98'00*
» Vidriera 6 %	79'00*

Navilers i Companyies navals

E. Cons. Naval 6 %	97'00*
Transatlàntica 6 %	87'50
» 6 %	89'00*
» 5 1/2 %	72'00
Especial 6 %	85'50*
Transatl. Esp.ª 5 %	81'00*
Naval Llevant 6 %	86'00*

ACCIONS

Banc d'Espanya	508'00*
Banc de Catalunya	18'00
Canal Ebre	45'00*
Petrolis	106'00*
Petrolets	5'00
Catalana Gas D	73'00
» E	82'00*
» F pref. 6 %	85'50
C.ª Transatlàntica O.	60'00*
» Transmediterrània	124'00*
Espanya Industrial	173'00*
Hispano - Suïssa	181'00*
Ford	183'00*
Hulleres	80'50
Indústries Agrícoles	255'00*
Telefònica ordinària	10'00
» pref. 7 %	100'50
Funicular Montjuïc ord.	55'00*
Grans Pendents M.-Núria	20'00*
Tramvies Barcelona ord.	48'50*
» » 7 %	85'50*
» » 6 %	80'50*
Cros	160'00*

MERCAT DE LLOTJA

Blat.—Continuen els preus d'aquest cereal igual sostinguts i l'oferta és bon xic més crescuda; amb tot, les operacions no són molt nombroses, i es redueixen tan sols per part dels fabricants al més precís per a llurs necessitats del moment.

Registrem les següents vendes: Valladolid selecte, sota mostra, a 48; Berlanga, a 47 ½; Jadraque, a 47 ½; Matillas, a 47 ½; Sahagún, a 46 ½; Almazán, a 46 ½, i Càceres, a 46.

Moresc.—Com fèiem avinent, el preu d'aquest gra ha sofert una lleugera puja, i les transaccions són regulars.

Els ordis i les civades continuen sense variació.

Els altres gèneres, de moment sense variació.

CEREALS

Aragó i Navarra	48 a 51
Castella superior	47 1/2 a 48
Cas ella corrent	a46 1/2
Castella empedrats	
Manxa	sense oferta
Extrim. cort. nou.	45 1/2 a 46
Extremadura cruchet	4 46 1/2
Penedès i comarca	48 1/2 a 49
Urgell	48 1/2 a 49

(Preus en pessetes els 100 quilos, sense sac. damunt vagó origen)

MORESC, ORDI I CIVADA

Moresc Plata nou, disponible	44 1/2 a 45
Moresc Plata nou a rebre	00
Ordi Extrm.ª i Manxa.	
Ordi Urgell comarca	26 a 26 1/2
Civada Extremadura	34 1/2 a 35
Civada Manxa	
Escaiola país	92 a 94
Escaiola estranger	

ARROS

Bomba Calasparra	1?? a 1??
Bomba	110 » 115
Selecte	60 a 61
Matisat	58 a 59
Benilloch O	57 a 58
Trencat	50 a 51
Farina d'arròs	52 a 54

LLEGUMS

Faves mallorquines	
Faves maonesos	
Faves estrangeres	
Faves manxegues	
Faves Extrem.ª o And.ª	54 a 55
Faves Llobregat	
Favons Extrm. o And.	52 a 52 1/2
Favons estrangers	51 a 52
Veces estranger	43 a 43 1/2
Veces Andalusia a. 4/4	40 a 43
Erps	42 a 43
Guixes	49 a 43
Titus	40 a 41

MONGETES

Gallegues	56 a 57
Astúries	84 a 88
Castella tipus Barco	128 a 130
Castella corrent	116 a 118
Mallorca	72 a 73
Urgell i comarca nvs.	75 a 80
València c. classe	75 a 80
Prat noves	95 a 100
Llenties s/ proced.	100 a 115

CIGRONS

Saúc	180 a 190
Blancs ar. alf. 4/44	145 » 150
Blancs ar. alf. 48/50	135 » 140
Blancs ar. alf. 52/54	125 » 130
Blancs ar. alf. 58/60	105 » 110
Blancs ar. alf. 60/65	95 » 100
Pelons	80 a 90
Extrems. tamany	130 a 190

(Preus en pessetes els 100 quilos, amb sac. damunt carro Barcelona)

FARINES

Força	110 a 115
Extra local	68 a 70
Corrent local	63 a 1/2 a 66
Extra blanca Castella	68 a 70
Blanca corrent Castella	63 a 66
Baixa	50 a 51

(Preus en pessetes, sac de 100 quilos damunt carro Barcelona)

DESPULLES

Número 3	30 a 31
Número 4	28 » 29
Segones	26 a 27
Terceres	25 a 26
Quartes	25 a 26

(Preus en pessetes, sac de 60 quilos, damunt carro Barcelona)

Menut (prims)	22 a 23
Segonet	22 a 23
Sego	16 a 16 1/2

(Preus en rals la quartera de 70 litres

ALTRES GENERES

GARROFES

Xipre	
Negra Vinaroç	a 51
Negra Castelló	a 51
Negra Matafera	a 50
Roja	
Eivissa	44 a 44 1/2
Mallorca	44 1/2 a 45

(Preus en rals els 42 quilos, sense sac, damunt carro Barcelona)

Polpa remolatxa estr.ª "Energètica"	38 a 39
Idem id. id. corrent	
Polpa remolatxa país	30 a 31
Turtó de coco	36 a 37
Farina de llinosa	35 a 36

(Preus en pessetes els 100 quilos, amb sac. damunt carro Barcelona)

Alfals primera	8 a 8 1/2
Alfals segona	7 a 7 1/2
Palla Urgell	8'50 a 9
Palla curta	4 » 4 1/2
Fulla d'olivera	
Trepadella	

(Preus en pessetes els 40 quilos, damunt carro Barcelona)

OFERTES DIRECTES DE PROCEDENCIA

Ordi Aragó i Navarra	
Erps (nous)	a 37
Ordi Urgell i comarca	
Faves país noves	
Favons país nous	
Civada Manxa	
Civada Extremadura	27 1/2 a 28
Titus i guixes	
Veces Màlaga s. 6.	38 1/2 a 39

ARRIBADES

Per M. S. A. — Vagons: 93 blat, 12 farina, 4 civada, 13 ordi, 1 veces 1 erps.

Pel Nord. — 16 blat, 14 farina, 5 ordi 1 1 veces.

ADVERTIMENT

Advertim a les persones a les quals interessi la publicació immediata de les notes que ens envien que els originals han de dirigir-se tots a la Redacció, Corts Catalanes, 589, principal, abans de les nou del vespre. Els que ens arribin més tard d'aquesta hora o vagin adreçats a la impremta del diari, Barbarà, 11 i 13, no seran publicats fins al cap de quaranta-vuit hores

LA BAIXA DE VALORS

I.—Les accions ferroviàries

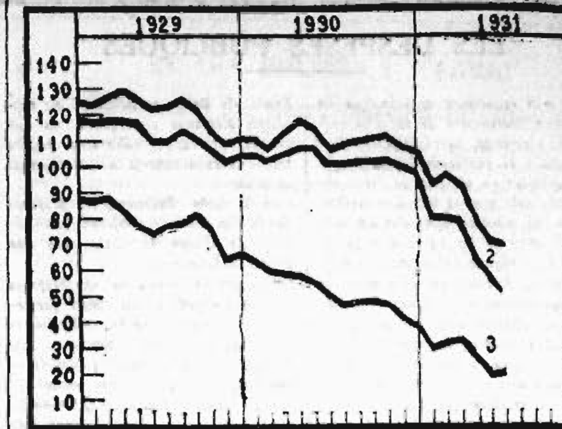

En el gràfic que publiquem es resumeix el moviment dels Nords (1), els Alacants (2) i els Andalusos en 1929, 1930, i set primers mesos de 1931, utilitzant el canvi regulador de fi de mes del Mercat Lliure de Valors menys en el mes darrer que es fa servir el canvi oficial. Com pot veure's, la baixa és molt pronunciada, sobretot durant l'any corrent pels Nords i els Alacants. Els Andalusos, treta una reacció a darreries de 1929, porten una baixa continuada que probablement ha d'ocasionar la seva anul·lació, ja que la darrera cotització havia perdut més del 75 per 100 del preu de començos de 1929. Quant als Nords i als Alacants, havien davallat entre el 40 i el 60 per 100, però com que les primeres cotitzacions eren més elevades el seu valor actual no s'aproxima tant a zero com els Andalusos. Quan vingui la reacció dels primers, el darrer valor es veurà amb treballs per poder-los seguir en la puja.

Cambra Mercantil

Sota la presidència del senyor Josep Cabrer i Gelabert, la Junta Directiva de la Cambra Mercantil ha celebrat sessió, en la qual han estat tractades diverses qüestions interessants d'actualitat. Hi assistiren també els membres de la Junta Consultiva convocats per raó de la importància d'alguns dels assumptes a tractar.

PROBLEMES SOCIALS

Foren examinats amb tot deteniment els diversos problemes de caràcter social actualment plantejats, especialment els que afecten al comerç. Els representants de la Cambra als Comitès Paritaris i Comissió Mixta del Comerç donaren àmplies explicacions, no sols de llur actuació, sinó de la marxa general dels esmentats organismes. La presidència recordà la participació constant i en moltes hores preeminent que ha tingut aquesta entitat en la fundació i funcionament dels organismes conciliatoris i d'arbitratge en el comerç i l'esperit de concòrdia que hi ha aportat sempre, abans i ara.

Ha estat acordada una orientació general, inspirada en la constant *tradició de l'entitat*, i, per tant, en el desig de resoldre harmònicament les aspiracions de patrons i dependents, i fou decidit que els membres de les esmentades corporacions que hi representen la Cambra Mercantil constitueixin una ponència, encarregada de preparar i informar els acords que a cada oportunitat calgui prendre, la qual ponència establirà les relacions amb els altres components dels organismes paritaris i amb les restants entitats.

PROBLEMES ECONOMICS

Relacionats en part amb els anteriors, els problemes econòmics actualment plantejats foren també objecte d'àmplia deliberació.

Els reunits ratificaren la declaració continguda en la nota recent facilitada a la premsa i s'acordà adreçar-se a les principals entitats econòmiques i distingides personalitats, economistes competents, en mires a aconseguir un mínimum de punts de coincidència d'acord amb els quals interessar les oportunes decisions del Govern i del Parlament.

L'ACTUACIO DE LA CAMBRA EN RELACIO AL MERCAT LLIURE DE VALORS

La residència donà compte de la intervenció exercida amb motiu de la suspensió de les operacions del Mercat Lliure de Valors i del perill que fos convertida en clausura d'aquest Centre de contractació.

Els reunits apreciaren unànimement l'eficàcia d'aquesta actuació coincident amb la de les més destacades representacions d'aquesta ciutat i es felicitaren d'haver vist rectificat aquell error.

Es donà compte d'un expressiu ofici de gràcies de la Junta del Mercat Lliure.

LA COL·LABORACIO A L'ENQUESTA DEL FOMENT DEL TREBALL NACIONAL

Fou aprovada la contestació que, seguint les orientacions assenyalades en una reunió anterior, s'havia donat al qüestionari tramès pel Foment del Treball Nacional per tal de reunir els elements de judici indispensables per a la formació d'un pla de mobilització de la riquesa del país i fou llegit un ofici de l'esmentada entitat lloant i agraint la cooperació d'aquesta Cambra.

ELS ASSOCIATS AFECTATS PER LA SUSPENSIO DE PAGAMENTS DEL BANC DE CATALUNYA

L'assessoria jurídica donà compte de les gestions realitzades a favor dels associats que han acudit a la Cambra en consulta i petició d'actuacions relacionades amb la suspensió de pagaments del Banc de Catalunya i de la important suma que representen el crèdits d'aquests comerciants i sobretot el gran nombre d'ells, molts dels quals són modestos comerciants que han vist dificultada amb aquest incident la normalitat de llurs negocis.

LA VENDA AMBULANT

Fou acordat expressar la satisfacció amb què ha estat vista l'actuació de l'Ajuntament tendint a restringir la venda ambulant i a suprimir-ne els abusos, tasca en la qual correspon una participació cabdal al regidor senyor Cabrer, president de l'entitat, al qual es testimonià l'agraïment que per la seva gestió li deu el comerç en aquest assumpte, com en tota la seva meritòria actuació en els diversos organismes en què intervé.

PETICIO DE MODIFICACIO DE LES ORDENANCES MUNICIPALS DE SANITAT

Fou llegida la instància formulada a favor del comerç de papers pintats i de la que la Cambra ha elevat en el mateix sentit a l'Ajuntament d'aquesta ciutat propugnant la modificació d'alguns articles del Reglament de Sanitat, de compliment impossible i que són un perill i un obstacle absurd perjudicial als industrials esmentats.

Finalment, es donà compte de gran nombre de comunicacions despatxades des de la darrera reunió i de la tasca realitzada per la Federació de Círculs Mercantils, de la qual forma part aquesta entitat i de la que és conseller el president senyor Cabrer.

DADES FACILITADES PER LA CASA JOAQUIM SITGES PADROSA

TANQUES

Mes	Proced.	D'avui	Alça	Baixa
Sucre Nova York				
S.	1.33			
D.	1.59			
O.	1.39			
Cafè Nova York				
S.	4.95	5.03	8	
D.	5.21	5.18		3
G.	5.26	5.35	9	
Blat Liverpool				
O.	8.11 1-2	8.11 3-8		1/8
D.	4.1 1-4	4.1		1-4
Mr.	4.3 7/8	4.3 5/8		1-4
Blat Xicago				
S.	50	49 7-8		7-8
D.	54	53		1
Mr.	56 3/8	55 5-8		3-4
Moresc Xicago				
S.	46 7-8	45		1 7-8
D.	40 1-2	39 1-2		3-4
Mr.	42 7/8			
Sucre Londres				
A.	5.7 1-2	5.6		1 1-2
D.	6.1 1-2	6.0		1 1-2
N.	6.4 1-2	6.2 3-4		1 3-4
M.	6.6 3-4	6.1 3-4		2

METALLS: Londres

Coure comptat	32.13.2
» 3 mesos	33.16.3
Estany comptat	
» 3 mesos	
Plom comptat	
» termini	
Zenc comptat	11.13.9
» termini	11.01.3

Cotitzacions de les llanes espanyoles rentades a fons durant la segona quinzena de juliol

BLANQUES

Merina superior (trashumant).—Primeres: rentada, a 9'75; pentinada, a 11'75; segones, a 7 pessetes el quilo.

Idem corrent (estant).—Primeres: rentada, a 9; pentinada, a 11; segones, a 6'50; garres, a 5.

Idem inferior.—Primeres: rentada, a 8'50; pentinada, a 10'50; segones, a 6'25.

Entrefina fina superior.—Primeres: rentada, a 8; pentinada, a ?; segones, a 5.

Idem corrent.—Primeres: rentada, a 7; pentinada, a 9; segones, 4'50; garres, a 4'50.

Idem inferior.—Primeres: rentada, a 5'75; pentinada, a 7'50; segones, a 4'25.

Ordinària.—Primeres: rentada 4'50 pessetes el quilo.

Xurra.—Primeres: rentada, ?

PARDES

Merina. — Primeres: rentada, 6'50; pentinada, a 8'50; segones, 5; garres a 4'25 pessetes el quilo.

Entrefina superior. — Primeres:

rentada, a 6'25; pentinada, a 8; segones, a 4'25.

Idem corrent.—Primeres: rentada, a 5'50; pentinada, a 7'25; segones, a 4; garres, a 3'75.

Idem Roya.—Primeres: rentada, a 5'75; pentinada, a 7'50; segones, a 4.

Idem inferior.—Primeres: rentada, a 5'25; pentinada, a 6'75; segones, a 3'75.

Impressió del mercat: Molt encalmat.

Canvi mitjà de la lliura esterlina durant la present quinzena: 52'81.

Agrupació de Negociants en Llana del Foment del Treball Nacional de Barcelona. Collegi Oficial d'Agents Comercials de Sabadell.

Mercat d'Arboç

Ous, a 3'25 pessetes la dotzena.
Conills, de 8 a 9 pessetes el parell.
Gallines, de 20 a 25 pessetes el parell.
Pollastres, de 14 a 18 pessetes el parell.
Ànecs, de 16 a 20 pessetes el parell.
Porcs, de 60 a 80 pessetes un.
Garrofes, a 12'50 pessetes els 40 quilos.
Ordi, a 35 pessetes els 100 quilos.
Blat, a 49 pessetes els 100 quilos.
Vi blanc, a 2'50 pessetes grau i càrrega.
Vi negre, a 2'75 pessetes grau i càrrega.
Moresc, a 47 pessetes els 100 quilos.
Herp, a 41 pessetes els 100 quilos.
Favetes, a 55 pessetes els 100 quilos.

SOLER I TORRA G^MANS

BITLLETS

Francesos, 45'50 per 100.
Anglesos, 56'40 pessetes.
Italians, 60'75 per 100.
Belgues, 161'70 per 100.
Suissos, 226'40 per 100.
Portuguesos, 0'48 pessetes.
Alemanya (Reichsmark), 2'76 pts.
Austria (sxilling), 1'63 pessetes.
Txecoslovàquia, 34'40 per 100.
Holandesos, 4'68 pessetes.
Grècia, 15 per 100.
Suècia, 23'10 pessetes.
Noruega, 3'10 pessetes.
Dinamarca, 3'10 pessetes.
Finlàndia, 25'50 per 100.
Romania, 6'90 per 100.
Bulgària, 7'50 per 100.
Turquia, 4'75 pessetes.
Estats Units, 11'60 pessetes.
Canadà, 11'45 pessetes.
Argentins, 3'35 pessetes.
Uruguais, 3'50 pessetes.
Xilens, 1'10 pessetes.
Brasilers, 0'60 pessetes.
Bolivians, 3'25 pessetes.
Colombians, 9'25 pessetes.
Paraguais, 0'10 pessetes.
Venezuela, 1'50 pessetes.
Japonesos, 5'10 pessetes.
Algerins, 45'25 per 100.
Egipte, 56'50 pessetes.
Filipines, 3'80 pessetes.
Hongria, 1'84.

OR

Alfons, 210 per 100.
Unces, 210 per 100.
4 i 2 duros, 210 per 100.
1 duro, 10'50 pessetes.
Isabel, 211 per 100.
Francs, 219 per 100.
Lliures, 53 pessetes.
Dòlars, 10'90 pessetes.
Cubà, 10'80 pessetes.
Mexicà nou, 211 per 100.
Venezuela, 209 per 100.
Marcs, 258 per 100.

NO OBLIDEU
Els que aneu a París
que trobareu
LA PUBLICITAT
a tots els quioscos dels Grans Boulevards, de la Place de la Republique a al Madelaine
A la Place de la Bastilla.
A la Place de Saint Michel (costat Metropolità)
Al Boulevard Saint Michel
Al Boulevard Sebastopol.
I a tots els grans quioscos de París

IMPREMTA DE
LA PUBLICITAT
Carrer de Barbarà, 11 i 13

ADVERTIMENT
Advertim a les persones a les quals interessi la publicació immediata de les notes que ens envien que els originals han de dirigir-se tots a la Redacció, Corts Catalanes, 589, principal, abans de les nou del vespre. Els que ens arribin més tard d'aquesta hora o vagin adreçats a la impremta del diari, Barbarà, 11 i 13, no seran publicats fins al cap de quaranta-vuit hores

L'Ensenyament

ASSEMBLEA DEL MAGISTERI PUBLIC CATALA A REUS

PROJECTE DE BASES

La Comissió organitzadora de l'Assemblea de Reus, en compliment de la condició primera de la convocatòria de 12 de juliol, avui presenta a les associacions catalanes adherides a la Nacional, i també, individualment, a tots els socis que les constitueixen, una curta sèrie de bases que seran, en principi, el motiu de les deliberacions de l'assemblea que va a celebrar-se els dies 6, 7 i 8 del vinent setembre.

La primera advertència que importa de fer, a l'entorn d'aquest petit projecte de Bases, és que no formant elles cap pla total i orgànic, inclouen només una finalitat ben modesta, ja que solament hom tracta: d'un costat, formular uns quants principis de caràcter general amb els quals el magisteri expressi, a l'hora difícil d'ara, algunes idees directrius que podrien ésser tingudes en compte en reorganitzar-se la primera ensenyança pública; i de l'altre costat, anar resoltament a reconstruir la Federació dels mestres nacionals que, fills d'ací o de les altres terres germanes espanyoles, exerceixen el professorat a Catalunya.

Un segon advertiment és que la Comissió Organitzadora no presenta les bases com a cosa tancada i definitiva, sinó que les dóna amb esperit que ensems que flexible a totes les contingències, estigui obert perquè els assembleistes de Reus, coneixent les bases a temps, se sentin estimulats i vulguin proposar-ne d'altres que continuïn la sèrie o vulguin rectificar les que la Comissió ofereix a guisa de mostra.

Recordant-se que l'assemblea ho és per representació i que sols gaudiran de veu i vot els membres assenyalats per la condició quarta de la convocatòria, les associacions de partit i les provincials deuen encomanar a llurs delegats la defensa de totes les esmenes o bases noves que tinguin a bé convenir; y ped que ateny als mestres tots i a llurs iniciatives individuals, poden adreçar-les directament a la Comissió Organitzadora, que s'esforçarà perquè, mentre sigui possible, pugui l'Assemblea conèixer les indicacions de tothom qui les hagi fetes, si elles s'adiuen amb el to general, i no detallista, que l'assemblea té.

Cada esmena i cada base nova aniran escrites en full de paper a part, per tal de facilitar-ne l'ordenament i la discussió, i totes elles, qualsevol que sigui l'associació, assembleista o altre company qui les trameti, el dia 1 de setembre hauran d'haver arribat a Josep Coll i Mas, Montbrió de Tarragona.

I ara, heu-vos ací el **Projecte de bases:**

I. — DE L'ADMINISTRACIO

1. **La Generalitat i els Patronats.** — En el cas que la Generalitat de Catalunya obtingui un règim autonòmic en el qual vagi comprès l'ensenyament primari, és aspiració dels mestres oficials que el govern del dit ensenyament, sota els aspectes administratiu, econòmic i pedagògic, no depengui de cap organisme inferior al de la Generalitat.

Tanmateix, la Generalitat podria acordar concessions als municipis, sigui en la forma de patronat o altra anàloga, amb certes reserves com les següents: a) que es tracti e poblacions de més de 20.000 habitants i que elles hagin prèviament palesat, amb fets, llur estima per l'obra de l'escola; b) que la meitat de les places pugui el patronat proveir-les amb mestres de l'escalafó i que les restants es reservi per a ésser cobertes pel sistema comú a tot el magisteri; c) que els mestres de patronat gaudeixin dels drets generals anexes a la professió, com són els trasllats, permutes, excedències, llicències, etc.; d) que l'actual inspecció o l'organisme equivalent establert per la Generalitat, resolgui les discrepàncies que puguin produir-se entre un patronat i llurs mestres; e) que la Generalitat aboleixi les concessions atorgades als municipis, si aquests deixaven de fer-ne bon ús.

Els mestres nacionals que passin al servei d'un patronat particular i als quals s'obligui a complir tots els deures generals de la classe, tindran igualment tots els drets actius i passius dels altres companys.

El possible traspàs de serveis al Govern de la Generalitat, la contingent creació de patronats i les reformes de tota mena que puguin esdevenir-se, sempre s'haurien d'implantar amb mirament i causant la mínima possible de molèstia al personal del magisteri, qui mai no ha estat remís en aportar la seva obediència i concurs a tota obra renovadora.

2. **La funció directora.** — Les funcions dirigents de l'ensenyança que siguin d'índole tècnica, s'encarregaran a persones proveïdes del títol adequat. Sols podrà prescindir-se d'aquesta exigència en cas verament excepcional, quan es refereixi a persones de la capacitat de les quals hom no dubti, per ésser cosa notòria i públicament reconeguda.

Per a *l'ingrés* en els cos d'inspectors, serà circumstància imprescindible la d'haver servit en propietat, almenys durant cinc anys, en les escoles públiques.

3. **Els mestres representants.** — El magisteri estarà suficientment representat, per companys que ell mateix elegeixi, en tots els organismes, consells, juntes o patronats que tinguin a llur càrrec el govern de l'ensenyament primari. Quan ho exigeixi l'extensió de la tasca a realitzar per aquests mestres representatius, ells podran ésser considerats que serveixen en comissió, lliuraran temporalment l'escola a mans de substitut i s'hi reintegraran tan prompte cessin en llur funció representativa.

Els susdits substituts seran designats i remunerats pel poder públic.

II. — DE L'ESCOLA

4. **L'escola ideal i la real.** — Mitjançant conferències, converses, missions pedagògiques, cursets de perfeccionament, etc., que els mestres públics organitzaren primer que ningú a la nostra terra, ells han demostrat un *fervent* propòsit d'augmentar la pròpia cultura i millorar les orientacions de l'escola, fent-la racional i activa a mesura del possible. Recelem una mica, però, davant els intents d'una escola que, excessivament idealista i amb parenceria de modernitat, vingués a atuir la majoria de mestres en lloc d'encoratjar-los i els desviés de la tasca realment faedora, per bé que modesta.

Poc propicis a què el tresor del comú s'invertís gaire en institucions selectes, que sols podrien arribar a una minoria d'infants, prefereixen la tendència democràtica que els milloraments, encara que menys vistosos, abastin tot el cens escolar que desitgi aprofitar-se de l'ensenyança oficial.

5. **La posició de mestres i alumnes.** — El centre de l'escola són els infants, en el sentit que ella està fundada per a ells, amb el fi d'ajudar-los en el desenvolupament total de la personalitat. Encara s'afegiria que els mestres són un altre centre de l'escla, en el *sentit* que ells s'han d'assumir l'alta missió rectora. Sols hi ha vera escola quan s'organitza amb l'harmònica situació dels dos centres, donant a cadascun el lloc i atribucions que li pertoquen i que potser es podrien resumir dient: el mestre ha d'ésser considerat com un superior al servei de l'inferior que és el noi.

6. **L'educació liberal moderada.**— Els venturosos progressos del temps van decidint, pas a pas, vies de més ampla llibertat en totes les esferes de la vida humana, sense excloure'n ni els infants ni les escoles. Potser convindria de cridar-nos a reflexió i mirar de no caure en una escola que, més que atendre els justos drets de *l'infant, li alimentés els capricis,* abandonant-lo massa a ell mateix i deixant de preparar-lo per a una convivència social en la qual l'ordre i la jerarquia són dues columnes de la veritable llibertat.

7. **La llengua catalana i l'espanyola.** — Acceptada sense cap mena de discussió la llengua materna com a verb vehicular de l'escola, l'idioma espanyol hauria d'ensenyar-se d'una manera paulatina i progressiva per tal que els infants arribin a posseir-lo amb el màximum de perfecció possible i puguin així relacionar-se fàcilment amb tots els altres pobles hispànics.

8. **L'assistència a l'escola.** — Cap escola, per ben organitzada que es trobi, no produirà gaire rendiment si els deixebles la concorren amb poca assiduïtat, i és primordial i *urgentíssim veure de posar remei a* aquesta plaga, la de la mala assistència, que esterilitza gran part del treball dels *mestres.* Si les distàncies que han de recórrer els escolars, a l'ajut que els pares camperols necessiten de llurs fills o altres circumstàncies locals ho reclamessin, podrien variar-se i acomodar-se l'horari i les vacances en les escoles rurals, però sempre amb el ferm propòsit de procurar que els alumnes assistissin amb constància i puntualitat.

9. **El certificat d'estudis primaris.** — Convindria estatuir el certificat d'estudis primaris, i els infants, exceptuant-se els deficients, no haurien de poder abandonar l'escola sense *haver-lo obtingut.* El certificat fóra precís tant per a prendre ofici com per a passar a l'ensenyament secundari o al *professional.* Encara la generalizació d'aquest certificat, si s'asseguraven precaucions serioses en atorgar-lo, podria ésser el camí més expedit per a realitzar, d'entre les aspiracions de l'anomenada escola única, aquella que tothom accepta com a bona i que es refereix a la concessió de beques als infants necessitats que sobresurtin i siguin dignes d'emprendre estudis superiors.

10. **Els locals escolars.** — Segons el modern concepte de la missió de l'escola, *aquesta no sols ha de prendre* per punt de partida el tresor espiritual que els nois portin, espontàniament adquirit, del món de la naturalesa i de la societat, sinó que àdhuc importa que els nois, eixint de l'escola i conduïts pel mestre, vagin a l'estudi directe i intuïtiu de la societat i de la naturalesa. A malgrat de tot això, tenen una valor innegable les circumstàncies del local on l'escola estigui installada i per aquest motiu s'interessa la necessitat de bastir edificis escolars arreu, i, mentrestant no siguin tots construïts, es considera mesura inajornable la d'adecentar els actuals locals, donant-los un mínimum d'espai, d'aire, de llum, de sol i de cura.

III. — DEL MESTRE

11. **La norma de la llei.** — Una legislació escolar assenyada i estable, evitant els trontolls i injustícies a què l'exposen les disposicions arbitràries *i personalistes,* serà norma que concordi tots els factors integrants de la primera ensenyança, un dels factors de la qual, i ben respectable, és el constituït pels interessos materials i morals del magisteri. Amb semblant garantia els mestres, segurs que la llei vetlla i no provoca *ni tolera* torts ni favoritisme, podran lliurar-se a una feina reposada i tranquilla en el si de les *escoles,* sense neguit altre que *no* sigui el de l'educació dels infants.

12. **El mestre funcionari i ciutadà.** — *Els mestres* s'han *distingit* sempre pel respecte i acatament a tota autoritat constituïda, i zelosos i lleials funcionaris que són, procuren acomplir, dintre les escoles, totes les ordinacions que decreta el poder públic. Recíprocament, els mestres volen que una vegada es trobin fora dels serveis estrictament professionals, no els vingui cap molèstia ni coacció de la superioritat i gaudeixin d'iguals deures i drets que els altres ciutadans. No contrastant, fóra *d'aconsellar* que *els mestres,* espontàniament, per impuls nascut de la consciència professional, s'allunyessin d'aquelles actuacions que poden entelar l'alta dignitat de la missió de mestre.

13. **Els tres drets indisputables.**— Tres drets hi ha, d'ordre professional, que el magisteri conquerí amb *grosses fatigues* i als quals de cap manera no sabria renunciar: Primer, la inamovibilitat en el càrrec, salvant-se els casos de formació d'expedient per haver-hi hagut negligència en el compliment dels deures. Segon, l'assegurança i exactitud a percebre els salaris, sigui el que es vulgui el sistema que s'adoptés per a satisfer-los. Tercer, l'actual situació de classes passives, o sigui, el passament dels jubilats, de les vídues i dels orfes, que perve dels descomptes als quals està subjecte el sou des de l'ingrés a la carrera.

14. **La remuneració econòmica.**— Ingressant-se a la carrera amb un sou mínim i decorós que es podria fixar en 4.000 pessetes anuals, més l'habitació franca, ultrament haurien d'establir-se: a) ascensos quinquennals, que serien el premi als anys de constància *en el servei;* b) recompenses econòmiques als qui, en una o altra forma, excellissin en la professió, la qual cosa ja té el precedent dels augments graduals per mèrit que abonen les diputacions de *província;* c) subvencions proporcionals al nombre d'individus de la família del mestre; d) *gratificacions* de residència calculades segons el cost de vida a les localitats respectives.

IV. — DE L'ASSOCIACIO

15. **El ressorgiment de la Federació.** — Si en celebrar-se l'Assemblea de Reus no s'hagués aconseguit el restabliment legal de l'antiga Federació, privada de funcionar des de darreries de l'any 1926, serà constituïda de bell nou, adoptant-se els estatuts de l'Assemblea de Rubí, amb les petites modificacions que s'hi introduïren i que afecten els articles 22, sobre la representació única en el si de la Nacional; 24, sobre les quotes, i 30, sobre el domicili social (Poden llegir-se en el "Boletín", desembre de 1924, pàgina 220).

16. **L'organització societària.** — Per a l'estructurament de la vida societària, el grup primari —espècie de família magisterial— l'haurien de constituir els mestres d'una mateixa escola, d'escoles properes o de les de poblacions veïnes; els grups formaran l'associació de cada partit judicial; els partits compondran l'associació provincial; les provincials *integraran* la Federació catalana; la Federació, com abans, serà part de l'Associació Nacional espanyola; la Nacional es relacionarà amb les associacions de caràcter internacional.

Per quant la nostra classe recolza en les essències de la raó i no de la força, li escauria cercar fórmules encaminades a què el fet d'associar-se no procedeixi mai de la violència exercida per uns companys contra dels altres, ans bé fos un acte lliure originat pel convenciment que l'associació és necessària i favorable a tots.

17. **El nucli central i directiu.** — No pas per afany immoderat i censurable de centralisme, sinó perquè els fets testifiquen que les qüestions i dificultats s'acumulen en les capitals, fóra convenient sostenir a Barcelona un fort organisme representatiu i directiu, en el qual convergissin totes les iniciatives i suggestions de la classe dispersa ençà i enllà, i del qual vingués la defensa, si calia, de tots els individus associats.

18. **La fe en les orientacions culturals.** — L'associació persistirà en el seu tradicional i absolut allunyament de tota causa que no fos la de la cultura i de tot mitjà que no fos legal o no fos escaient als mestres, amb la plena confiança que les orientacions i procediments de l'antiga Federació, que tan rica d'ideal fou sempre, el mateix que anys enrera ens ha de proporcionar avui així el respecte de l'opinió pública com també tota mena de millores morals i materials.

19. **La personalitat del magisteri públic.** — El cos de mestres públics ha de romandre a tothora disposat a entaular intelligències i collaboracions amb tota espècie d'elements *que es preocupin de la primera* ensenyança, però sense perdre mai la independència que ens és necessària per a mantenir la pròpia personalitat i defensar les característiques i matisos dels nostres problemes, del viu dels quals difícilment sobran captenir-se les persones, per altra *part meritòries, que no hagin* exercit dins les escoles nacionals i desconeguin o menysvalorin els nostres interessos de la classe, únic patrimoni que tenim.

20. **La premsa.** — Es crearà una revista amb aquestes finalitats escalonades: a) servir d'òrgan a la nostra associació; b) intervenir en el moviment pedagògic no sols de Catalunya, sinó de tot Espanya; c) recollir ecos de l'estranger.

Altrament, a cada província o comarca funcionarà una comissió de premsa per a promoure, dins els diaris i periòdics de caràcter general, l'expandiment dels punts de vista del *magisteri públic* en tot allò que pertanyi a la primera ensenyança.

Barcelona, 3 d'agost de 1931.

Per la Comissió Organitzadora: El President, Joan Delclòs i Dols.— El Secretari, Josep Coll i Mas.

ATENEU OBRER DE BARCELONA

El dia 20 dels corrents s'obre la matrícula a l'Ateneu Obrer de Barcelona (Montcada, número 12, principal) en les assignatures diürnes de Lectura i Escriptura, Gramàtica i Aritmètica, Dibuix Lineal, Dibuix Artístic, Guixaires, Solfeig, Piano i Violí.

Hores de matrícula: de vuit a nou de la nit.

El nou ministre plenipotenciari de Bolívia

Ahir arribà a Barcelona, en el vapor "Orazio", En Jordi Sàenz, ministre plenipotenciari i enviat extraordinari de Bolívia, acreditat davant el Govern de la nostra República.

El senyor Sàenz és una de les personalitats més rellevants del seu país en el món de les finances i en la política, es distingeix pel seu esperit altament patriòtic.

En l'actualitat exerceix el càrrec de senador, i invitat pel Govern del seu país per a exercir la representació *diplomàtica a Espanya,* ha acceptat amb l'objecte de realitzar una obra que intensifiqui les relacions de Bolívia amb la nostra República.

Ve acompanyat de la seva distingida muller i diversos membres de la seva *família,* i romandrà a la nostra capital algunes setmanes, abans de traslladar-se a Madrid.

VIDA RELIGIOSA

Sants d'avui.—Sants Agapit i Laure, màrtirs, i Santa Elena, emperadriu.

Sants de demà.—Sants Magí, màrtir; Lluís, bisbe de Tolosa; Marian, ermità i confessor, i Donat, prevere.

Quaranta Hores.—Avui: Església de Sant Ramon de Penyafort (Roger de Flor xamfrà a Mallorca).

Hores d'exposició.—Avui: De les sis del matí a dos quarts de vuit del vespre.

Demà: A la mateixa església i a les mateixes hores.

Comunió reparadora.—Avui: Església parroquial de Sant Joan, de Gràcia.

Demà: Església oratori de Sant Felip Neri.

Cort de Maria.—Avui: Nostra Dona de l'Esperança, a la seva església o al Bon-Succés.

Demà: Nostra Dona del Roser, a Sant Cugat o a Montsió.

Adoració Nocturna. — Avui: Torn de Sant Tarsici, a l'església parroquial de Sant Joan, de Gràcia.

Dijous: Torn de Sant Lluís Gonzaga.

Vetlles en sufragi de les ànimes del Purgatori. — Avui: Torn de Sant Gertrudis i Santa Bàrgita.

Demà: Torn de Sant Josep.

FABRICA DE CERAMICA
Articles de construcció
Rajoles de València
CASIMIR VICENTS
Despatx: Tallers, 72
Telèfon núm. 15644
BARCELONA

Preguem als nostres comunicants que ens trametin redactades en català les notes que desitgin veure publicades en el nostre periòdic

La dona, la moda i la llar

De la vida i del moment

TREBALL I DELINQÜENCIA

I

El treball a les presons, com a ocupació habitual dels reclusos, que s'implanta per iniciativa d'una dona, pot tenir —i tindrà indubtablement— veritable transcendència social, que ha de traduir-se en una minva de delinqüents.

La rehabilitació moral dels presos no pot aconseguir-se de cap altra manera que fent néixer en ells la vocació al treball, que no els va ésser prou ben inculcada de petits.

Pensen en això, les mares.

I per a iniciar, sostenir i fer robusta aquesta vocació, cal que el treball sigui metòdic i amb la major part dels alicients que fan agradós el treball dels homes lliures, i que els procuri, ensems, un ofici que —més endavant— pugui oferir-los un guany segur i suficient per a dur una vida honesta.

* * *

L'home, la dona, són amorals quan no tenen ni l'amor ni l'habitud del treball. Quan no senten el goig —altíssim— de produir amb el seu esforç creador una obra que és síntesi de la seva intelligència i de la seva voluntat de fer que una cosa existeixi o simplement sigui realitzada, perquè nosaltres hem volgut que així fos.

No és solament el veritable artista que experimenta goig en produir. Aquest goig —suprem— de la creació estètica —que plasma la bellesa en paraula, en so, en cosa tangible, delectadora de l'esperit i dels sentits— és intens, fins anorreador i com extern al nostre ésser. Com si obeís una força superior a nosaltres.

Hi ha també un goig més humil, però també més constant —gosaríem a dir més humà—, el de donar forma a la matèria, d'humanitzar-la amb les nostres mans.

El de l'obrer manual que a cada moment constata com converteix en útil la matèria informe. Que és conscient del domini efectiu que el seu saber i el seu voler, imposen a la naturalesa.

I també, ¡quin goig per al que fa brollar de la terra —inerta— el prodigi de la planta que és vida! Vida en ella mateixa i vida per a nosaltres.

* * *

Així, no és solament el guany material, tan necessari, tan encoratjador i just, que lliga l'home al treball. Es la satisfacció de produir, de crear, de corporeïtzar la intelligència. I és, també, l'acompliment d'una necessitat que neix de la nostra condició d'ésser racionals.

Per això la nostra vida —conjunt d'activitat—neguit de perfecció que ens duu a un progrés incessant— es diferencia per complet de la vida pròpiament animal.

L'animal té l'instint necessari per a superar el medi que el volta tot just en la mesura precisa per a no sucumbir. I si per a substituir li cal un niu, tindrà la mica de guspira d'intelligència que li permeti construir-lo. I el farà —sense cap guia— tal com l'han fet totes les generacions anteriors a ell, i el faran totes les generacions que el succeiran. Sense cap modificació que tendeixi a millorar el niu primari.

L'home, ésser tan poc instintiu, i el pitjor dotat per a subsistir, no té altra defensa que la seva intelligència creadora, que cristallitza en el treball.

Per això el treball de l'home és la mesura de la seva intelligència, del seu poder i de la seva superioritat damunt tota la creació.

Més que el seu jou, el treball és el seu alliberador. L'home és actiu per naturalesa i li cal endegar metòdicament i amb finalitat útil i noble, les seves activitats, si no vol que degenerin en activitats pernicioses —destructives— que l'envileixen i el fan inútil a ell mateix i nociu a la societat. El priven del goig del treball honrat que dignifica l'home i actua d'insubstituïble fre moral en donar-li ocupació racional i beneficiar-lo amb el guany material que reporta.

CARLOTA SINEU

Elegant conjunt, de crêpe marocain, rosa pàllid o verd poma. La jaqueta, molt original, no té altre adornament que petites nervures parallele, a les mànegues i a la part alta de l'escot, on simulen un coll. El vestit, mitjançant una peça muntada amb un calat a barretes de cordó, se cenyeix al cos fins a mitja faldilla. Així només és ampla la part baixa d'aquesta, com a model d'alta novetat

GRUP FEMENAL "PATRIA LLIURE"

E la darrera reunió celebrada pel Consell directiu de Pàtria Lliure, a iniciativa de les senyoretes socies, i per unanimitat es prengué l'acord d'anar a la creació d'un Grup Femenal dintre de l'entitat.

Amb aquest objecte i a fi d'activar la inscripció de totes les senyores i senyoretes d'ideari catalanesc i cultural, s'ha fixat pe a aquestes la mòdica quota mensual d'una pta. Amb això és de creure que totes les damiselles que no hi figuren inscrites passaran tot seguit llur adhesió per Carme, 59, pral., car en les hores solemnials que s'apropen per a la n tra terra és necessari l'esforç de tots els bons patriotes.

REVISTA DE CATALUNYA
ADMINISTRACIO: MALLORCA, 410
BARCELONA
Preus de subscripció:
Un any 25 ptes. - Un semestre 12'50 ptes.
BUTLLETI DE SUBSCRIPCIO
Nom:
Adreça:
Població:
Cobrament per * ______ a ______
(Signatura)
* Indiqueu-hi el mode que vol fer el pagament.

ELS ESPORTS

FUTBOL

L'acte d'homenatge a Lluís Companys, organitzat per l'Ateneu Republicà de Gràcia

Amb motiu de la festa major de la populosa barriada de Gràcia, se celebrà ahir a la tarda, al camp que havia estat del Gràcia, i davant de nombrosa concurrència, la festa d'homenatge al diputat a Corts senyor Lluís Companys, organitzada per l'entitat gracienca Ateneu Republicà Gracienc, i en la qual figurava com a nota destacada el partit de futbol entre els primers equips del Catalunya i el Júpiter, per a la disputa de la Copa Companys.

Fou durant el descans del match de futbol que es lliurà al diputat a Corts senyor Lluís Companys el bastó que li ofrenava l'Ateneu Republicà de Gràcia.

Presidí el senyor Companys, acompanyat de la seva xamosa filla, del governador civil interi, senyor Anguera de Sojo, dels ciutadans regidors Oller i Vinyals, i d'altres distingides personalitats.

Un delegat de l'Ateneu Republicà de Gràcia llegí un sentit i patriòtic parlament de fervent adhesió al senyor Companys, lloant la seva actuació de fervent republicà. Seguidament li fou lliurat un artístic bastó de comandament, en record provincia de Barcelona, en circumsdel seu pas pel Govern civil de la tàncies tan excepcionals, com foren les que seguiren la proclamació de la República.

El senyor Companys agraí, en breus paraules, el gest de l'Ateneu Republicà de Gràcia, i féu esment de la concòrdia que al seu convenciment existeix en els representants del Parlament espanyol per a l'aprovació de l'Estatut de Catalunya, punt de partida d'una República federal democràtica. Les paraules del cap de la minoria de l'Esquerra Catalana foren acollides amb una xardorosa ovació.

Acte seguit fou inaugurada la nova bandera de l'Ateneu Republicà de Gràcia, que també fou acollida amb forts aplaudiments.

I com a nota final, l'Agrupació Artística Gracienca interpretà algunes belles composicions, amb un encert remarcable.

El partit entre el Catalunya i el Júpiter acabà amb empat a un gol.

A les ordres del collegiat amateur senyor Bargalló, els equips s'arrengleraren de la manera següent:

Catalunya: Cruz, Ibáñez, Vila I, Alminyana, Flequer, Burguete, Piñero, Artigues, Betancourt, Porrera i Esteve.

Júpiter: Diego, Blai, Humet, Mira, Altés, Ortuño, Mas, Capdevila, Serra, Climent i Morales.

En el transcurs del primer temps el joc fou bastant nivellat i competit, per bé que els dos equips mostraren una manca de conjunt molt remarcable. L'únic gol marcat en aquest primer temps fou favorable al Júpiter, i l'entrà Morales.

La segona part, a causa de la poca llum, només va jugar-se trenta minuts. En conjunt resultà molt més animada que l'anterior, ja que el joc es portà a un tren molt més viu. Dominà intensament el Catalunya, i als cinc minuts de joc una passada de Porrera fou rematada per Vila II, i així es marcà l'empat.

Cal remarcar que en els rengles del Catalunya, en començar aquest segon temps, es registraren algunes variants. Janozzo substituí Flequer; Vila II, Betancourt, i aquest, Piñero.

FESTA MAJOR DE BADALONA

La part esportiva ha estat, tanmateix, ben poca cosa

D'ençà de molts anys que no s'havia vist a Badalona una tan poca activitat esportiva en la seva festa més gran.

Hom ja suposa que allò que ha influït en el poc moviment esportiu, així com també en tots els altres festivals, són les actuals circumstàncies. Ningú està de gaire humor i els pocs que ho estan no volen demostrar-ho i es retreuen de tot el que verament pot semblar una exuberància carrinclona.

Així és com ha transcorregut el programa de festes esportives de Badalona. Una migradesa d'actuacions i encara no han servit per altra cosa que per defraudar els que sempre els agrada de fruir de l'aire lliure. I allò que més ha defraudat és el pertocant al futbol.

Només li manca a aquest esport que l'assassinin de la manera que ho féu l'Espanyol el dissabte passat. Si per comptes de procurar d'aixecar la moral de jugadors i públic encara se'ls fastigueja, podem suposar que aviat li haurem de preparar l'enterrament. Poc públic que atragué l'anunci dels partits de pilota, i encara que aquest públic s'avorrí-xi solemnement, com li succeí el primer dia de festa major. L'Espanyol potser s'hi hauria de mirar un xic a fer riure, com ho féu trametent un equip tan ínfim que ni a equip arribava.

Deixem córrer tot això i anem a dir alguna cosa d'allò que veiérem sense arribar a entusiasmar-nos.

No anem a detallar carreres i més carreres que passen sense pena ni glòria, ni ressenyarem partits i partidets de futbol de minsa importància o conceptuats com a tals, i si esmentarem com a cosa excepcional la carrera de marxa atlética.

Guerau Garcia i amb ell el F. C. Barcelona, foren els absoluts vencedors d'aquesta especialitat atlética, i Peyret, del Badalona, guanyà d'una manera brillantíssima la carrera a peu, i fou nomenat campió badaloní.

El Badalona fou l'organitzador d'aquestes dues proves, en les quals anava compresa la brega del campionat local. Hom n'esperava un gran èxit esportiu, per les rellevants figures que havíem tingut referències que hi prendrien part.

Malgrat tot, no succeí així, i heus ací el per què la prova no passà de regular en l'aspecte esportiu.

I amb això resta gairebé tot dit.

Els vencedors foren Guerau Garcia i Joaquim Payret. Unes proves sense lluita, sense interès, perquè ambdós sabien ja sobrerament que ningú no els havia de guanyar. Amb tot, Payret, encara que també fàcil vencedor, fou més inquietat que Garcia. La seva victòria, amb tot i això, aconseguida en un recorregut que s'adaptava molt bé a les seves condicions, no li fou difícil d'assolir.

L'organització mal atesa. Els resultats ja els donàrem en l'edició de diumenge.

I ara anem al partit celebrat el primer dia entre l'Espanyol i el Badalona.

El camp dels blaus oferia un aspecte tristíssim. No semblava pas que hi tingués lloc un partit de festa major ni molt menys, ni que s'hi anés a disputar una bonica copa, ofrena de l'Ajuntament, a la vegada que hi jugués el C. D. Espanyol, aquell equip que tantes vegades havia emplenat totalment el terreny del F. C. Badalona.

L'Espanyol es presentà amb un potpourri que, tal com hem dit més amunt, feia riure. Això féu caure l'ànima als peus dels espectadors, així com també els jugadors semblava que se'n donaven pena. Però, amb tot, primerament s'ho prengueren seriosament i els gols plovien que donava gust.

Tot d'una s'adormiren, i l'Espanyol, mitjançant Saprisa, marcà dos gols. Un reaccionament, i sense com va ni com ve, els badalonins no paren de fer moure el marcador fins a vuit. Avorriment general. La pilota corre desesperada d'un cantó a l'altre sense to ni so. Per fin s'acaba la moixiganga i es lliura al Badalona la copa de l'Ajuntament.

El Club Deportiu Espanyol ha fet un tort al Badalona. Nosaltres creiem que no s'hi val a fer aquesta befa solemne. No és per aquest camí per on s'alçarà gloriosa l'ensenya de l'esportivitat. L'Espanyol ja suposem que tindrà un altre equip i que atenuarà la seva falta de seriositat amb excuses protocolàries. Perquè si hagués de jugar amb el quadro de diumenge suposem que aniria més avall de la cua.

No creiem pas necessari ressenyar el partit, ja que transcorregué amb un domini dels badalonins. Llevat d'alguna escapada, que Casanoves, prenent-s'hi a la fresca, no sabé salvar, i li feren els dos gols, i la defensa poc s'hi amoïnava i tot l'atac es lliurà a un entrenament i res més.

El segon partit fou entre l'Iluro de Mataró i el Badalona, sortint-ne vencedor aquest darrer per quatre gols a dos.

Com es pot apreciar pel resultat anotat, fou un partit de gols, que de bell antuvi caigué favorable als badalonins, els quals s'imposaren a la primera part dos gols per un l'Iluro, aconseguint aquest darrer un altre gol per dos més els de casa.

El Badalona estava integrat per Casanoves, Roure, Rafa, Kaiser, Font, Mena, Millan, Palomeras, Forgues, Redó i Arquer, i l'Iluro per Noves, Mas, Buj, Bonet, Prat, Llopis, Ponc, Sofer, Garcia M. Canet i Tokelles.

La primera part fou més que un partit, una exhibició en la qual Millan i principalment Palomeras feren entusiasmar el públic amb el seu bon joc i serenitat.

Després d'un domini alternat, Palomeras xuta ras i entra la pilota dins la xarxa, aconseguint poc després Canet, a la mitja volta, d'un tret esbiaixat, l'empat, malgrat la intervenció de Casanoves.

Anotem al cap de poca estona una escapada de Millan, que es passa mitjos i defenses, entra la pilota, i Palomeras rep una passada de Redó que li serveix per marcar el desempat.

Amb un accentuat domini local fineix la primera part.

Per entretenir el públic, surten els Xiquets de Valls i realitzen les seves torres i altres exercicis acrobàtics, que foren molt aplaudits pel nombrós públic que anà a presenciar l'encontre.

Repres el partit, es castiga els blaus, i Bonet tira la falta forta i rasa, i amb indecisió de Casanoves marca el tants a tants. Poc després Forgues fa una passada matemàtica a Redó, el qual xuta i fa el tres a dos, i Arquer marca el quart i darrer.

En aquest partit sobresorti per damunt de tots Casanoves, el qual tingué una de les seves tardes, i creiem que si l'Iluro s'apuntà dos gols fou degut a la poca compenetració de la defensa. Igualment es feren dignes de la seva distinció Palomeras, Millan i Forgues, principalment els dos primers.

Per l'Iluro es distingiren Noves, Buj, Canet i Garcia.

A més del futbol i tot l'esmentat també hi hagueren festivals de natació amb carreres de patinadors i altres, i es varen córrer els 400 metres, en els quals resultà vencedor Ramon Artigues, seguit de Bernal i Mestres, tots de l'Atlètic.

Així com també el C. Ciclista Badalona organitzà el campionat de cross ciclo-pedestre, que obtingué un fort èxit. La classificació fou:

Primer: Joan Salarich, de Sabadell, amb el temps de 52 m.

Segon: Ramon Muller, 52 m. 1 s.

Tercer: Pere Manera.

* * *

En resum, les regates i altres festes marítimes es veieren concorregudíssimes, però amb tot, i tal com hem dit al començament, l'activitat esportiva ha estat molt per sota dels altres anys. Esperem el que ve, que qui sap si les circumstàncies hauran canviat i podrem gaudir de millors programes.

O. P. F.

EL SANS I EL MARTINENC TAMBE VAREN ENTRETENIR-SE I QUEDAREN A ZERO

Amb caràcter amistós, i per a provar els nombrosos elements nous, com es pot comprovar en la formació dels equips, jugaren diumenge al camp del Sans els propietaris del camp i l'equip recentment ingressat a la primera categoria, el Martinenc.

Formaren els equips:

Sans: Domènech, Villacampa, Campillo, Soligó, Buyé, Robles, Vidal, Aguilar, Guàrdia, Gros i Pla.

Martinenc: Rodríguez, Serrano, Rius, Gil, Sibecas, Creixells, Pueyo, Sanmartín, Aranda, Vilaseca i Fandos.

Fluixet de públic i ensopit a tot ésser-ho el partit, que en molt poques estones aconsegui desvetllar els espectadors de llur ensopiment.

NATACIO

Ramon Sapés, del C. N. Sabadell, baté el rècord de Catalunya i d'Espanya dels 200 metres braça de pit, a Martorell. -- Campionats de Catalunya de Water-Polo. -- Interessants festivals de Festa Major a Badalona, Martorell i Sardanyola. -- Esclatant triomf dels nedadors del Club Natació Barcelona a Portugal. -- Les copes "Mar Lliure", organitzades pel C. N. Barcelona, obtenen un altre gran èxit

FESTIVAL A MARTORELL

Organitzat pel C. N. Martorell, i amb motiu de celebrar-se la festa major, tingué lloc el diumenge passat en aquella xamosa vila un interessant festival de natació entre els seus nedadors, amb la cooperació dels Clubs de natació Atlètic i Sabadell.

La nota destacada fou la gran quantitat d'infants que van prendre-hi part. La branca infantil de reforç més ferm que ha de tenir un club, al Martorell aquest problema el tenen solventat. I no infantils que siguin fermes esperances, sinó belles realitats, en els quals destaquen els germans Sabater i Artigues, tots tres d'un magnífic estil de crasol i amb condicions ben remarcables per a arribar a assolir en l'esdevenidor el títol envejable de campió.

La flamant secció femenina, una veritable sorpresa, ja que compta amb més de cinquanta nedadores, totes elles joves i amb prou entusiasme per a continuar el camí suara emprès.

El conegut campió i recordmen Ramon Sapés, del C. N. Sabadell, també volgué contribuir a l'èxit del festival, i enderrocà, en magnífica forma, el rècord de Catalunya i Espanya dels 200 metres braça de pit, rècord que posseïa ell mateix amb el temps de 3 minuts 6 segons 2/10, i que deixà establert a 3 minuts 4 segons.

El públic, verament esportiu, sabé premiar amb sorollosos aplaudiments la gesta del nedador.

Les altres proves foren totes interessants, i es remarcà el partit de water-polo entre els primers equips dels C. N. Sabadell i C. N. Atlètic, els quals es disputaren una copa donada per la Generalitat de Catalunya i que fou guanyada pel C. N. Atlètic.

En resum, un magnífic festival de gran resultat positiu per a la nostra natació, i un gran èxit per als dirigents del C. N. Martorell, que per la seva activitat es fan merexedors de la nostra felicitació.

Els resultats tècnics foren els següents:

25 lliures infantil. Social

1. Sabater, 20.
2. Porta, 21,8.
3. Guasch, 22.
4. Fonté, 23.
5. Puig, 23'1.
6. Riera.
7. Puig.
8. Vilar.
9. Tort.
10. Astunes.
11. Astunes.
12. Munner.

25 lliures femení. Social

1. Ros, 25.
2. Canela, 26,8.
3. Paiera, 50.
4. Grillofé, 38,8.
5. Colldeforns, 41.

110 metres Dorç

Bernal, Atlètic.
Subirats, idem.

Els metres socials lliures

1. Artigues, 124.
2. Sabaté, 1,27.
3. Giones, 1,28.
4. Batllevel, 1,29.
5. Gual, 1,31.
6. Canela, 1,35.
7. Mas.
8. Dalmau.
9. Salaet.
10. Feunes.
11. Feunes.

Salts de Palanca a càrrec del A. Aznar de l'Atlètic, que estigué molt bé, així com per Navarro, del Sabadell, el qual fou molt aplaudit.

200 braça de pit.

Sapés, 3,2. Rècord batut anterior, 3,4.
Navarro, 3,31, Atlètic.
Vives, 3,41. idem.
Pons, 344, idem.
Claret, 3,44, idem.

400, lliure.

Artigues, 5,54, Atlètic.
Mestres, 5,56,4, idem.
Cairol, 5,57,4, idem.
Mateu, 6,4, idem.
Vilas, Sabadell.

Relleus 5 per 50

1. Atlètic. Ulic, Artigues, Bernal, Cairol, Azuara, 2,49.
2. Atlètic, Rosa, Calero, Pasqual, Morata, Mestres, 2,55.
3. Sabadell. Serra, Prauss, Miret, Casarramona, Sunyé, 3,8.
4. Atlètic.
5. Atlètic.

Water-polo. Atlètic. Navarro, Sierra, Mateu, Ulic, Bernal, Artigues, Morata. Sabadell. Prat, Fornell, Prauser, Casaramona, Sapés, Morall, Vilas.

Els gols de l'Atlètic foren marcats per Ulió, 3; Bernal, 2; Artigues, 1; Moratal, 1, per un del Sabadell, marcat per Morral.

CAMPIONAT DE CATALUNYA DE WATER-POLO

Diumenge se celebraren els partits corresponents a aquesta jornada, els quals quasi tots foren mancats d'interès per la manifesta superioritat d'un dels dos bàndols.

Amb el partit C. N. Pop. G. Mataroní, corresponent al Grup de Llevant, va vèncer l'equip de Badalona, la qual victòria el classifica per a ingressar en la segona categoria.

L'altre encontre celebrat a la piscina de Montjuic, entre el Barcelona B i Atlètic A, va triomfar fàcilment l'Atlètic.

El primer partit fou entre el Pop i Mataroní, i els equips sota l'arbitratge de Puntigó foren: Pop: Avila, Bertran, Ribes, Maristany, Prat, Sabater i Molins.

Mataroní: Espinosa, Feliu, Roig, Carles Pujol, Fors i Fernàndez.

El resultat fou favorable al Pop per 4 gols a 3.

A continuació es celebrà el partit Atlètic A — Barcelona B, i els equips es formen així. Atlètic: Ribera, Saragossa, Espriu, Martín, Laines, Morata i Reinés.

Barcelona: Ribes, Mansilla, Callís, Llorca, Galindo, Alexandre i Costa.

Va vèncer l'Atlètic, amb un encontre fàcil per 4 gols a 1.

FESTIVAL DE NATACIO A SARDANYOLA A LA PISCINA DEL CORDELLES CLUB

Diumenge tingué lloc a la formosa piscina que posseeix a Sardanyola el Cordelles Club el festival de natació que anualment organitza el dit club a honor dels seus socis.

El festival, si bé pel que fa a espectadors no tingué l'èxit dels altres anys, en canvi per la part esportiva fou un èxit complet.

Un gran nombre de nedadors representaven la colònia de Sardanyola, entre els quals en veiérem alguns que prometen molt. La resta de nedadors, integrats per elements del C. N. Barcelona, oferiren als espectadors diverses emocionants carreres, que foren premiades amb grans aplaudiments.

L'ordre de les proves fou el següent:

25 metres infantil (local)

1. J. Alfonso 25 s. 1/10.
2. Arderiu, 26 s.
3. Masriera, 26.

100 metres estil lliure

1. Lepage, 1m. 16 s. 1/10.
2. Isard, 1 m. 17 c. 4/10.
3. Rosés 1 m. 22.

100 metres dors

1. Brull, 1 m. 26 s. 8/10.
2. Samper, 1 m. 27 s, 4/10.
3. Mata, 1 m. .

50 metres braça de pit (local)

1. J. Olivella, 48 s. 6/10.
2. Vilallonga, 52, 4/10.
3. A. Olivella, 57.

25 metres braça de pit femení

1. Sta. Masanella, 21 s. 9/10.
2. Sta. Palau, 22 s, 4/10.

100 metres braça de pit

1. Werner, 1 m. 32 s. 3/10.
2. León, 1 m. 34 s. 1/10.
3. Cabreges, 1 m. 44 s. 8/10.

25 metres infantil (local)

1. Maria Alfonso, 28 s. 1/10.
2. Mercè Par, 31 s.
3. Martina Aragay, 48 s, 9/10.

100 metres femení

1. Srta. Prieto, 1 m. 52 s. 6/10.
2. Srta. Bruny, 1 m. 54 s. 8/10.
3. Srta. Trigo, 2 m. 6/10.

Rellevaments 3 per 50, estils

1. Brull-Sales-Nadal, 1 m. 58 s. 1/10.
2. Mata-Prat-Isart, 1 m. 58 3/10.
3. Samper-Cabreges-Cabreges, 2 m. 5 s.

Rellevaments 4 per 25, estil lliure local

1. Ferran-Balcells-Balcells-R. Vilallonga, 1 m. 18 s.
2. Arderiu - Gavaldà-Valls-X, 1 m. 29 s.
3. Vinyes-Olivella-Moller - Aragay, 1 m. 20 s. 1/10.

Relleus femenins 4 per 50, estil lliure

1. Prieto, Segura, Serinyà, Vergé, 3 m. 16 s1/10.
2. Brun, Trigo, Masanella, Palau, 3 m. 20 s.

Relleus 4 per 50, estil lliure

1. Samper, Perdigó, Mansilla, Lepage, 2 m., 14 s.
2. Rosés, Segalà, Nadal, León I, 2 m. 18 s.
3. Brull, Isard, Cabreges, León II, 2 m. 21 s. 6/10.

Water-polo

Equip A. Trigo, Prat Rosell, Rosés, Segalà, Leó...

Equip B: Molinas, Perdigó, Molinas, Samper, Nadal, Cabreges, Isard.

Després d'un interessant partit, va vèncer l'equip B per 2 gols a 1.

En resum, una altra gran jornada per als actius elements del Cordelles Club, als quals agraïm les seves atencions.

FESTIVAL A BADALONA

Amb motiu de la festa major, el Club Natació Badalona organitzà un festival aquàtic que tingué la virtut de veure inscrits un gran nombre de participants, la majoria d'ells debutants en carreres oficials.

La llàstica fou que la mar no ajudés a la bella lluita pel primer lloc, que es disputaven ardorosament els nedadors.

La carrera, que fou de 400 metres, se l'emportà Ramon Artigues, del C. N. Atlètic, seguit de Bernal i Mestres del mateix club i que copaven els primers llocs.

L'ordre d'arribada va ésser:

1. Artigues, C. N. Atlètic.
2. Bernal, idem.
3. Mestres, idem.
4. Teixidor, Badalona.
5. Nadal, Barcelona.
6. Font, idem.
7. Lluch, Atlètic.
8. Vives, idem.
9. Flores, idem.
10. J. Schuls, Gimnàstic Badal.
11. Rossuc, idem.
12. Nuez, idem.
13. Giró, Badalona.
14. Casanoves, idem.
15. Coromines, idem.
16. Pla, Badalona.

COPES MAR LLIURE

Diumenge tingué lloc, davant l'edifici del C. N. Barcelona, aquesta prova, la qual es va fent més interessant a mesura del seu transcurs, ja que malgrat que cada jornada augmenta més la distància, no minva el gran entusiasme dels seus participants, fent que cada dia obtingui aquesta prova un clamorós èxit.

En la categoria de veterans va vèncer Vilar, qui efectuà una carrera esplèndida en tots conceptes i que va demostrar una vegada més que continua essent un bon nedador.

En la categoria infantil la victòria fou per Sabater II, el qual demostrà tenir condicions per carreres de fons.

Sánchez fou el vencedor de la categoria general, tot i la formidable carrera de Roca, el qual mantingué durant més de la meitat de la meitat de la carrera un bonic cos a cos amb el vencedor. En conjunt, fou una nova prova més dels nedadors inèdits que té el club degà.

Els resultats foren:

Categoria senyoretes

1. Angels Brun. 2. Rosari Verge. 3. Carme Prieto. 4. Antonieta Palau.

Categoria infantils

1. Sama. 2. Bonacasa. 3. Mollevi. 4. Gibernau. 5. Maturana.

Categoria Veterans

1. Vilar Vilar. 2. N. Canut.

Categoria de 16 a 35 anys

1. J. Sánchez. 2. Xavier Roca. 3. Eggart Werner. 4. Josep M. Fages. 5. Joan Guardans. 6. Eduard Amell. 7. Joan Arguimbau. 8. Aureli M. Buades. 9. Alfons Costa. 10. Ricard Busquests. 11. Enric Abraham. 12. Daniel Campo. 13. Josep Giménez. 14. Lluís Maristany. 15. H. Heidenreich. 16. Enric Crespi. 17. Max Maeser. 18. Joan Amades. 19. Joan March. 20. Antoni Serrano. 21. Joan Mañé. 22. Eduard Balet. 23. Joan A. Peiron. 24. Joan de Vialà. 25. Joan Ros. Carles Puig.

EL C. N. BARCELONA A PORTUGAL

EN ELS DOS PRIMERS FESTIVALS ELS NEDADORS DEL C. N. BARCELONA OBTENEN UNA ESCLATANT VICTORIA

Monte Estoril, 16. — L'equip expedicionari del C. N. Barcelona ha iniciat la seva excursió i ha aconseguit les esperades primeres victòries.

Oposat als nedadors del "Alges", ha aconseguit vèncer en les carreres de 400 metres i rellevaments 4 per 200 i s'ha adjudicat una bella victòria en water-polo per deu gols a un.

El públic ha rebut amb gran simpatia els nedadors catalans, i durant i després de les proves s'ha entusiasmat.

El domini català ha estat clar i abassegador.

Mont Estorial, 17. — Avui l'equip del C. N. Barcelona ha realitzat la seva segona actuació.

Oposat a la selecció de la capital portuguesa, ha obtingut un clar triomf per sis gols a dos, en un encontre que s'ha distingit per l'extremada duresa amb què ha estat jugat.

Els catalans han vençut també en les proves de rellevaments 5 per 33 i 100 metres lliures, en la qual Zwiller i Prieto han aconseguit els dos primers llocs.

INTENT DE RECORD

Dimecres a la nit, a la piscina del Barcelona el campió de Catalunya, Ramon Artigues intentarà batre el rècord dels 1.500 metres estil lliure, que ell mateix detenta.

DIUMENGE VINENT A SITGES ES CORRERAN ELS 400 METRES MAR LLIURE, CAMPIONAT DE CATALUNYA

Per a diumenge vinent s'anuncia la prova dels 400 metres mar lliure corresponent al Campionat de Catalunya. Aquesta carrera es celebrarà a Sitges, ja que, amb motiu de la seva festa major, consta en el seu programa oficial de festes.

Els millors nedadors catalans hi assistiran en corporació i tot fa preveure un bon festival.

II Concurs de Pesca Esportiva

La Secció de Pesca del Club Nàutic de Tarragona ha organitzat per al dia 23 d'agost el II Concurs Regional de Pesca Esportiva amb canya. ¿Qui no ha vist un home assegut en una roca, armat de paciència i amb la canya als dits atent al senyal de la boia? Aquests homes que, per pur passatemps, es dediquen a la pesca amb canya s'han unit en associacions i aquestes ensems formen la Federació.

El Club Nàutic de Tarragona, donant a la pesca amb canya el caràcter d'esport, organitza el II Concurs Regional per al dia 23. Aquest és el segon any que el celebra, i tal com l'any passat prometé tenir un èxit brillantíssim; els premis son nombrosos i de qualitat, tant en el seu aspecte material com en llur valor. Podem avançar els cedits per la Generalitat de Catalunya, de l'Ajuntament de Tarragona, la Comissaria de la Generalitat, l'Associació de Pescadors de Barcelona, etc.

Les inscripcions són ja nombroses. Pescadors d'arreu de Catalunya es trobaran al port de Tarragona en acte de germanor i companyonia junt amb els pescadors de Sant Sebastià, que, actuant fora de concurs, donaran un relleu insospitat a la festa.

Sabem també que un nombrós grup d'amants de les belleses tarragonines, d'excursionistes i de simples espectadors, es trasladaran al nostre Port per passar un jorn de tranquillitat, encuriosits de presenciar l'espectacle d'uns homes que lluiten amb els peixos, sense altre alicient que el de posar a prova llurs facultats de paciència i bon humor.

CICLISME

La Festa Major de Badalona

El Campionat el guanya Manera

Diumenge tingué lloc el Campionat ciclista sota la direcció del Bétulo Sport Club.

La carrera es disputà en un circuit de 75 quilòmetres.

Després d'una magnífica carrera, es classificaren els rouliers tal com segueix:

1.—Pedro Manera, de l'Sport Ciclista Bétulo; 75 quilòmetres, 2 hores 25 minuts. Ciclos Rabassa - Solà.
2.—G. Montserrat.
3.—J. Canals.
4.—L. Lozano.
5.—F. Roca.
6.—C. Hernàndez.
7.—J. Parlador.
8.—M. Boix.
9.—M. Cebrian.
10.—J. Garcia.

Fins a 20 classificats.

Les primes de Coll de Cera i Parpés foren adjudicades pel vencedor Pere Manera.

Joan Salarich, vencedor del Cross cicle-pedestre

Diumenge passat, amb motiu de la Festa Major de Badalona, la C. C. Badalona va organitzar el Campionat de cross cicle pedestre, que va assolir un bon èxit.

1.—Joan Salarich, de Sabadell, va resultar guanyador, amb el temps de 52 minuts.
2.—Ramon Muller, 52 minuts 1 s.
3.—Pere Manera.
4.—Joan Vallribera.
5.—Joan Parlado.
6.—C. Hernàndez.
7.—V. Córcoles.
8.—Vicents Vallribera.
9.—F. Esteban.
10.—F. Roca.
11.—J. Martín.
12.—J. Sarcio.

Sortiren 16 corredors, i n'arribaren 12.

Tarrats guanya el Campionat de Gràcia

Dissabte passat celebrà el Club Ciclista de Gràcia la seva carrera de Festa Major, en la qual, de més a més, es ventilava el Campionat de la barriada. Hi participà un lot de 90 corredors entre nedòfits i tercera categoria, als quals es donà la sortida a la Rambla de Catalunya encreuament amb la Diagonal a tres quarts de nou del matí, per a cobrir el trajecte: Pedralbes, Martorell, Abrera, Olesa, Terrassa, Sabadell, Montcada i Barcelona.

L'arribada a Barcelona es registrà com segueix, després d'un vistós sprint que entusiasmà el nombrós públic que presencià la darrera fase de la carrera:

1.—Rafel Terrats, 2 hores 46 minuts (C. C. Gràcia).
2.—Miquel Ribes.
3.—Francesc Cavaller.
4.—Francesc Borrell.
5.—Sants Caño.
6.—Pere Lloret.
7.—Manuel Baró.
8.—Marian Martí.
9.—Antoni Ferrers.
10.—Pasqual Calpena.
11.—Amadeu Pelfort.
12.—Josep Ferrers.
13.—Joan Enjuanes.
14.—Pere Cardona.
15.—Ramon Torrents.

Es classificaren fins a 50 dels sortits.

CLASSIFICACIONS ESPECIALS

Nedòfits:

1.—Ramon Terrats.
cia).
2.—Borrell
3.—Caño.
4.—Baró.
5.—Martí.

Social:

1.—Ramon Terrats.
2.—Ribes.
3.—Baró.
4.—Calpena.
5.—Enjuanes.

Copa per a equips de Clubs:

1.—C. C. Gràcia, 40 punts.
2.—A. C. Montjuic, 62 punts

A SANT JUST

La carrera Cicles Gendre fou guanyada per Ros i protestada per Vallès

Diumenge passat, a les nou del matí, es va donar la sortida als 96 corredors a la carretera de Sant Just, els quals es dirigiren després vers Sant Feliu, Cornellà, Esplugues, Sant Just, Sant Feliu, Molins de Rei, Martorell, Terrassa, Rubí, Molins de Rei, Sant Feliu i Sant Just.

La primera volta, per Sant

BASCULES ARQUES
PIBERNAT
VER A CABALS
Parlament, 91 H. - BARCELONA

Just. Cornellà i Esplugues, va portar-se a gran tren, però sense que ningú no perdés contacte.

A Ullastrell hi va haver la primera batalla seriosa de la carrera, però tots la pogueren resistir. Sols Valls pot coronar la costa amb tres quilòmetres d'avantatge, essent aconseguit poc després.

Fletxats baixaren cap a Terrassa i a la caça del fugitiu, i ho aconseguiren poc abans de Rubí.

A la costa de Sant Feliu, Ramon Ros fuig ràpidament; el segueixen tres corredors més, i a l'sprint és disputat el lloc.

LA CLASSIFICACIO

1.—Ramon Ros, 2 hores 21 minuts (74 quilòmetres). C. Santjustenca.
2.—Jaume Vallès, 24 h. 21 m.
3.—Ramon Joldi, ídem ídem.
4.—Jesús Ruiz, ídem ídem.
5.—Valentí Càrcel, 24 h. 22 minuts.
6.—Josep Alegre, 24 h. 22 minuts i mig.
7.—Vicents Mascarell, 24 hores 22 m. 3-5.
8.—Pere Ballester.
9.—Francesc Valle.
10.—Francesc Cazorla.
11.—Jaume Llorenç.
12.—Julià Joldí.
13.—Antoni Montagut.
14.—Josep Gasalla.
15.—Antoni Laguàrdia.

Es classificaren fins a 60 corredors.

Sembla que Vallès protestà la classificació de Ros, al·legant que en els repits de Sant Feliu fou ajudat per altres ciclistes, facilitant la pujada a empentes.

En el cas de comprovar la certesa de la dita acusació, Ros serà desqualificat.

VALLS VENCEDOR DE LA CARRERA D'HOSPITALET

L'escamot format per gairebé tots els 32 que s'arrenglerraren, va anar en compacte grup fins a pujar la segona costa de Sant Feliu de Llobregat, on Valls i Martínez sorprengueren els adversaris amb una fugida inesperada i sense ésser resposta per ningú més.

La classificació s'establí com segueix:

1.—Francesc Valls, 2 h. 20 m.
2.—Ferran Martínez.
3.—Gabriel Tardà.
4.—Ferran Rovira.
5.—Narcís Lafuente.
6.—Ballester.
7.—Angel Piqueres.

Es classificaren fins a 25 corredors.

R E M

SUISSA HA RESULTAT GUANYADORA DE LA COPA GLANDAZ

París, 17. — A Suresnes secelebraren ahir les proves fins del Campionat d'Europa de rem, eren presenciades per més de 40.000 persones:

Itàlia guanyà sobre Dinamarca.

Suissa i Holanda, en outriger a 4 i timoner.

Suissa, triomfà d'Itàlia, França i Dinamarca, en "skiff".

Holanda, guanyà sobre Itàlia i França, la prova del "pair oar".

França, triomfà sobre Itàlia, Suissa i Bèlgica dels dos en punta.

Suissa guanyà Hongria, Itàlia i Franña en el "doble scull".

França vencé Itàlia, Hongria i Dinamarca en "outrigger" a vuit remers i timoner.

Suissa guanyà, per la seva major puntuació general, la Copa Glandas, que li fou lliurada entre les aclamacions del públic. — Fabra.

EL FUTBOL PINTORESC

Ara resulta que els jugadors brasilers contractats pel Barcelona no renuncien a la seva nacionalitat i no podran jugar partits oficials

D'una conversa tinguda amb els interessats per un redactor de "La Noche", n'estraiem el qu esegueix:

"Dos Santos y Jaguare abandonan la tertulia, porque es "terriblemente tarde". Y al estrecharles la mano le decimos a Jaguare:

—A ver si pronto le vemos a usted campeón de España de atletismo.

—Imposible, porque yo no soy español — *nos responde.*

Un tanto sorprendidos, inquirimos:

—¿Pero no decían que iban ustedes a nacionalizarse españoles para jugar toda clase de partidos?

Y Jaguare, con viveza, nos responde:

—Esto son paparruchas, que no sabemos quien las ha inventado. Nosotros hemos firmado para jugar en el Barcelona, pero sin ningún compromiso de renunciar a nuestra nacionalidad, porque antes que nada somos brasileños.

—¡Y muy brasileños! — recalca Dos Santos.

¡Tableau!

¡Y el Barcelona que pensaba, nacionalizándolos *españoles*, poder alinearlos en partidos oficiales!"

B O X A

NOVES

A Badalona, barriada d'Artigues, camp de l'Artiguenc F. C., Jack Countray i Riambau feren match nul en deu represes després d'un combat en el qual, contràriament al que hom esperava, cap dels dos boxadors demostrà gran combatividad.

A la mateixa reunió King Chile vencé Matamoros.

—Els adversaris que tindran demà, al Nuevo Mundo, Micó i Vitrià, seran, respectivament, l'italià Boffa i el madrileny Iglésias.

—Hom continua fent molt de soroll respecta la possibilitat d'un match entre Max Schemeling i Jene Tunney pel títol de campió del món dels pesos fort. Darrerament s'ha assenyalat la possibilitat que aquest match se celebri a Berlín. Hom coneix les bones disposicions de diversos empresaris que es veuen amb cor de muntar aquest gran match. Schemeling no hi posarà pas cap inconvenient. L'únic que per ara no ha badat és Jene Tunney.

—Diuen de Londres que el manager de Larry Sains ha estat autoritzat per un consorci financier per a oferir a Max Schemeling una important quantitat per anar a disputar el seu títol contra Gains a Londres pel setembre.

De tota manera hom considera a Anglaterra que la quantitat oferta al campió no és prou important.

—El *torneig de pesos mig* que hom organitza a Nova York per a cobrir la vacant de Mickey Walker, compta amb catorze inscripcions de boxadors de categoria. Hom troba a mancar, no obstant, la del campió britànic de la dita categoria, Lin Harvey.

—Tarleton, que havia de disputar a Johnny Cuthbert el títol de campió d'Anglaterra dels pesos ploma, ha decidit marxar a l'Africa del Sud malgrat dels avantatjosos oferiments que hom li havia fet. No hi haurà, doncs, match de campionat entre els esmentats boxadors la qual cosa no deixa de perjudicar a Cuthbert ja que aquest comptant en l'actualitat amb victòries damunt tots els boxadors anglesos qualificats de la seva categoria, es troba amb la dificultat que hom li trobi un adversari adequat.

ELS DOS GRANS COMINGMANS VITRIA I MICO BOXARAN DEMA AL NUEVO MUNDO

Avui són esperats Iglésies el campió de Castella i Boffa primera sèrie italià, que han de combatre demà contra Vitria i Micó respectivament.

En aquests dos combat, sens dubte, veurem tot el mus de la gran boxa puix que Iglésies de Madrid ve disposat a demostrar la seva fama de gran boxador. El rècord d'aquest gran campió fa concebre que seran certes les seves esperances puix que compta amb victòries sobre Compte i Arilla, coneguts ja del nostre públic.

En quant a Boffa el seu combat més important fou contra Ferret, vencedor per punts sobre Ros a París i compta a més amb victòries en gran nombre per K. O. sobre homes de classe reconeguda.

Les seves característiques són de gran pegador i és per aquesta causa més difícil així com l'adversari més temible que li haurà estat oposat a Micó, al qual, una victòria sobre Boffa el classificaria com un veritable valor internacional.

En la mateixa vetllada boxaran Llibre l'ex-campió d'Espanya amateur, que tan bon debut efectuà contra Pérez, contra el fort batallador Martínez, campió oficial de Llevant.

AVUI AL SOL I SOMBRA BOXA AMATEUR

Per a aquesta nit està anunciada al popular frontó Sol i Sombra una vetllada amateur en la qual prendran part els següents púgils:

Pesos mosca. — Escudero, del Catalunya, contra Fochs, de l'Aragó.

Pesos mosca. — Fernàndez, del Palace, contra Tuset, del Puching.

Pesos gall. — Vendrell, del Barcelona, contra Arato, del Puching.

Pesos lleuger. — Ubide, de l'Abella, contra Lago, del Barcelona.

Pesos lleuger. — Gómez, de l'Abella, contra Gàmez, del Palace.

Pesos gall. — Hernàndez, de l'Abella, contra Falcó, del Sans.

Pesos mig. — Fabregat, de l'Abella, contra Gilabert, del Puching.

PILOTA BASCA

AL CLUB MANISTA

Diumenge, al matí, va tenir lloc al popular frontó del carrer d'Amàlia, l'acostumada reunió social, composta de partits de pilota a mà i paleta.

Tots els partits jugats foren d'entrenament. Es registraren els següents resultats:

A paleta: Bartolomé - Gasque, van perdre per 19 punts a 30, davant Zúñiga - Isidro.

A mà: Demetri - Suau, van guanyar fàcilment Plasència - Blanes, per 18 a 30 punts.

Gutiérrez - Lafuente van jugar admirablement i van guanyar per 27 a 30 punts, el tercet Suau - Illuesta - Vilalta.

Santos - Gulvez foren vençuts per 28 punts a 30, pel tercet Ponç - López - Gascon, després d'un partit de forces anivellades i jugades excel·lents.

AL FRONTO AMALIA

Dissabte i diumenge, els professionals celebraren en aquest frontó dues interessants reunions de pilota a mà, que foren presenciades per nombrosa concurrència.

Els resultats de dissabte foren: Clemente i Clemares jugaren mà a mà un partit molt emotiu, que va acabar amb la victòria del segon, per 25 a 21 punts.

Lavado i Marcelo, tot i jugar esplèndidament, foren vençuts per Vàzquez - Marina, que jugant d'igual forma els superaren en rapidesa i precisió.

Diumenge la nota sobresortint va ésser la reaparició de Bolumar.

Aquest, de parella amb Marcelo, es van afrontar amb el tercet Vàzquez, Lavado, Marina. La prova era difícil per a la parella, però la magnífica forma de Bolumar es va imposar clarament, i ben secundat per Marcelo, van guanyar la partida, per 36 a 31 punts.

El tercet va jugar molt bé, però Bolumar és tot un "jugadoras". Abans es va jugar un partit entre socis del Manista, que foren Isidoro (pare i fill), acarats al tercet Miró, Quiles, Bernabeu.

La parella va vèncer magníficament pel marge de 30 a 24 punts.

BANQUETS
ECONOMICS I POSITIUS
RESTAURANT DEL CREDIT
Passatge Crèdit, 5 i 7. Telf. 16161
(al mateix carrer de Ferran)

VESTITS
AMB SOLS
Ptes. 25 al mes
podeu vestir elegantment.
Llúria, 52, primer, primera

ABRIC DE PELL
S'ARREGLEN bé i barat a LA N. PELETERA. - Travessera, 7 bis, cantonada al carrer de Sant Gabriel (Gràcia)

Tuberculosos
La senyora Renart promet revelar gratuïtament el nom del remei que li guarí la tuberculosi de més de 5 anys. Diputació, 19, 5.è, 1.ª, dreta.-Barcelona.

FONDA SIMON
Es on menjareu la millor escudella i olla. Saló per a banquets. Esparteria, 6, i Vidrieria, 12. Tel. 17090

Disposareu de gel pur en qualsevol moment

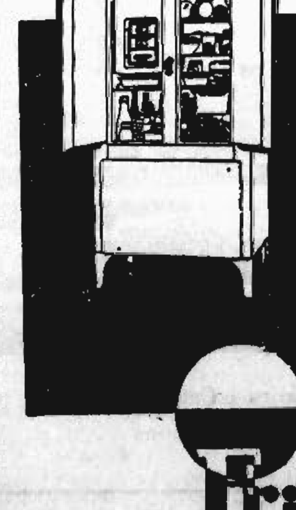

AMB el refrigerador automàtic Frigidaire podeu disposar, en qualsevol moment, de gel pur en la quantitat que us calgui i accelerar per mitjà del "Cold Control" (control de fred) la congelació de líquids i postres.

En el Frigidaire, els plats més delicats — preparats amb anticipació—podran ésser conservats en perfectes condicions fins que hagin de servir-se.

El funcionament del nou Frigidaire és absolutament silenciós i el seu cost d'entreteniment reduïdíssim.

Demaneu-nos avui l'opuscle que descriu els diferents models Frigidaire d'ús domèstic "Frigidaire", Pi i Margall, 12, Apartat 12.396, Madrid.

CONCESIONARI
RADIO-LOT
Passeig de Sant Joan, 17
Barcelona

Frigidaire

INFORMACIO DE CATALUNYA

VALLS

Passen els portadors de l'Estatut.— Cessa l'escàndol dels robatoris? — Actuacions judicials. — El pont sobre el Francolí. — Alarma als convents de monges

Per bé que el tren exprés de Madrid passi tot brunzent per la nostra estació, el dia que hi anava el President de la Generalitat amb els seus acompanyants, una gran gentada ocupava totalment l'andana i saludà el seu pas amb aplaudiments.

A Picamoixons, estació d'enllaç, on la parada és de mig quart, la gernació era imponent. De Valls hi havia representacions de l'Ajuntament, de la premsa i de diverses entitats. Molts pobles de la comarca hi havien tramès llurs comissions. Es veia també alguna bandera i grups de noies que oferien ramells de flors.

—Pel que es veu, l'escàndol dels robatoris que es cometien al cor de la ciutat i en alguna masia, sembla que ha trobat aturador.

De part de qui? Sens dubte a causa de la vigilància mantinguda amb ganes que fos eficient. Va bastar això, per a adonar-se que a Valls hi havia camp per a alguns vagabunds, anomenats avui "sense ofici".

Expulsar-los de la població i notar-se la millora, ha estat tot u.

Cal, tanmateix, que no s'afluixi la vigilància, sobretot durant el dia.

— Amb motiu del darrer acte de *sabotatge comès a la línia telefònica* que guanya pel dret el Coll de Lilla —foren saltats tres pals amb dinamita i *tallats 48 fils*—, han visitat el lloc on es produí el Jutge especial, *el Fiscal* i *el* Secretari del Jutjat.

Per ara no han estat trobats els autors.

— La Companyia M. S. A. ha pres en consideració les queixes formulades pel nostre Ajuntament i la premsa a causa del material insuficient que tenia a la disposició dels viatgers, durant les tardes de festa, entre Sant Vicents i la nostra estació.

Cal agrair-ho i ella hi guanyarà.

— Les dificultats sorgides quan s'ha volgut consolidar la principal pilastra del pont sobre el Francolí, a la carretera d'Alcover, semblen tan impossible d'ésser superades, que s'ha deixat córrer el projecte primitiu.

Actualment, la brigada que hi treballava desmunta tota la part central del pont.

Aquest serà reconstruït en forma diferent.

— Obeint ordres trameses pel Govern civil, un delegat de l'Alcaldia ha recorregut els convents de monges de la nostra ciutat per tal de recollir les dades sobre la finalitat i nombre de religioses de cadascun.

MANRESA

Es reprodueixen els atracaments :: El curs de les vagues. Aplec a Moià :: Exposició d'artistes manresans :: Altres noves

Quan ja semblava que s'havien acabat els atracaments i els robatoris, han tornat a reproduir-se, i en pocs dies tres ciutadans s'han vist sorpresos a diferents indrets de la ciutat per desconeguts que els han exigit, pistola en mà, que els donessin els diners que portaven.

Els atracats han resultat ésser modestos treballadors, i, per tant, el negoci dels pistolers no ha estat gaire crescut. Però ja n'hi ha hagut prou perquè els veïns tornessin a alarmar-se i demanar una vegada més que s'acabi tan pistolerisme i tan lladronici.

Els atracaments han coincidit amb diversos robatoris, sense importància material.

— Segueixen com dies enrera les vagues de manyans i telefonistes, sense que per ara es vegi cap solució immediata.

També han estat presentades als fabricants de Manresa les bases dels treballadors de la indústria tèxtil.

Els patrons manresans han adoptat la mateixa actitud dels barcelonins, o sigui que les han refusades totalment.

— Ha estat un èxit l'Aplec celebrat a Moià pel Foment de la Sardana a honor de la Colònia Escolar subvencionada pel nostre Ajuntament.

Hi han concorregut molts manresans.

— Tan aviat com torni la Colònia Escolar de nens, sortirà, també cap a Moià, la de nenes, subvencionada igualment pel Municipi manresà.

— Per a la propera festa major, que s'escaurà els dies 29, 30 i 31 dels corrents, hom organitza una exposició d'artistes manresans.

— Són molts els manresans que es traslladen cada diumenge a Castelldefels, amb els autocars que hi van totes les festes.

— També en aquesta comarca l'eixut ha fet que es perdessin la major part de les collites; en alguns indrets les pèrdues són totals.

SANT FELIU DE GUIXOLS

Noticiari

Diumenge passat, a la tarda, sojornà unes quantes hores a S'Agaró el venerable president del Govern de la Generalitat de Catalunya, En Francesc Macià. Com que aquest viatge era purament particular, res té d'estrany que el seu pas per la nostra ciutat fos gairebé inadvertit.

Don Francesc, junt amb la seva esposa, filla i el doctor Peyri, dinaren al Restaurant dels Banys de S'Agaró. En havent dinat rebé el director de "L'Avi Muné", al qual acompanyaven la seva filla i el senyor Tauler Parals.

Els senyors Encesa curullaren d'atencions l'il·lustre visitant, i, junt amb el senyor Narcís Maçó i Valentí, l'acompanyaren a la Urbanització de S'Agaró, de les innombrables belleses de la qual restà molt favorablement impressionat.

— La vetllada íntima celebrada dimarts passat al Restaurant S'Agaró, obtingué molt d'èxit.

Hi feren acte de presència les famílies més selectes de la ciutat i de la colònia d'estiuejants.

— Alguns socis del C. E. Mar i Muntanya feren, durant els dies 5 al 10 del mes que som, la següent interessantíssima excursió:

Dia 5.—*Sant Feliu, Set Cases* (per Comprodon).

Dia 6.—Set Cases, Xalet Ull de Ter, Núria (passant per Nou Creus).

Dia 7.—Núria, Puigmal (metres 2.909) i davallada a Ribes de Freser.

Dia 8.—Ribes, Ripoll (visita al Monestir), Sant Joan de les Abadesses, Olot.

Dia 9.—Olot, Guíxols.

— Un altre grup de socis, durant la festa major, han fet acampada a Platja Rovira (Platja d'Aro).

— L'exposició Emili Vilà ha obtingut un èxit de públic exorbitant.

Passats aquests dos dies festius clourà la dita exposició.

— *El dia 24 dels corrents*, segons ens diuen, es donarà al Teatre Novetats una selecta vetllada d'òpera, en la qual col·laboraran, entre altres elements, els renomenats artistes Hipòlit Làzaro, Ricard Fuster, senyora Valverde, chors, vestuari, decorat i part de l'orquestra del Liceu, formant part amb algun element de Guíxols, un conjunt de 24 professors.

L'obra escollida és "Il Trovatore", del mestre Verdi.

— Dimarts fou conduït a la seva darrera estada el cadàver d'En Jaume Bolet Vinyes, el qual traspassà sobtadament als 25 anys d'edat.

L'enterrament, que fou civil, va ésser força concorregut.

— Dimecres passat, al Saló Novetats, i avalat per la Federació Local de Sindicats Obrers, va celebrar-se un grandiós míting, en el qual prengueren part els oradors de la Confederació Nacional del Treball Magrinyà, Roser Dolcet, Estany, Durruti i Garcia Oliver.

— *Es fan els treballs preparatoris per a fundar a la nostra ciutat un Club d'Escacs.* Els adherits, segons ens diuen, són ja en nombre respectable.

TARRAGONA

El conflicte del port :: Palestra L'Estació Central

Segueix sense solució el conflicte del port.

Divendres, la feina es féu amb les mateixes dificultats que els dies anteriors, agreujades per haver-hi major nombre de vaixells, i mancant, per tant, personal.

La Patronal va acordar parar tots els treballs de càrrega i descàrrega, transports i magatzems durant el dilluns i estudiar la manera d'organitzar el treball per a l'esdevenidor, en virtut de les dificultats que hom posa per a fer la feina.

Foren alguns els patrons que es veieren obligats a enganxar i conduir ells mateixos els carros i camions, per tal de poder carregar les mercaderies als vaixells.

— *La delegació tarragonina* de Palestra s'ha proposat adquirir un dels casals del poble de *Ciurana per tal de tenir-hi* establert un refugi per als excursionistes que visiten aquells indrets.

— Dijous passat va reunir-se la Comissió pro Estació Central.

Va estudiar-se l'estat en què es troba en l'actualitat aquest projecte de cabdal importància per a Tarragona, que, de moment, va per camí d'una favorable solució.

VILAFRANCA DEL PENEDES

El mercat :: La Festa Major

S'ha celebrat el mercat setmanal amb extraordinària animació, i l'afluència de tots els pobles del Penedès i de molts altres de fora la comarca, ha estat molt gran.

Els operacions han estat importants, *sobretot les relatives a alls i aviram.*

Els alls es cotitzaren de 19 a 35 pessetes la dotzena de forcs, segons classe.

També ha estat important la venda de melons i síndries, portades en gran quantitat de Calafell i Bellvei, fins a l'extrem que els munts omplien l'espaiosa plaça de Jaume I.

El tràfic de vi augmenta, i és principalment sol·licitat per a l'exportació el vi negre.

— S'organitza amb el més gran entusiasme per la *Comissió de Governació de l'Ajuntament*, la Festa Major d'aquesta vila, que se celebrarà els dies 29, 30 i 31 dels corrents i 1 i 2 del mes entrant.

OBRA SOCIAL DE PALESTRA

Campament Marítim

Per tal de seguir dins l'actuació de PALESTRA l'obra de profilaxis social, serà organitzat enguany un Campament Marítim a la Costa Brava.

El Campament s'establirà a la Cala Sa Conca (S'Agaró) del 23 d'agost al 6 de setembre.

El Campament funcionarà sota un control mèdic que prescriurà el tractament de banys de sol, règim, gimnàstica, etc. més convenient a cadascun dels inscrits.

Els que desitgin inscriure's hauran de tenir més de 14 anys i seran subjectes a una revisió mèdica.

La inscripció, per a quinze dies serà de 125 ptes.

PALESTRA subvencionarà un nombre determinat de places, essent preferits els socis i llurs famílies, i els membres d'entitats adherides a la seva Obra Social (orfeons, entitats sardanistes i excursionistes, etc.)

Cost de la inscripció subvencionada: 75 ptes.

Essent limitat el nombre de places subvencionades seran atorgades per rigorós torn d'inscripció.

Per a detalls i inscripcions:
PALESTRA
Corts Catalanes, 592, pral.
Telèfon 20019
De 12 a 2 quarts de 2 i de 7 a 9

"Ortopèdia Moderna"
Fill de B. Carcassona
TALLER I DESPATX
ESCUDELLERS BLANCS, 8 – Telèfon 10916
BRAGUERS REGULADORS
per a la retenció absoluta de la trencadura
Faixes de totes menes
Faixa cotilla abdominal Models moderns
COTILLES ORTOPEDIQUES
per a guarir o corregir les desviacions de l'esquena
Més de 50 anys de pràctica són la millor garantia
Casa fundada en 1875

Dessuadors

El més extens variat assortit en models diferents en qualitat, forma i tamany, i a preus més econòmics, a
CASA ROSICH
Encerats, Plomers, Impermeables, Linòleums, Aspirac. Central: Rda. Sant Pere, núm. 7. Telèfon 19023. Sucursal núm. 1: Avinguda del Portal de l'Angel, núm. 25. Tel. 19611. Sucursal núm. 2: Carrer de la Tapineria, núm. 33. Tel. 13140

Llegiu "La Publicitat", propagueu-la

LA T.S.F.

Emissions Nacionals

LA REVISTA
RADIO BARCELONA

SUMARI: Continúa la guerra a los parásitos industriales. La Radiodifusión y el Parlamento británico por León de la Force. ¿Oscila vuestro amplificador? Reportage británico. La Unión Internacional de Radiodifusión. Los heroes del manipulador por el J. M. B. Para los ciegos. Sinhilistas moderaos! La nueva emisora Radio-Florencia. Emisiones extraordinarias fuera de programa. Notícies diverses. Programes de Ràdio Barcelona, nacionals i estrangers. L'edició està com de costum profusament ilustrada.

Programes per a avui

RADIO ASSOCIACIO EAJ-15 (251 m.)

11'15: Música selecta.
13'00: Tancament de l'estació.
16'00: Música selecta.
17'30: Tancament de l'estació.
20'00: Música selecta.
20'15: Cicle de conferències, a càrrec del doctor J. M. Serra de Martínez, sobre "El Cristianisme wagnerià". Segona conferència: "Lohengrin-Tanhausser".
20'30: Música selecta.
20'45: Reportatge microfònic, a càrrec del publicista Octavi Saltor.
21'00: Música selecta.
22'00: Tancament de l'estació.

DIARI PARLAT DE RADIO BARCELONA

7'30 a 8 matí: Primera edició.
8 a 8'30 matí: Segona edició.
11'00: CAMPANADES HORARIES DE LA CATEDRAL. — NOTA DEL SERVEI METEOROLOGIC DE CATALUNYA. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps al NE. d'Espanya a la mar i a les rutes aèries. Nota meteorològica radiogràfica per a les línies aèries.

13'00: EMISSIO DE SOBRETAULA. Tancament del Borsí del matí. EL SEXTET RADIO alternant amb discos selectes: "Lealtad baturra", pasdoble (De Lesmo); "Engrupida", tango (M. Peralta); "Last ilusión", vals (A. Joan i J. O. Mendivil); "Dubbio" (E. Scuotto); "La alegría de la huerta", selecció (F. Chueca).

14'00: INFORMACIO TEATRAL. "Gitana altiva", cançó espanyola (V. Millan); "Savoy", fox (J. Venècia).

14'15: SECCIO CINEMATOGRAFICA. "Fleur d'amendier", intermedi (A. Williams); "La flauta màgica", selecció "W. A. Mozart); "Discours amoureux", romanza (C. Schmalstich); "Minuit 5", galop L. Siede).

15: SESSIO RADIOBENEFICA. Organitzada exclusivament a obsequi de les institucions benèfiques, asils, hospitals i cases penitenciàries d'Espanya, amb discos escollits.

16'00: TANCAMENT DE L'ESTACIO.

17'30: OBERTURA DE L'ESTACIO. "Los Bolivios", pasdoble (Garcimaz), Trio Ibèria; "Serenata de amor" (H. Waldau), Orquestra Bajos Bela; "Demon's Jazz), one step (J. Demon); "Soñé que me besaste", tango (Cominges), Trio Ibèria; "Chiquita" (F. Prado i Wayne", per Tino Folgar; "Aflicción" vals lent (J. Lerma), Trio Ibèria.

18: COTITZACIONS DE MERCADERIES.

18'05: EL TRIO IBERIA interpretarà: "Serenata" (J. Malalts); "Le Cid", selecció (J. Massenet); "Musette pour violoncelle" (M. Colin); "Fandanguerías", pasdoble (C. Ruiz).

19'00: TANCAMENT DE L'ESTACIO.

21'00: OBERTURA DE L'ESTACIO. CAMPANADES HORARIES DE LA CATEDRAL. — PART DEL SERVEI METEOROLOGIC DE CATALUNYA. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps al NE. d'Espanya, a la mar i a les rutes aèries.

COTITZACIONS DE MERCADERIES, VALORS I MONEDES.

21'05: L'ORQUESTRA DE L'ESTACIO interpretarà: "Puro estilo", pasdoble (A. Terrés); "Negro y rojo", java (A. Mebreda); "El jaleador", vals jota (P. Mora); "Una serenata" (S. Rachmaninov.) "Serenata" (S. Rachmaninoff.)

22'00: NOTICIES DE PREMSA. NOTES OFICIALS DE L'EMISSORA.

20'05: Curiositats bibliogràfiques espanyoles. Xerrameca literària per MANUEL RUBIO BORRAS, director de la Biblioteca Universitària de Barcelona.

PIANO

22'20: Recital a càrrec de la concertista ISABEL GARCIA. "Sonata patética" (L. van Beethoven); "Vals en sol bemoll" (F. Chopin).

22'45: Concert a càrrec del tenor LLUIS ALBERT SANCHEZ, amb la col·laboració de l'ORQUESTRA DE L'ESTACIO. "La Barquera", cançó (Manuel Serra); "Ojos tapatios", cançó mexicana. Sr. Sànchez; "Zambra" (I. Albèniz), Orquestra; Aubade de "Le Roi d'Is" (E. Lalo); "Entreaty", anglesa (W. G. Smith). Sr. Sànchez; "The Liberty Bell March", marxa (J. P. Sousa), Orquestra.

24'00: TANCAMENT DE L'ESTACIO.

Emissions estrangeres més interessants

FRANÇA. — *Ràdio Paris*, 1.725 m. — 20'00: Ràdio - teatre: "La femme fatale" (Andreu Birabeau). — 20'30: Resultats deportius i previsions meteorològiques. — 20'40: Crònica de Paul Reboux. — 21'15: Notícies de premsa, informacions i hora exacta. — 22'00: Ràdio - concert.

Torre Eiffel, 1.445'8 m. — 20'20: Previsions meteorològiques. — 20'45: Tercer acte de "Tristany i Isolda".

Alger, 363,6 m. — 20'00: Curs de borsa i mercats. — 20'10: Moviments dels ports. — 20'15: Previsions meteorològiques. — 20'20: Conferència agrícola. — 20'30: Solos variats. — 20'55: Darreres informacions i hora exacta. — *21'00*: Concert instrumental per l'orquestra de l'estació. — 22'00: Concert de música oriental. — 23'30: Concert de música variada.

Bordeus - Lafayette, 304 m.—20'00: Ràdio-concert.

Estrasburg, AGT'L m.—20'00: Ràdio-concert. — 20'45: Radiació del segon acte de "Tristany i Isolda.

Toloso, 385 m. — 20'00: Concert per l'orquestra, operetes. — 20'30: Discos. — 21'00: Concert. — 21'45: Orquestra. — 22'00: Retransmissió de l'orquestra "Jazz de Sion". — 22'30: Quart Butlletí d'informacions. — 22'45: Continuació de la retransmissió de Sion. — 23'00: Cançons espanyoles. — 23'15: Cinquè Butlletí d'informacions; el periòdic sense paper de l'Africa del Nord. — 23'30: Orquestra simfònica. — 24'00: Servei meteorològic.

ALEMANYA.—*Langenberg*, 472'4 m. — 20'20: Informacions variades.

AUSTRIA. — *Viena*, 516'3 m. — 22'00: Informacions diverses. —22'15: Jazz.

BELGICA, 508 m. — 19'35: Radiació del periòdic parlat. — 20'35: Radiació de "Tristiny i Isolda".

ANGLATERRA.—*Nacional*, 1.554.4 m. i 261'3 m. — 20'45: Radiació del tercer acte de "Tristiny i Isolda". — 22'00: Notícies. — 22'20: Música de dansa.

HONGRIA. — *Budapest*, 550,5 m. 22'00: Diari parlat, cursos. — Concert per l'orquestra tzigane. retransmès des de l'hotel Spolarich.

ITALIA. — *Milà - Torí*, 500,8 m. i 297 m. — 21'00: Concert simfònic. — 22'30: Música de dansa.

Roma - Nàpols, 441 m. i 331'4 m. — 20'10: Discos. — 21'00: Ràdio-Concert variat.

Clarion
RADIO
SUPERHETERODDI
98 per cent de presa de to

ESPECTACLES

TEATRES

TEATRE BARCELONA
COMPANYIA VALENCIANA DE VICENTS BROSETA

Dijous, a la tarda:
PRESENTACIO DELS GRANS ESPECTACLES
AL DEL RIO
Rosita Fontanar, Goletera, Sullivan, Palacios, Harry Michel, Los Jackson, Maria Teresa, AL DEL RIO, Alberto i la seva orquestra, Palacios girls, Chelo and Charles, Lita Serra
Esplèndida presentació

TEATRE NOVETATS
GRAN COMPANYIA LIRICA

Tarda, a les 4'45. **DUTAQUES DES D'1'50 ptes.** A petició del públic, **DON QUINTIN EL AMARGAO I LA TRAGEDIA DE PIERROT.** Nit, a tres quarts de deu: **LOS PARIENTES DE LA NATI, EL ASOMBRO DE DAMASCO I EL DUO DE LA AFRICANA.** Demà, tarda: **LA TRAGEDIA DE PIERROT.** L'òpera

MARINA

pel quartet **GUBERT, MIRAS-HERTOGS I FERRET.** Preus econòmics. Dijous, nit: Gran funció de gala a honor de **LA GENERALITAT DE CATALUNYA: LOS CLAVELES I CANÇO D'AMOR I DE GUERRA,** per les primeres figures lírques de la capital. Concert pel tenor **ROSICH.** Divendres, estrena: **QUE TIENE LA JOTA, MADRE!** Es despatra a comptadoria.

TEATRE POLIORAMA

TARDA.—Butaques 1.ª classe, 2 Ptes. Butaques 2.ª classe, **1'50 Ptes.** A un quart de sis. — **NIT:** Butaques 1.ª classe, **3'00 Ptes.** Butaques 2.ª classe, **2'00 ptes.** A les deu.
GRANDIOS EXIT DE
Pepeta Marquès, Violinista-ballarina
Olga and Ramo, Comics extravagants
Manolita Guerrero, Ballarina clàssica
Godeon, Caricato de moda
Angeleta Ros, Bella cançonetista
GERMANS MARBEL
El telèfon humà
LIANA GRACIAN
Vedette moderna
A LA NIT
Funció a honor dels artistes argentins **GERMANS MARBEL,** dedicada a la **Colònia argentina de Barcelona,** augmentat amb les següents atraccions:
Carmelita Company, Ballarina clàssica
Rolo, Excèntric musical
Trio Duncan, Cançons i balls
Meroè Alvarez, Moderna vedette
Lya Zabey, Coreogràfica excèntrica
Angeleta Rubio, Estrella de ball
IRIARTE
Vega-Vizconti-Victor, intèrprets de la cançó **TIPICA ARGENTINA**
Demà, dimecres, tarda i nit, grans atraccions

TEATRE TALIA
Telèfon 34371
Gran Companyia del Teatre Alcàzar, de València. Primer actor, **VICENTS MAURI.** Primeres actrius: **CARME NIETO i PILAR MARTI**
Avui, tarda, a les 5: L'obra de Mellà **ENCARA QUEDA SOL A LA TORRETA I LA BOLXEVIC DEL CARME**
Nit, a les 10'15:
AMPARO
l'èxit del dia. Dijous, estrena de la comèdia en 3 actes **QUAN ELLES VOLEN.** 100 representacions consecutives al **Teatre Alcàzar,** de València. El més gran èxit còmic del Teatre Valencià.

TEATRE COMIC
Gran Companyia de Revistes del Teatre Romea, de Madrid. Primer actor: **Faustino Bretaño.** Vedettes: **Perlita Greco i La Yankee**
Avui, dimarts, nit, a les 10'15. 1: **DEME USTED SU ROPA.** 2: La revista de gran èxit en dos actes
LA NIÑA DE LA MANCHA
Triomf de la Companyia

CINEMA PARIS
TARDA, 4'30. - NIT, 9'45
UN MAGNIFICO FLIRT, amb Florence Widor - **Orquestra Canaro,** amb Robert Rey: **Harold Lloyd** en **¡QUE FENOMENO!**
Dijous: **EL REY VAGABUNDO**

CAPITOL:
5 tarda i 10 nit. "Rigoletto", atracció sonora. "Idilio primaveral", dibuixos. "Trafalgar" (Cinaes), Corinne.

CATALUNYA:
5 tarda i 10 nit. Programa M. G. M. "Los fantasmas", per la Pandilla. "Estrellados", Buster Keaton.

PATHE PALACE I EXCELSIOR:
Sessió contínua. "Un plato a la americana", Janet Gaynor i Charles Farrell. "El precio de un beso", Mójica. Noticiari i cinta muda de 8 a 9.

LIDO CINEMA:
10 nit. Preu únic Ptes. 1'—. "Torrentes humanos", Charles Farrell i Mary Dugan. "El precio de la gloria", Dolors del Rio, Edmund Lowe i MacLaglen (Fox).

GRAN TEATRE COMTAL
Sessió contínua: "Yo quiero un millonario" (Cinaes), Alice White. "La canción del día", Tino Folgar i F. Bretaño (parlada en espanyol). Noticiari. Atracció sonora i Còmica.

MONUMENTAL CINEMA:
Sessió contínua. "Por qué ser buena", Collen Moore. "Las castigadoras del Broadway" (Cinaes). Noticiari. Còmica i Dibuixos.

CINEMA IRIS-PARK
Sessió contínua. "Igdenbu" (film rus). "Sous les toits de Paris", Albert Prejean. Noticiari i Dibuixos.

ROYAL - BOHEMIA - DIANA:
Grans represes a preus populars. "Igualdad ante el amor", Norma Talmadge. "Don Juan", John Barrymore. "Monsieur Beaucaire", Rodolfo Valentino.

CINEMES

Coliseum
temporada de represes
REVISTA SONORA (estrena) - **LIMPIEZA GENERAL** (còmica) - **PEPITO EL ACORDEONISTA** (dibuixos) - **EL GRAN CHARCO,** per Maurice Chevalier i Claudette Colbert. Tots són films Paramount. Tarda, contínua de 4 a 8, i nit, a les 10

TRIOMF, MARINA I NOU
Programa per a avui. — Triomf i Marina: **PIERNAS VENCEDORAS** (sonora) - **EL PODER DE LA RADIO** (dibuixos sonors) - **EL INTRIGANTE - LA ERA DEL JAZZ.** Nou: **EL CONQUISTADOR** (sonora) - **EL SEPTIMO CIELO - LA ERA DEL JAZZ.**

Cine Principal Palace
Sessió contínua des de les 5
En ausencia del gato (dibuixos). **TENTACION** (sonora), per Greta Garbo. - **LADRONES,** en espanyol, per Stan Laurel i Oliver Hardy. Dijous: **De frente... marchen!,** en espanyol

:: PIANOS ::
lloguer, des de pessetes al mes, C. BIEBER
SRUC, 75
8

Fantasio
L'UNIC PER LA SEVA TEMPERATURA FRESCA I AGRADABLE
Avui, tarda, de 4 a 8 sessió contínua. Nit, a les 10: **COMICA,** per Oliver Hardy - **ACTUALITATS - ATRACCIO SONORA - ESPORTS NAUTICS** i la superproducció parlada i cantada en espanyol **SOMBRAS DE GLORIA**

DIVERSOS

MARICEL - PARK
El millor Parc d'Atraccions

CASINO SANT SEBASTIA
La millor Orquestra espanyola de Jazz
DURAN, amb la seva orquestra
amenitza els Tes, Concerts i Sortida de Teatres
La temperatura més agradable de Barcelona

RESTAURANT CASA JOAN
ESPECIALITAT
PAELLA VALENCIANA
Reformat de nou
Preus econòmics
Rambla Santa Mònica, 21-23
Telèfon 11692

ACADEMIA DE BALL LA DANSARINA
CONSELL DE CENT, del 224 al 228
Salls d'Acadèmia per elegantíssimes entrenadores.
Tots els dies, de 7 a 9 i de 10 a 12 nit
Es necessiten entrenadores. Oferir-se de 7 a 8 a L'Oceli de Foc

Acollir-se a les **EXCURSIONS TRES DIES A MALLORCA** de
VIATGES CATALONIA
Rambla del Centre, 37. Tel. 23953, és una garantia de visitar tota la **ILLA** en condicions immillorables. Sortides tots els dies.

ENDERROCS
Garcia i Vidal
Compra-Venda de Portes, Finestres, Bigues, Reixes i material de ferros. **OLOT, 1 al 9.**
Telèfon 54998

ES TRASPASSA AMB INSTAL·LACIO COMPLETA
GRAN MAGATZEM I DESPATX
tocant al Passeig de Gràcia, 282, carrer ARAGO, amb tanques despatxos, prestatgeria, caixa cabdals. Superfície tretze mil pams quadrats. Visible de 10 a 12 i de 3 a 5.

L'HERNIA
GUARIDA PER 50 PESSETES
mitjançant el **"PERFECT"** Aquest práctic aparell, sense ressorts, s'emmotlla al cos com un guant, còmode i de resultats positius de contenció i guariment radical de l'hèrnia (trencadura). — No compreu cap més embenat ni braguer sense abans veure i assajar aquest meravellós aparell. Assaigs gratis. De 9 a 1 i de 3 a 7. Casa PAIAU, carrer Ample, núm. 14 (tocant a l'església de la Mercè).

Clínica Gallego
18 CONTE ASALTO, 18
Vies urinàries - Matrim - Sífilis - Impotència - Diatèrmia - Raigs X
Director Dr. J. Rin. - Consulta de 10 a 1 i de 4 a 9. Diumenges, de 10 a 1

ELS AVORRITS DE SA BLENORRAGIA
Creient-la Incurable
Recorran a les antiques i segures Especialitats Paradell Assalt 28

Goodyear ha fabricat el Pathfinder per a tots els que desitgen un neumàtic de preu moderat que reuneixi, no obstant, les apreciables condicions de resistència i presentació. Fixeu-vos en la rodadura ampla, bonica, forta i antirelliscant

Pathfinder
GOODYEAR
Companyia Espanyola de Neumàtics i Cautxú Goodyear, S. A.
Passeig de Gràcia, 93. — Barcelona

XALET a 8 minuts de la Plaça de Catalunya
confort modernissim, vistes meravelloses, condicions higièniques úniques, voltat de pins. Visible de 2 a 4, i matins dies festius. Raó: Copèrnic, 10.

LLOGARIA CASA-TORRE
pròpia per a instal·lar Granja, amb bona extensió de terreny. Escriure a: 661 D., Vergara, 11. Anuncis.

UNA BOTELLA
de riquissima aigua de taula s'obté per uns centims amb un paquet de
Lithinés del Dr. Gustin